WIJ
vlaams nationaal

Weekblad — 17 jaargang — nr 18 1 mei 1971
Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, 1070 Brussel, tel. 02/23.11.98
Beheer : Voldersstraat 71, 1000 Brussel, tel. 02/12.51.60, prk. 1711.39
Prijs per nummer : 8 fr. Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers

de dienaren en de bazen

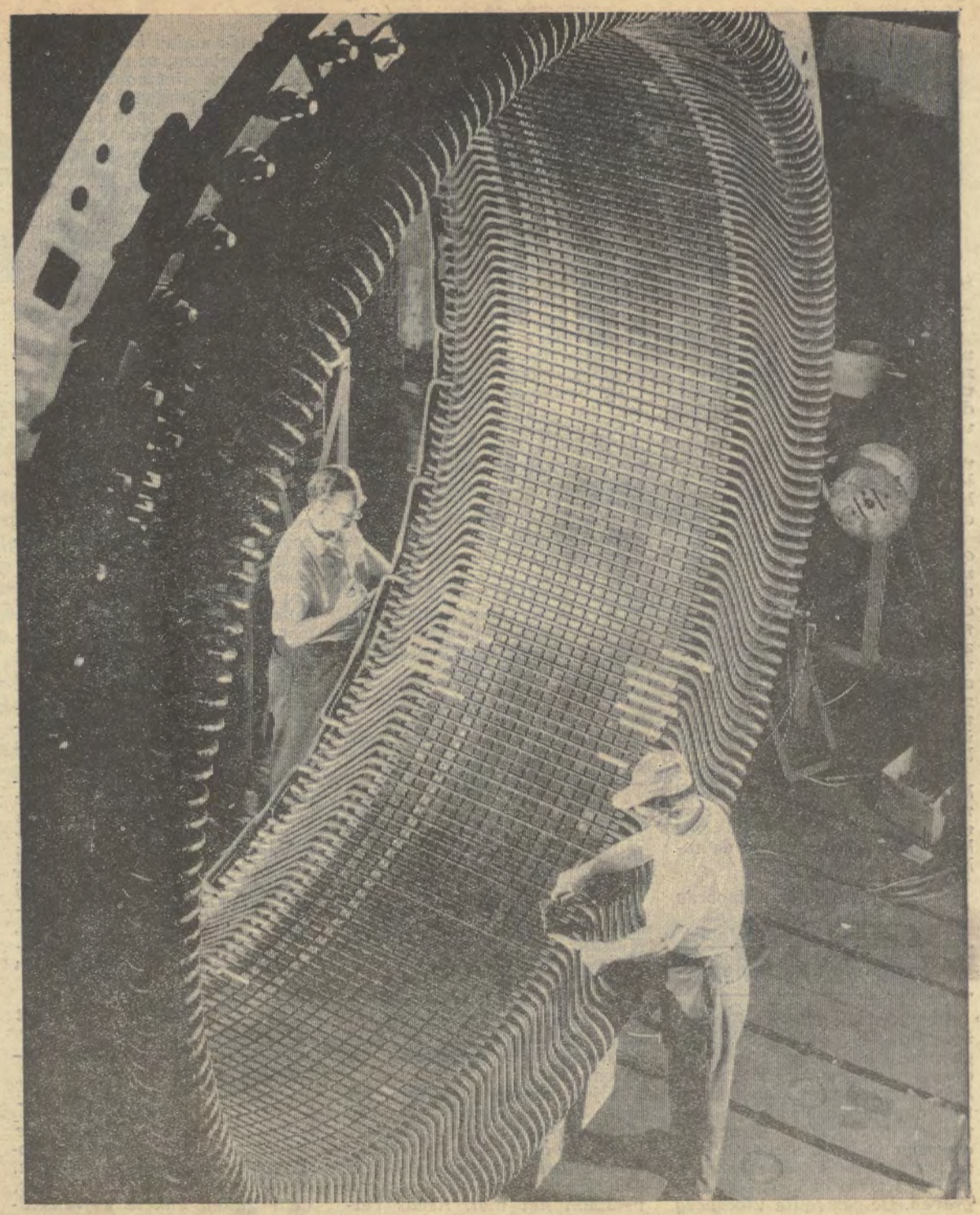

1 mei 1971 : van welvaart naar welzijn.

Het schijngevecht van vice-eerste-minister Cools over de prijzenkontrole is afgelopen. Het heeft de dagbladschrijvers stof geleverd om de vakantietijd te vullen. Of het ook het vuur gejaagd heeft in de ABVV-militanten voor de sindikale verkiezingsstrijd, moeten we afwachten. Dat was trouwens het enige opzet van de BSP. Niemand die de politiek aandachtig volgt, heeft in de ernst van het spelletje geloofd. Het was een eenvoudige zet op het verkiezingsschaakbord en voor de socialisten, een poging tegen beter weten in om de strijd tussen de taalgemeenschappen in dit land voor een paar weken op de achtergrond te schuiven.

En hoe die strijd de leiding van de kleurpartijen (die volslagen machteloos staan omdat ze tegen het federalisme als oplossing gekant blijven) verveelt, blijkt uit de artikelen in « Volksgazet » van de jongste weken, zoals het blijkt uit de potsierlijke verklaring van PVV-er Willy De Clercq voor een week. De ondervoorzitter van de PVV sprak waarachtig over het « toekomstig uiteenvallen van de Volksunie en van het Rassemblement Wallon », om te doen vergeten hoe hopeloos de PVV te Brussel en in Wallonië uiteengevallen is : twee groepen te Luik, twee in Waals-Brabant, drie of vier te Brussel.

Wij van de Vlaams-nationale partij weten uit de geschiedenis van de Vlaamse Beweging, hoe gevaarlijk scheurmakerij is en hoe ze het vertrouwen van de massa in een Vlaamse partij kan ondermijnen. Wij bedanken dus voor scheuringen die wij liefst aan de kleurpartijen overlaten.

En hoe nodig is een sterke Vlaams-nationale partij thans ? Welk vrij spel zouden de fransdollen in de drie nationale partijen niet hebben, indien er de Volksunie niet was ?

Want hoe armzalig is het verweer van de Vlamingen in de kleurpartijen niet tegen diezelfde fransdolle taalracisten ?

Durven de Vlaamse socialisten ook maar enige sanktie vragen tegen de Brusselse socialistische burgemeesters, die als schoolvoorbeeld van incivisme verklaren dat ze thans niet langer verdoken doch openlijk de sabotage van de taalwetten zullen aanbevelen aan hun ondergeschikte schooldirekteurs ? En spreekt de pers nog van de « eed van Karreveld », daar waar die heren toch onlangs nog « getrouwheid aan de wetten van het Belgische volk » (sic) gezworen hebben toen ze opnieuw tot burgemeester aangesteld werden ! Dat men dus niet meer spreke over de « eed van Karreveld », doch over de « meineed van Karreveld ». Men noeme de zaken liefst met hun juiste naam !

Maar niet alleen de Brusselse vleugel van de BSP spuwt op de « Vlaamse » BSP. De Waalse vleugel, in de persoon van de kersvers gebakken Waalse minister Dehousse, doet hetzelfde. Hij ontvangt de burgemeesters - taalwetsaboteurs uit de Voerstreek en zorgt dat Vlaanderen niet alleen het hatelijk Brussels taalracistisch gezicht laat zien, doch ook het even hatelijk Waals taalimperialistisch gezicht.

Enige tegenzet van de « Vlaamse » BSP bemerkt, lezer ?

Nochtans schreef Jos Van Eynde enkele jaren geleden dat de socialisten nooit aan de kant van de Franssprekende kasteelheren en bourgeois uit de Voerstreek zouden staan, doch wel aan de kant van de kleine Vlaamse man. Thans houdt hij de staart tussen de benen en de bek in de pluimen !

De « Vlaamse » socialisten, zijn altijd de nederige onderdanen geweest van de Franstalige socialisten, die meer geld en meer universitaire titels hadden. Zij zijn gebleven wat ze altijd waren. Men strooie best zand over de « flamingant » Van Eynde van de jongste jaren. Het was zuivere taktiek van hem om de argeloze Vlaming te misleiden. Alsof die al niet genoeg misleid werden.

In slaafsheid moeten uiteraard de « Vlaamse » PVV-ers niet onderdoen voor de «Vlaamse » BSP-ers. Elke week slikken zij zonder enig protest een nieuwe uitspraak van hun «gematigde » voorzitter Descamps over de « vrijheid van het gezinshoofd » op 1 september. En dan de Van der Poortens en andere De Clercqen in Vlaanderen maar de Vlaamsgezinde uithangen...

(Lees door op blz. 3)

Feestdag, bezinningsdag, strijddag ? Het hangt er van af, op welk standpunt men zich plaatst.

Terugkijkend op de generaties achter ons en op decennia van sociale strijd is er reden om te feesten. In de tijd dat de « Internationale » geboren werd — het lied dat, over alle politieke en ideologische grenzen heen, toch een voor ieder duidelijke menselijke en historische dimensie heeft — waren de « verworpenen der aarde » stellig geen dichterlijke overdrijving. Vandaag leven we in een welvaartstaat.

Alleen maar feestdag ? In West-Europa althans is de overgrote meerderheid van de bevolking deelachtig geworden aan de welvaart. Maar iedere dag wordt duidelijker gesteld dat welvaart alleen geen bevrijding betekent.

De lange weg van welvaart naar welzijn moet nog worden afgelegd. Het zal een moeilijke weg zijn omdat de technologische maatschappij, die de welvaart heeft mogelijk gemaakt, als het ware automatisch een reeks belemmeringen voor het welzijn heeft opgeworpen. De strijd ter verovering van welzijn zal moeten gevoerd worden met andere middelen, andere ideeën, andere doelstellingen dan de sociale strijd. Dit besef is vrij nieuw, het bevindt zich als het ware nog in het bezinningsstadium. Waarheen moet het met de verhouding van mens en maatschappij tot de materiële omgeving ; hoe kan de ongelijkheid opgelost worden ; waar gaat de enkeling steun zoeken en vinden voor het behoud van zijn privacy ?

Feest en bezinning, maar geen strijd?

Midden in de welvaartstaat worden we gekonfronteerd met de uitdaging van de armoede. Een nieuwsoortige armoede, want waar de verdrukte klasse uit de vorige eeuw weliswaar niet het kapitaal maar wel de arbeid bezat, zijn de armen in de welvaartstaat bezitslozen in de absolute zin : vergeten en verwaarloosde groepen, die zelfs niet over de produktiefaktor arbeid beschikken. En daarnaast is er de kleingeworden wereld van deze tweede helft der twintigste eeuw, met zijn grootgeworden problemen van onderontwikkeling, honger en bevolkingseksplozie.

Feestdag, bezinningsdag, strijddag : in ieder geval dag van solidariteit met allen die de mens een hogere bestemming willen geven dan alleen maar zijn sociale status.

1 mei

Wij en gij

vlaams nationaal

brief aan de brt

In uw feuilleton « De Heren van Zichem » hebt u de grenzen van de goede smaak en van het goed fatsoen herhaaldelijk overschreden en dat weet u zelf best ook.

Op sommige afleveringen van dit zogeheten familiefeuilleton had zonder meer het etiket « alleen voor volwassenen » dienen te staan.

Ik bedoel hier voornamelijk op de vieze scène — werkelijk vies ! — van Clementine-voorde-spiegel en verder daar waar diezelfde Clementine op de meest grove en ergerlijke wijze, ten aanschouwe van al die meekijkende kinderen een dode beledigt — dat Clementine zot is van hoogmoed is daarvoor geen ekskuus. Verder doel ik ook op de strandscène in de laatste aflevering.

Ik ben met jullie procédé's helemaal niet gediend en eis met nadruk dat u in het vervolg wat meer respekt zult kunnen opbrengen voor de tv-kijker.

K.C.L. te Vilvoorde

de bossen van d'hoppe

De vrienden van de Zwalm, in bestuursvergadering bijeengekomen, hebben met verwondering vastgesteld dat spijts hun vele protesten de verwoesting van de bossen op D'Hoppe verder gaat. Het toeristisch centrum is bijna volledig ontmanteld. De Pottelberghoogte (157 m.) werd gedeeltelijk ontgraven. De gemeente Vloesberg duldt nu de verkaveling van 't Wolvenbos (Louvierebos) dat een oppervlakte heeft van niet minder dat 125 ha. Alhoewel in Henegouwen gelegen hoort dat prachtig stuk natuurschoon ongetwijfeld bij Vlaanderen .

De verkaveling van dat laatste bos zal daarenboven het einde betekenen van D'Hoppe als toeristisch oord. Op de hoogvlakte van Schorisse en D'Hoppe vormen talrijke bronnen en beekjes de oorsprong van de Zwalm. De Vrienden van de Zwalm roepen de natuurvrienden op zich te verzetten tegen deze nieuwe verkavelingswoede, gepleegd met medeplichtigheid van de Henegouwse gemeente. Ze zullen zeer binnenkort een algemene protestvergadering beleggen.

D.B. te Zottegem

brief aan van mechelen

Mag ik u mijn schrijven van 21-10-70 herinneren ? Via het beeldscherm vernam ik, dat als men van radio- of tv-uitzendingen te klagen heeft, men zijn bezwaren, naar hogervermeld adres (Ministerie Nederlandse Kultuur, Jozef II straat, 1040 Brussel) mocht sturen. Op 29-10-70 hebt u mij gemeld mijn schrijven ontvangen te hebben. Sindsdien heb ik er niets meer van vernomen. Mag ik daar eerstdaags een antwoord over ontvangen ?

Mijne heren, het mag toch niet, dat men met die bastaardwoorden, die vreemde rommel, onze schone Nederlandse taal stuk maakt, het is echt Beulemans, onze mensen verstaan het niet. Reeds verschillende malen heb ik in dagbladen gelezen, van Vlamingen die het ook niet namen.

In de « Standaard » van 11-12-70 stond een open brief van de Koninklijke Vlaamse Akademie voor taal en letterkunde van minister Van Mechelen, waarin ze schrijven niet geraadpleegd te worden. Zoals de plicht gebiedt veroordeelde de Akademie deze verbastering.

Bede maak deze verbastering ongedaan !

D.L. te Erps Kwerps

btw-computer

De minister van financiën heeft een computer geplaatst om de ontduiking der belastingen te ontdekken. Hij wil dat alles rechtvaardig verdeeld wordt. De BTW zal naar hij zegt niet meer opbrengen voor de staat, dus geen belastingsverhoging. Maar zal hij ook een computer plaatsen voor degenen die te veel belastingen moeten betalen ? Bvb. : de produktiekosten in de landbouw zijn door de BTW met 18 % verhoogd, meststoffen en stookolie zijn door de BTW bijzonder duur geworden en de produkten in de landbouw mogen niet verhogen.

Ook is er dringend een computer voor de onrechtvaardige verdeling der belastingen, dan moet hij het ook zijn voor de sociale vergoedingen. Als hij moet hij het ook zijn voor belastingbetalers dan moet hij het ook zijn tegenover de kinders en ouden van dagen, streng en rechtvaardig mijnheer de minister, maar dan in alles !

R.B. te Torhout

voerstreek

Het is onverantwoord, de Voerstreek maar steeds en opnieuw in opspraak te brengen. De Voer is en blijft Vlaams, daar zullen enkele « franskiljonse » meelopers niets aan veranderen. Het Voerprobleem is geen taalprobleem. Iedereen spreekt er Vlaams. De Vlaamse volksvertegenwoordigers en senatoren moeten echter de Vlaamse gemeenschap steunen en de wetten doen eerbiedigen. De Voerenaars verwachten van de CVP dat zij iedere dubbelzinnigheid ivm het Vlaams karakter van de Voerstreek zou afleggen en dat zij er de nog overlevende PSC-ers zal van overtuigen !

De Limburgse Voerstreek wordt (en werd) misbruikt als drukmiddel voor allerlei andere doeleinden. Omdat wij geboren Vlamingen zijn, was en bleef alles Vlaams ; stuurde Luik ons (1932) naar de administratieve diensten van Limburg. Omdat wij Vlamingen zijn en bleven, waren de Walen tenslotte bereid (1963) deze ontegensprekelijk Vlaamse gemeenten af te staan. Wallonië vroeg in ruil en als losprijs Komen-Moeskroen !

Maar gans ten onrechte kregen minder dat vijf t.h. Franstaligen in de Voerstreek taalfaciliteiten ! En die 5 % ingeweken vreemdelingen zouden nu over het lot van de 95 % Vlaamssprekenden beslissen ? Vergeten wij trouwens niet, dat in Komen-Moeskroen de toestand juist het tegenovergestelde is ! Daar zorgde Frankrijk sinds jaren voor de verfransing van de grensarbeiders. Daar kregen in 1963 de Vlamingen de zgn. taalfaciliteiten en worden zij sindsdien doodgezwegen. De Voerstreek daarentegen is en blijft Vlaams ! Dat de kleine Waalse minderheid zich aanpast of naar Wallonië terugkeert !

De Vlaamse meerderheid moet klare wijn schenken en er de taalfaciliteiten (oorzaak van alle kwaad !) afschaffen !

M.B. te Moelingen

ANTWERP PUBLIC RELATIONS p.v.b.a.
Hof ter Schriecklaan 33
2.600 BERCHEM-ANTWERPEN
Tel. 03/30.48.99
30.75.89 (na 19u)
PUBLICITEIT - UITGEVERIJ
Publiciteitsregie voor
« WIJ VLAAMS NATIONAAL »
Op eenvoudig verzoek komen wij U bezoeken.

bormshulde

Door bepaalde omstandigheden weerhouden, was ik in de onmogelijkheid, jl. zondag 18 april, de Bormsherdenking bij te wonen in Merksem. Met belangstelling heb ik dan ook uitgekeken naar de beelden van deze manifestatie op de BRT. Tot mijn niet geringe verbazing was er echter van deze hulde, buiten enkele onbeduidende woorden niets in het BRT-nieuws te bespeuren.

Ik stel mij nu de vraag ; hadden de nieuwsdiensten van de BRT soms verbod gekregen van de moordenaars van Borms, beelden uit te zenden ? Het ziet er zo wel naar uit ! Reeds meermaals heeft men op de Vlaamse Televisie uitvoerig geleuterd over onbenullige zaken, waar niemand wat aan heeft. Nu 3000 Vlamingen een Vlaamse held herdenken krijgen we alleen te horen, dat er verschillende parlementsleden van de Volksunie (proficiat jongens !) aanwezig waren en dat er geen incidenten plaatsvonden. Voor de rest... niets, niets, niets ! Arme BRT !

W.S. te Molenstede

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseli gevoerd.

DE IDEALE COMBINATIE
UW WIJ-NUMMER EN
DE FABRIEKSPRIJZEN VAN
SUCCES KLEDING MEYERS
20% KORTING
direct uitbetaald..,

INDERDAAD, beste WIJ-lezer, U geeft bijgaande BON af aan onze kassa of aan Uw verkoper en U krijgt onmiddellijk en volledig gratis onze S. grootaankoperskaart in de plaats, en dan... dan begint de pret ! ! !
U hebt recht op 20% korting op alle officieel getekende prijzen boven de 1.000 fr. en 10% korting op alle prijzen beneden de 1.000 fr. reklameaanbiedingen en maatwerk uitgezonderd.
En dan de keus van een der grootste kledingszaken in Vlaanderen, meer dan 1.000m² winkelruimte met geweldige afdelingen Damesmantels — tailleurs en kleedjes, rokken, bloezen en tunieken, broekpakken en zelfs handtassen, een volledige verdieping speciaal voor uw kinderen — jongens en meisjes, de keus kommuniekostuums, en de meisjesmantels, en voor de Heren, duizenden kostumen, sportvestons en broeken, en dan nog een gezellige koffie-bier Bar en een kunstsalon. Echt de uitstap naar Niel overwaard. Vergeet echter onderstaande Bon niet in te vullen en af te geven, want dan betaalt U 20% meer, en dan is de pret er af, NIET IEDEREEN KOOPT BIJ ONS AAN DE FABRIEKSPRIJZEN DIE WIJ VOOR U MAKEN. Denk er aan...

BON VOOR WIJ-LEZERS DIE RECHT GEEFT OP EEN GRATIS LIDKAART VAN DE V.Z.W. MEYERS SUCCES CLUB. EN DIE RECHT GEEFT VOOR ALLE AANKOPEN AAN FABRIEKSPRIJZEN.
Naam : .....
Straat : .....
Plaats : .....
Duidelijk invullen en afgeven aan uw verkoper !

SUCCES KLEDING MEYERS
A. DE LANGLESTRAAT 4 — 10 NIEL
Tel. (03)78.11.44 en (03)78.35.39
Open alle werkdagen van 9 tot 20 u. - Zaterdags tot 18 u.
Zon- en feestdagen steeds gesloten.

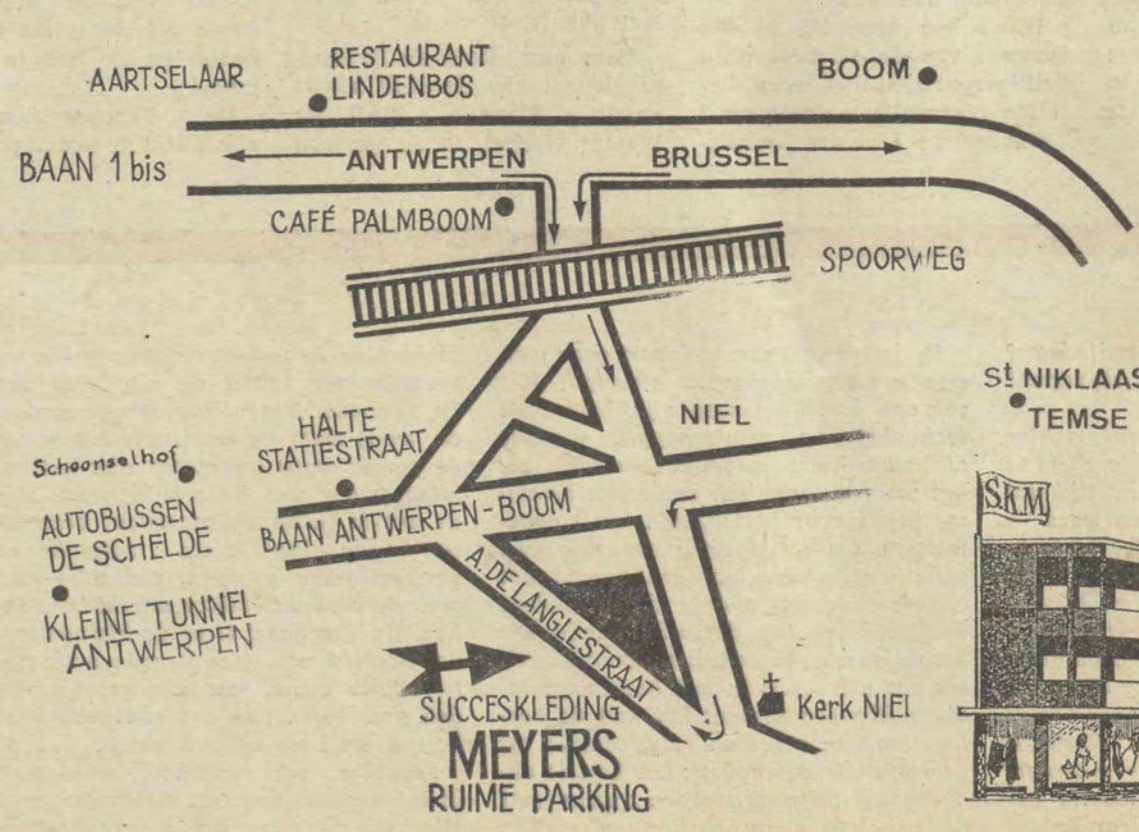

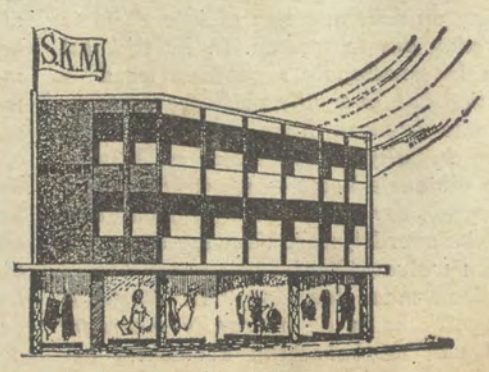

De deugden en hoedanigheden van Robert Vandeputte waren al bekend : hij is een intelligent en zeer werkzaam man, evenwichtig en doelbewust ; een knap en eerlijk professor (dit soort is zeldzamer dan men denkt) ; hij is klein begonnen en heeft het vér gebracht ; zijn sociale bezorgdheid is oprecht ; in tegenstelling tot zovele parvenus is hij steeds eenvoudig gebleven. Zo verscheen hij deze week ook op het tv-scherm in het programma « Ten huize van... ».

Zijn verdiensten als voorzitter van de Nationale Mij voor Krediet aan de Nijverheid zijn zeer groot : hij heeft in deze reusachtige zaak, die zo gemakkelijk tot een Brusselse knoeiboel had kunnen verwateren, steeds een minimum van orde kunnen handhaven. Het valt trouwens te vrezen dat zijn opvolgers zijn goede voorbeeld niet zullen (willen) blijven volgen.

Er is echter ook een schaduwzijde, geen grote — op het eerste gezicht — maar toch een reële.

Vandeputte heeft nù mooi spel om zich vrij smalend uit te laten over de « ekstremisten » onder de Vlamingen in zijn studententijd, dit is de jaren 1925-30 en ook nadien. Hij koos de « veilige » weg onder de vleugels van Marcq en Van Cauwelaert, in het kielzog van de kristendemokraten die ook vóór de oorlog al waren wat ze nu zijn. Vandeputte is een echte Vlaming gebleven (hoewel de « liberté du père de famille » in zijn naaste omgeving ook al stukken heeft gemaakt), maar hij zou beslist niet gekomen zijn waar hij nu is indien hij niet als alibi had moeten dienen bij de heilzame vrees die de « ekstremisten » het Brussels frankofoon financieel establishment inboezemden (en nog inboezemen). Daarom kan Vandeputte nu oprecht zeggen dat hij nooit moeilijkheden heeft gehad als Vlaming te Brussel.

Hij was inderdaad « gematigd » en « rassurant » genoeg om te worden gekoöpteerd in het Heilige der Heiligen. Maar geeft hij zich er geen rekenschap van dat hij de witte raaf is en moet blijven ?

Hij is trouwens verstandig genoeg om zich rekenschap te geven van het feit dat zijn benoeming ook al een maneuver was. Hubert Ansiaux wilde een jonge (en uiteraard frankofone) liberaal als opvolger, liefst Henrion. Dàt was echter teveel gevraagd : voor de Vlamingen ware dat een provokatie geweest. Daarom was de benoeming van Vandeputte een (korte) tussenzet : over twee jaar bereikt de « eerste Vlaamse » goeverneur immers de pensioengerechtigde leeftijd en dan is, krachtens het principe van de pariteit en de alternatie, de beurt aan een (jonge) frankofoon die het dan wel tot ver in de jaren tachtig zal rooien.

Onze vraag is dus : was het paradoksaal de Vlaamse plicht van Vandeputte niet, zich tegen het spelletje te verzetten en een jonge Vlaamse kandidaat te eisen ? Voor een zo ambitieus man was dat wellicht teveel gevraagd.

Het is ook merkwaardig dat Vandeputte over zoveel mensen heeft gezwegen op het tv-scherm, o.m. over oudminister Verbaet die hij toch ook zeer goed kende. En over zovele zaken, zoals de dubieuze kredietverleningen aan Waalse bedrijven waartoe hij door de suksessieve regeringen, o.m. die van VDB in de zaak JEFI, werd gedwongen. Dàt is dan tenslotte de ongeschreven wet van de bankiers : ze moeten kunnen zwijgen. En de semipolitieke bankiers nog het meest van àl. Vandeputte heeft bewezen, dat hij ook uit dat hout gesneden is.

ten huize van de goeverneur

de dienaren en de bazen

(vervolg van blz. 1)

Hoe eenvoudig is de politiek niet, zo het kiesvee zou dom blijven !

Hoe zwak ook, hoe zoetsappig het verweer van wat eens probeerde een « Vlaamse » CVP te zijn, tot de Walen hen na hun domme en karakterloze kapitulatie in de grondwetsherziening weer in genade opnamen in de unitaire partij, waar zij, de Franstaligen weer de baas zijn.

Tindemans geeft nog een zwak antwoord aan de Brusselse socialistische burgemeesters door er op te wijzen, dat er sankties bestaan tegen de overtreders van de taalwet. Alsof die sankties niet al jaren bestaan, doch nooit getroffen werden tegen de Brusselse saboteurs ! Hoe wil iemand die nooit durfde ingrijpen geloofwaardig schijnen als hij nu naar sankties verwijst ?

En terwijl hij dit zegt, legt de « gezamenlijke » voorzitter de heer Houben, in Wallonië overal de verklaring af dat de vrijheid van het gezinshoofd er zal zijn op 1 septemer.

Arme Tindemans, die nu ook wel ziet — evenals Van Mechelen en Vlerick — dat er met de Vlaamse CVP niets te beginnen valt. dat ze alle stootkracht mist, dat ze een lamlendig en deemoedig figuur slaat tegen de minderheid van Franstaligen in eigen partij. Maar een minderheid die baas is ! Wat zijn de Vlaamse CVP-ers anders dan de soms tegenpruttelende maar uiteindelijk altijd de gehoorzame dienaren van de Franstalige bazen ? Die meer karakter hebben dan zij en meer lef.

Wat in de politiek doorslaggevend is !

wim jorissen.

tiende vlaams ekonomisch kongres

(ACU) Er hebben meer dan tweeduizend ekonomen deelgenomen aan het tiende Vlaams Wetenschappelijk Ekonomisch Kongres, dat vorig weekeind plaats had in de lokalen van de Vrije Universiteit Brussel. Elk van die tweejaarlijks gehouden kongressen heeft tot nog toe een nieuw rekord inzake het aantal kongressisten gevestigd. Ergens moet er een saturatiepunt liggen. Dat vooruitzicht is misschien niet prettig voor de inrichters van het volgende kongres.

Ook het zware wetenschappelijke, administratieve en financiële labeur dat de kongresinrichters zich moeten opleggen om het ten minste evengoed, en liefst beter te doen dan de voorgangers, groeit steeds maar aan.

Het bewijst allemaal samen dat de ekonomische wetenschap en haar beoefenaars steeds maar belangrijker worden in de hedendaagse gemeenschap. De akademisch gevormde ekonomen hebben in de na-oorlogse periode bewijs gegeven van een verbazende dinamiek en van een toenemen algemeen-maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef. Wat meer bepaald de Vlaamse ekonomen betreft dient gezegd, dat ze zich maximaal binnen de grenzen van hun wetenschap hebben ingezet. Het is onmogelijk een staat van verdienste op te stellen voor elke sociologische groep. Maar we zijn geneigd, de Vlaamse ekonomisten op de eerste rang te plaatsen omwille van de bijdrage die ze in de jongste twintig jaar geleverd hebben om de Vlaamse mens, zijn maatschappelijke omraming en zijn ruimtelijk milieu op te trekken tot een beter verantwoord peil.

Uit al die lof kan men duidelijk opmaken, hoe hoog we de Vlaamse wetenschappelijke kongressen schatten. Enkele kritische bemerkingen over de jongste editie doen daaraan geen afbreuk.

Het is normaal dat na de pioniersjaren, waarin iedereen blij was dat zulke kongressen mogelijk werden, nu ook tekenen van kontestatie zichtbaar worden. Een zo groots kongres, met zulke hoge wetenschappelijke standing en met een pleiade van (onbezoldigde...) knappe mededewerkers, moet het kunnen verdragen dat zijn aktiviteit in vraag gesteld wordt. Dit is dit jaar voor het eerst duidelijk gebeurd, ter plaatse zelf, toen een groep jongere mensen een kritisch pamflet uitdeelden en een afzonderlijke werkvergadering buiten het raam van het kongres belegden.

Het punt dat hun dwars zit is zo oud als de ekonomische wetenschap zelf. De kontesterenden verweten aan de inrichters van het kongres de neiging om zich op te sluiten in een volstrekt neutrale wetenschapsbeoefening, waarin geen plaats is voor een strijdbare optie inzake de bazis van de maatschappij zelf.

Voor deze kontesterende minderheid zou het kongres de bestaande politieke en maatschappelijkee machtsverdeling en de « strukturen » die er de uitdrukking van zijn moeten betwisten.

We hebben alle begrip voor dit verlangen. Wetenschapsbeoefening zonder maatschappelijke doelstellingen ligt ons niet. Men moet er evenwel op wijzen dat het publiek dat de kongressen bijwoont niet geestelijk-homogeen is, evenmin trouwens als de referenten. Wat hen samenbrengt is de gemeenschappelijk beoefende wetenschappelijke discipline en het fundamentele besef dat ze ergens een engagement hebben jegens de gemeenschap. Maar als men de analyse verder zet, ontmoet men zowel koele neo-liberalen als marxisten, zowel norm-vrije ekonometristen als sociale hervormers, zowel behoudsgezinden als linkse anarchisten.

De aard van het kongrestema — de behoeften van de mens en de Belgische ekonomie in de jaren tachtig — maakt het moeilijker dan op de vorige negen kongressen om zich af te sluiten voor ideologische opties met verder strekkende draagwijdte dat de beoefening van een waardevrije ekonomische analyse.

Het is opmerkelijk dat voor de eerste maal sedert de kongressen bestaan kritiek hoorbaar werd, niet alleen van boven vermelde groepje jongeren, maar ook in een rustige krant waarvan de simpatie voor de kongressen onbetwist blijft : in «Gazet van Antwerpen» maakte de hoofdredakteur dr Lode Meerts voorbehoud wat betreft de kongresteksten die verband hebben met het onderwijs.

Ook wij zouden een en ander in het midden willen brengen. Twee jaar geleden werd in dit weekblad gewaarschuwd tegen het binnendringen van partijpolitieke invloeden, die als rezultaat hadden dat de toenmalige paneeldiskussie een forum werd voor mensen als Theo Lefèvre, die een poging deed « om de show te stelen ».

Dit jaar waren de vertegenwoordigers van het sindikale en patronale establishment in het paneel en in reliëf gezet op een wijze die al van meet af aan de aksenten vastlegde. Het gevaar is niet denkbeeldig dat zulke eenzijdigheden het kongres ooit zouden doen evolueren als een door het maatschappelijk establishment gewilde en georiënteerde diskussiegroep.

Nogmaals : dit doet geen afbreuk aan onze grote waardering voor het voorbije kongres, noch aan de goodwill waarop ook de volgende inrichters mogen rekenen. Het tiende Vlaams Wetenschappelijk Ekonomisch Kongres is dood. Leve het elfde, in 1973. Of in een later jaar, als men het organizatieritme zou vertragen wegens de enorme wetenschappelijke en materiële lasten.

de volledig autonome cvp

Een tiental dagen geleden heeft de « Libre Belgique » een lange enquête gepubliceerd over de morfologie van de politieke partijen. Was de beschrijving van de Volksunie niet veel zaaks, de berichten over de CVP-PSC waren des te leerzamer. Inmiddels is trouwens al uit de feiten gebleken dat de beruchte « Commission de l'Agenda » of Cocopo (Comité de Concertation Politique) in een strikt unitair kader, terug is opgericht Of, beter gezegd, dat ze wederom officieel vergadert en alle beslissingen neemt zonder zich van de statuten een snars aan te trekken : vakbonden (Houthuys), ziekenfondsen (Van Helshocht en consoorten), katolieke patroons en de Boerenbond zitten er onder de leiding van de « nationale » voorzitter Houben voor kamerstrateegjes te spelen, terwijl Vandekerckhove en zijn alter ego Servais door de éminence grise P.W. Segers volledig onder curatele zijn geplaatst en niet veel méér te zeggen hebben dan de marionetten van Toone.

De tijd dat de « Standaard » kon schrijven dat de « Vlaamse CVP » tot een « volwaardige » en « volledig autonome » partij was « uitgegroeid », is beslist reeds vér af.

De kommunautaire koorts is volgens de heren al zover geweken, dat « ze » het reeds aandurven rustig te doen zoals vroeger. « C'est la fin du distancement », jubelde trouwens de « Libre ».

via de sex-shop

Er is in die artikelenreeks nog iets anders, dat ons een binnenpretje heeft bezorgd. Sprekend over de CVP-jongeren merkt de « Libre » op dat zij dapper meedoen aan de seks-mode die, zo zegt de « Libre », van Skandinavië via Nederland en Duitsland naar onze gewesten overslaat. Casueel stelt de « Libre » vast, dat de CVP-jongeren (waarvan sommigen, indien ze hun huidige teorieën over de seksuele taboes wat vroeger hadden beleden, al wel rustige grootvaders of -moeders zouden kunnen zijn) terzake zeer vooruitstrevende standpunten innemen.

Eigenlijk vindt de vicieuze matante van de Brusselse Warmoesberg dat wel prettig : « si la déflamingantisation doit passer par le sex-shop, soit... » — « indien de ontvlaamsing langs de sex-shop kan gebeuren, wel tot daar toe dan... ».

En dat komt, nota bene, van een blad dat (met de klerikalen) generaties heeft helpen bederven door seksuele repressie en hipokrizie door obskurantisme en dreigementen enz. Nu schakelen ze ineens over naar een perversiteit die in het nationaal gevoelen een gesublimeerde liefdesbehoefte meent te onderkennen die, o.m. door de pornokraten los te laten, doelmatig kan bestreden worden.

Als men zich herinnert welk teater zij om « Het Bad in de Schuur » of « Jeugd » maakten destijds, dan is het bekijken van deze ommezwaai wel heel leerrijk... Als libertijnen van oudere datum dan de CVP-jongeren kunnen we slechts gnuiven.

de achtergrond van een staking

De nieuwe mijnstaking, die vanaf dinsdag 20 april de Limburgse mijnen lam legde, was het zoveelste bewijs van de mislukte pogingen van de vakbonden om het vertrouwen van de arbeiders te winnen. Oorspronkelijk opgevat als een 24-uren staking, om de schijn te redden en als propagandastunt voor de sindikale verkiezingen, zijn de sindikaten verstrikt geraakt in een onderlinge opbodpolitiek die de thans bewust geworden mijnwerker doet walgen. Zo heeft het dan ook geen verwondering gewekt dat de grote ABVV-koncentratie op zaterdag 24 april in Genk een flop is geworden. De Limburgse mijnwerkers bleven gewoon thuis ; de « massa » — zowat twee- tot drieduizend mensen op een ogenblik dat er in Limburg alleen al meer dan twintigduizend stakers waren — moest ingevoerd worden uit Wallonië met liefst honderd bussen. De inzittenden bleken voor het merendeel gepensioneerden te zijn die van het ABVV een gratis uitstap kregen.

Het ACV van zijn kant vergaderde te Bokrijk en te Heusden, waar besloten werd de staking voort te zetten. Tijdens het weekend groeide dus de grote breuk tussen de twee vakbonden : ACV was voorstander van een voortzetting der aktie, terwijl ABVV de aktie deed stopzetten.

Met de belangen van de arbeiders heeft de houding van de ene noch van de andere vakbond veel te zien. Het is een onderlinge konkurrentiestrijd, waarbij de ene meent garen te spinnen met een houding die afsteekt bij de andere. Daarnaast is het ook duidelijk, dat het ABVV krampachtige pogingen heeft gedaan om de reputatie van Louis Major wat op te kalefateren. Dat is echter helemàal vergeefse moeite !

Inmiddels werd het standpunt van de mijnwerkers elders verdedigd, namelijk op de perskonferentie van het Permanent Komitee verleden zondag. Op deze perskonferentie werd nadrukkelijk gesteld dat de mijnwerkers niet zinnens zijn, zich te laten vangen aan de propagandaslogans van de twee grote vakbonden. Anderzijds werd de verdeeldheid betreurd die oorzaak is van het weer te lang aanslepen der staking. Indien de vakbonden deze verdeeldheid blijven bestendigen, zou het Permanent Komitee als uiterste toevlucht zijn leden oproepen tot de totale boycott van de sindikale verkiezingen. Ondertussen stelt het Permanent Komitee ook vast, dat zijn militante leden haast stelselmatig geweigerd werden op de kandidatenlijsten van de twee grote vakbonden.

niet te geloven

We weten het : vele mensen hebben geen geheugen. Maar er zullen toch nog wel Vlamingen zijn die zich de grote rel rond Feluy (Vlerick's « boerenparochie ») herinneren : het vestigen van een grote petroleumraffinaderij in Henegouwen tegen elke ekonomische wetmatigheid in, werd eerst als boutade voorgesteld. Vlericks blunder werd handig geëksploiteerd en de raffinaderij moest er komen als simbool van de Waalse fierheid. Het handvol miljarden dat die zaak gaat kosten, diende in de regering Eyskens als pasmunt op een van de talloze « toppen » waaruit het zoveelste « akkoord » kwam. En wanneer de Petrofina-boss, baron Wolters, zijn zin niet rap genoeg kreeg inzake de pijpleiding, dreigde hij ook al Feluy te laten vallen. Nu is men reeds volop bezig met de bouw der reuze-raffinaderij-op-Vlaamse-kosten en komt plots de aap uit de mouw : een aantal « Belgische » joernalisten reisden verleden week naar Le Havre om daar de havenwerken te bezoeken en van de Franse overheden te horen dat Le Havre hoopt, de raffinaderij van Feluy en Luik te bevoorraden. « Le Soir » besteedde er zowaar drie kolommen aan op de eerste bladzijde. Ook de Luikse overheden hadden aan hun Franse vrienden reeds gezegd, dat voor een vestiging van de raffinaderij in Limburg niet moest « gevreesd » worden en dat Luik aansluiting met Le Havre zou nemen ! In het teken van de Francophonie komt alles terecht.

Uit « nationale solidariteit » moeten de Vlamingen dus de miljarden opbrengen voor de Waalse rekonversie, hoewel de toestand op het stuk van tewerkstelling in het Walenland nog altijd beter is dan in de meeste Vlaamse streken. En als de Vlamingen gelammerd hebben voor projekten die meestal één stuk misbruik en intrige zijn, worden alle wetten van de ekonomie met de voeten getreden uit francofone solidariteit met Frankrijk. Als straks, over een jaar of vijf, al die kemels er staan en evenveel geld gaan verliezen als de Waalse steenkolenmijnen, dan zullen de Vlaamse snullen het verschil jaarlijks weer kunen bijpasen ! Het valt niet te ontkennen : ze pakken ons voor heel onnozele boerkens. Hetgeen men onder deze regering te zien kreeg met de staalfuzie, Ghlin, Amay, de pariteit enz. toont aan dat de werkelijkheid soms erger is dan de stoutste fantazie !

de boemerang ging niet op

Dat Vlamingen en Walen anders reageren, werd nog maar eens bewezen : Operatie 48.81.00 werd een sukses, maar de Boemerang ging deze keer niet van de grond. De redenen daarvoor zijn vrij kompleks. De belangrijkste lijkt wel te zijn de onbehaaglijkheid die na de vorige schooi-aktie was overgebleven (die voor de MS-patiënten), misbruik van publicitaire stunts, algemene moeheid van de opinie en vooral het feit dat er met de circa 65 miljoen nog altijd voor de MS-patiënten niets gedaan is geworden. Het geld staat ergens op een bevriende bankrekening te devalueren, terwijl Namèche uit politieke touwtrekkerij, dwaasheid en administratieve onmacht de plannen van Overpelt nog steeds geblokkeerd houdt.

Er was een (diktatoriale) tussenkomst van Kamervoorzitter Van Acker nodig om te beletten dat dit schandaal verleden week in de openbare vergadering zou komen !

(niet) solidair met soens ?

Er is in het Vlaamse land een echte solidariteitsaktie met Soens op dreef gekomen. Dat de Strombeekse burgervader ongemeen populair is in heel Vlaanderen, bleek ook verleden zondag weer tijdens de betoging te Brugge.

In een aantal gemeenteraden werd, meestal door Volksunie - gekozenen, een motie van solidariteit met Soens ingediend. Te St Amandsberg, waar de groep « Volksbelangen » een dergelijke motie indiende, liep dat niet van een leien dakje. De CVP-burgemeester vond de motie onontvankelijk. Toen hij verwezen werd naar het (historisch geworden) precedent van Craeybeckx en de Antwerpse gemeenteraad, verklaarde hij dat Craeybeckx intussen wel wijzer zou geworden zijn en « het misschien niet meer zou doen vandaag ».

Namens het BSP-deel van de meerderheid nam Herman Balthazar, historicus en prof aan de VUB, het woord. Alhoewel erg gesteld op wat hij zijn intellektuele adelbrieven acht, had de prof blijkbaar niet al te veel denkwerk besteed aan zijn tussenkomst. Het kwam er op neer, zo zegde hij, dat uiteindelijk moties over alles en nog wat zouden kunnen ingediend worden in de

(vervolg blz. hiernaast)

tijdbommen

We zijn nooit vreesachtig van natuur geweest. Maar toch voelen we ons nimmer kiplekker wanneer het toeval ons dwingt, met onze auto in het spoor te moeten rijden van de een of andere vrachtwagen boordevol gasflessen. Als het tegenverkeer ons belet om een tankwagen met het opschrift « ontvlambaar produkt » voorbij te steken, dan geven we er de voorkeur aan om even op het rempedaal te duwen en enige afstand te laten ontstaan tussen onszelf en de rijdende bom daar voor ons. We hebben een vriend die af en toe eens met ons in de wagen zit, die een technische knobbel heeft en die onze voorzichtigheid terzake wegwuift met een onwrikbare geloofsbelijdenis in het vernuft van de flinke jongens die dergelijke vrachtwagens ontwerpen en in verkeer brengen. Het dient echter gezegd dat wijzelf (dank zij onkunde, het weze grif toegegeven) een eerder beperkt vertrouwen hebben in de volkomenheden van de techniek. We blijven er halsstarrig bij om ons in de mate van het mogelijke op een veilige afstand te houden van de vele weliswaar nuttige, maar naar onze zin een tikkeltje te giftige of te kortgebonden produkten en bijprodukten van de kraakinstallaties. Zelfs op onze bloedeigen badkamer heeft jarenlange ervaring nog altijd niet geleid tot een onbevreesd tegemoettreden onzerzijds van de gasfles, die eigenlijk bestemd is om de badverwarmer te bedienen maar die we er heimelijk van verdenken dat ze ons op de een of andere dag wel eens een kwade toer zou willen spelen.

Al mag onze voorzichtigheid dan overdreven zijn, helemaal misplaatst is ze niet. We hebben niet precies opgeteld, hoe vaak de jongte jaren in de kranten het bericht stond van een woning die met een fikse klap in mekaar donderde nadat ze — in de meest letterlijke zin dan — op de fles was gegaan ; het is in ieder geval ettelijke keren gebeurd. Voor wat de rampen van grote afmeting betreft, kunnen we wél precies wezen. In 1967 spatte in het Luxemburgse dorpje Martelange een Franse tankwagen uit mekaar. De dorpskom zag er uit als na een zwaar luchtbombardement en er waren 21 doden. En zopas, verleden week vrijdag, herhaalde dit soort ongeval zich te Heusden, weliswaar met iets minder dramatische maar in ieder geval toch méér dan sprekende gevolgen.

Nou is het dus wel niet zo, dat iedere dag zo'n tankwagen ergens de lucht in gaat. Maar wanneer het gebeurt, is het telkens menens. Dat er niet iedere keer tientallen doden zijn, is dan aan een genadig toeval te danken. En het staat niet op beteren. Het verkeer wordt alsmaar drukker, het aantal tankwagens wordt alsmaar talrijker en de waaier eksplosieve chemische produkten neemt overhands toe. Of we het willen of niet : we moeten leren leven met de tikkende tijdbommen op onze wegen.

En daar wilden we het precies over hebben. In 1968 werd door ons land een Europese overeenkomst betreffende dergelijk vervoer getekend. We kennen de inhoud van deze overeenkomst niet. Maar deskundigen hebben ons verzekerd dat, indien ze nageleefd wordt, de risiko-faktor in hoge mate kan worden uitgeschakeld. Het is niet zomaar een overeenkomstje van mijn voeten, genre de vijf en een halve paragrafen waarin kulturele akkoorden kunnen worden afgedaan. Neen, de overeenkomst vormt een lijvige handleiding van zowat 800 bladzijden.

Bij het tot stand komen van deze overeenkomst heeft de zaak van Martelange destijds mee gezorgd voor het bespoedigen van de procedure. De overeenkomst heeft maar één nadeel : ze regelt wél het internationaal vervoer van de tikkende tijdbommen, maar ze is niet van toepassing op het binnenlands verkeer.

Met Martelange voor ogen had men onverwijld het nodige moeten doen om de overeenkomst ook bindend te maken voor het binnenlands vervoer. Dat is echter nog altijd niet gebeurd en de administratie van de niet bijster vlijtige heer Bertrand roept duizend motieven in om deze slenter te verklaren. Al deze motieven hebben één ding gemeen : het zijn drogredenen. Want het is en blijft onaanvaardbaar dat men in drie jaar tijds niet de gelegenheid zou gevonden hebben om een bestaande internationale overeenkomst om te bouwen tot een nationaal reglement.

Het is niet de eerste keer, dat dergelijke onbegrijpelijke en ontoelaatbare traagheid moet worden vastgesteld. In 1967 verongelukten 33 kinderen te Limburg-an-der-Lahn toen een oververmoeide chauffeur van een Belgische bus zijn voertuig amok liet maken. Het heeft nadien drie jaar geduurd alvorens de rijtijd van de autobusbestuurders wettelijk gereglementeerd was. Er zijn nog andere voorbeelden. Zij wijzen er op dat alvast onze administratie niet bereid is om te leren leven met de risiko's van deze snel voortschrijdende wereld.

Deze laksheid staat in schrille tegenstelling tot de snelheid van de administratie, wanneer ze aangepord wordt door ministers in politieke tijdnood. Er zijn al vaak omvangrijker, ingewikkelder en moeilijker teksten opgemaakt en gepubliceerd bij manier van spreken in een half uur tijds. Maar dan was het doorgaans zo, dat de een of andere excellentie razendsnel klaar moest komen, op straffe van het verlies van z'n portefeuille of van het schielijk overlijden der regering.

Wat voor een Hertoginnedal of een grondwetsherziening mogelijk is, lijkt echter vooralsnog onmogelijk voor de tikkende tijdbommen op onze wegen. Geduld dus maar en in afwachting : afstand houden op de baan !

dio genes

vujo nodig ?

Wie de Volksunie kent op haar best, twijfelt wel eens aan het nut van VUJO.

De argumenten zijn dan steevast : de Volksunie is een jonge partij; de gemiddelde leeftijd van ons bestuur is 35 jaar ; wij staan open voor alle aktieve jongeren enz.

Toch is VUJO spontaan gegroeid, nu jaren terug al, in enkele arrondissementen en steden. Wellicht omdat jong zijn in de politiek weinig te maken heeft met zich jong voelen maar veeleer met als-jong-ervaren-worden door de jongeren zelf. Plaatselijk werden deze VUJO-experimenten met min of meer sympatieke aandacht gevolgd. Op de kaderdagen van '67 kregen de jongeren de gelegenheid om voor het brede partijforum hun opzet te verduidelijken. Er werd dan een statuut ontworpen. Intussen werd ook een nationale VUJO-top gevormd die de ontwerpen met kritische aandacht bekeek. De situatie in de VUJO-basis was inmiddels op verscheidene plaatsen ingrijpend gewijzigd en toen de voorlopige statuten klaar kwamen, bleken zij te passen als een tang op een varken. Zowel uit VU-kaders als in VUJO werd als grondigste bezwaar aangevoerd dat VUJO-leden in een aparte struktuur werden opgesloten. Uit een gesprek tussen een VUJO-delegatie en het partijbestuur van de Volksunie werd een vijf-punten-akkoord gedestilleerd dat als basis zou dienen voor nieuwe statuten. Die kwamen er uiteindelijk. Binnen het kader van deze nieuwe statuten bleek het mogelijk, in ongeveer alle arrondissementen VUJO op te richten.

taak van de vujo

In de groeiende Volksunie heeft VUJO een eigen opdracht.

Vrij snel immers evolueert de Volksunie van unidimensionele naar multidimensionele partij. Niet enkel wordt van de Volksunie verwacht dat zij voor de Vlaamse gemeenschap een eigen politieke gestalte verovert. Zij moet ook een wisselоplossing bieden voor de ordening binnen die Vlaamse gemeenschap opdat de Vlaamse mens zich in vrijheid en rechtvaardigheid zou kunnen verwezenlijken. Sinds jaren wordt ijverig gewerkt aan die nieuwe maatschappijvisie. Kongressen, kadervorming, studiedienst, parlementair werk, « Wij », persnota's enz. getuigen ervan. De Volksunie moet er in slagen via haar kaders en haar diensbetoon dit meer gedifferentieerde beeld van zichzelf naar de Vlaamse massa te brengen. Vooral de Vlaamse jeugd moet de Volksunie herkennen als haar partij, die niet enkel in staat is om een vrij Vlaanderen gestalte te geven maar ook om de vele problemen van de Vlaamse mens op te lossen in progressieve zin. Omwille van het belang van de kaders, wil VUJO dan ook vormingsgroep zijn. Omwille van de Vlaamse massa wil VUJO aktiegroepen vormen die werken aan de bewustwording van de Vlaamse mens in ieder opzicht, zowel politiek als sociaal. Omgekeerd wil VUJO ook de mening van de jeugd in de partij vertolken en haar ideeën verdedigen in publikaties, op kongressen en in de dagelijkse werking van de partij. VUJO is derhalve verplicht zich kritisch op te stellen om de dynamiek van de partij te vergroten.

struktuur en werking

Het hoofdaccent ligt in VUJO op vorming en aktie, dit in alle geledingen. De struktuur is daaraan aangepast.

De kernen op gemeenten, in steden maar ook in buurten, scholen, bedrijven vormen de basis van onze werking. Ieder jong Volksunie-lid kan er zich actief inzetten tot zijn 35e.

Eens de 25 voorbij, heeft hij of zij echter geen stemrecht meer. Dat komt voornamelijk van pas in de verkiezing van een arrondisementeel komitee dat gevormd wordt uit en door alle jonge VU-leden en dat vertegenwoordigers uit de kernen koöpteert. Uit dit komitee wordt de nationale VUJO-raad verkozen die een dagelijks bestuur aanduidt. Provinciale of kantonnale tussenschakels kunnen gevormd naar believen. Het kontakt met de VU wordt door afgevaardigden in de VU-besturen verzekerd. Deze soepele struktuur heeft het voordeel dat zij nergens in konkurrentie treedt met de VU wat werving betreft. Ieder VUJO-lid blijft alle rechten en plichten van een VU-lid behouden, zodat er voortdurende doorstroming is.

Ziet u er wat in ? Neem dan kontakt op met het VUJO-nationaal sekretariaat J. Gilté, Jachthoornlaan 17, St. Andries, tel. 050.18956. Of wil u ter plaatse een groepsgesprek ? Dat kan ook.

nelly maes,
nationale voorzitster.

(vervolg van blz. 4)

gemeenteraad. Waarom dan niet over Vietnam, bijvoorbeeld, vervolgde hij. Ja waarom eigenlijk niet, Herman Balthazar ?

Einde van het spel was dat de motie onontvankelijk werd verklaard.

Herman Balthazar moet zo nodig zijn standpunt eens gaan verduidelijken bij zijn partijgenoot volksvertegenwoordiger Bert Van Hoorick te Aalst. Want toen dezelfde motie praktisch op hetzelfde ogenblik voorgelegd werd aan de Aalsterse gemeenteraadsleden, werd ze daar — op twee PVV-stemmen na — zonder moeilijkheden goedgekeurd. Bert Van Hoorick, gevolgd door gans zijn faktie, zette zijn handtekening en zonder het te weten een neus naar zijn partijgenoot uit St Amandsberg...

Nu we toch bij de gemeenteraadszittingen beland zijn, nog even dit berichtje uit Merelbeke : een Volksunievoorstel om door de gemeente een bloemenkrans te laten neerleggen bij de IJzerbedevaart werd goedgekeurd door de 3 VU-raadsleden, de twee PVV-ers en de 2 socialisten. Het kwam echter niet door de raad omdat de CVP-meerderheid, tien man sterk, er tegen stemde...

soens maakt school

De kranten hebben vrij uitvoerig verslag gebracht over de incidentrijke zitting van de Strombeekse gemeenteraad, zodat het overbodig is dat wij dit karwei nog eens overdoen. Laten we ons beperken tot de vaststelling dat burgemeester Soens voet bij stek houdt en dat de frankofonen — ondanks Marseillaise, traangasbommetje en Hitlergroet — weer eens hun laatdunkend kopje te pleter liepen op deze rots van Vlaamse onverzettelijkheid.

Elders aan de rand van de Brusselse agglomeratie zijn de franskiljonse verkozenen, geleerd door de nederlagen van hun geestesgenoten te Strombeek, wellicht dan toch iets wijzer geworden. Zo onder meer te Zellik. Door allerhande politieke perijkelen was men in deze gemeente tot verleden week nog niet toe aan de installatie en de eedaflegging van de nieuwe raad. Dat is dan uiteindelijk toch gebeurd op donderdag 22 april.

te zellik

Er was voor deze eerste zitting van de nieuwe raad een grote publieke belangstelling. Ook te Zellik zijn er namelijk twee FDF-ers verkozen en na de herrie te Strombeek lag het in de lijn der verwachtingen, dat beide heerschappen het nummertje van de eedaflegging in het Frans op hun repertorium hadden staan.

En inderdaad : toen FDF-er Boulogne aan de beurt kwam en door de voorzitter verzocht werd de eedformule, die hem in het Nederlands werd voorgezegd, te willen nazeggen, begon hij in het Frans. Onmiddellijk brak er een krakend onweer los bij het publiek en kreten als «Soens», «Zellik Vlaams» en «Buiten» waren niet van de lucht. Temidden van dat krakeel trachtte Boulogne tot driemaal toe zijn franstalige eedformule kwijt te geraken, maar het was boter aan de galg. Zijn woorden gingen verloren eerst in een aantal vrij duidelijke toespelingen op zijn Vlaamse afkomst, terwijl even later een daverende Vlaamse Leeuw werd ingezet.

Boulogne meende er uiteindelijk een foefje op gevonden te hebben. Hij zegde de eedformule op in het Frans en vervolgde dan in het Nederlands : « ik heb zopas de volgende eedformule afgelegd »... Maar ook dié vlieger ging niet op. Na een huilkoncert ging Boulogne door de knieën en legde hij de eed af in het Nederlands. Zijn partijgenoot Fernand Jackmain trachtte nog even, kennelijk reeds met veel minder overtuiging, hetzelfde spelletje te spelen maar legde dan toch maar vlug de eed in het Nederlands af.

In schrille tegenstelling tot de klownerijen van deze twee fransdolle imperialisten stond de houding van de heer Lamy, geboren Waal en verkozen op de lijst Z 2000. Hij kreeg een hartelijk applaus toen hij vlot en zonder aarzelen de eed onmiddellijk in het Nederlands aflegde.

Tijdens dezelfde gemeenteraadszitting hield dhr Frans Schoonjans, Volksunie-schepene van Zellik, zijn maiden speech. Hij maakte van de gelegenheid gebruik om de houding van de twee FDF-ers aan de kaak te stellen en om te onderstrepen dat deze taalimperialisten met hun komedie bij de eedaflegging gewoonweg bewezen hebben, echte incivieken te zijn.

De houding van Soens maakt school. En met kennelijk rezultaat ! Op het ogenblik dat we dit schrijven, wachten we alleen maar af, tot welke stommiteiten de minister van Binnenlandse Zaken zich thans weer zal laten verleiden.

brusselse bsp-ers op de vingers getikt ?

Zoals men weet hebben de gemeentelijke mandatarissen van de BSP uit de Brusselse agglomeratie, aangevoerd door Simonet en Machtens, onlangs hun voornemen bekend gemaakt om in ieder geval vanaf 1 september aanstaande de « liberté du père de famille » in hun gemeenten in te voeren, ook wanneer het door de regering beloofde wettelijke kader daarvoor nog niet aanwezig zou zijn. De heren hebben zich nu tot de orde zien roepen door het nationaal bureau van de BSP. Wie daaruit echter zou willen besluiten dat de BSP het in de grond oneens is met haar Brusselse taalrassisten, is wel zéér naïef.

Om te beginnen weze nog maar eens herhaald dat de regeringsbelofte inzake de « liberté du père de famille » in alle geval tot gevolg heeft, dat vanaf nu reeds de taalwet op het onderwijs overboord wordt gegooid. De franstaligen beschouwen de toezegging van de regering als een verworvenheid en zelfs indien Eyskens niet tijdig klaar zou komen met het wettelijk kader, dan nog wordt de taalwet na 1 september gewoonweg opzijgeschoven. Dat is de trieste, maar naakte werkelijkheid.

Met deze werkelijkheid hebben de drie traditionele partijen van meet af aan rekening gehouden. Alles wat nu nog door hun Brusselse, hun Waalse of Vlaamse vleugels terzake gezongen wordt — netjes op muziek gezet voor hun respektievelijk kiespubliek — verandert niets aan de dramatische werkelijkheid en behoort volkomen tot het politieke standwerk, tot de elektorale marktkramerij.

Het nationaal bureau van de BSP heeft de Simonetisten tot de orde geroepen, omdat het maneuver van de Brusselse socialisten ongelegen kwam. Dat is alles ! Over de grond van de zaak zijn de heren het echter — zowel de Vlaamse BSP-ers als de anderen — roerend eens. Meer nog : de « liberté » behoort tot de zwaartepunten van de socialistische strategie. De BSP zou immers graag uit de eerstkomende verkiezingen komen als nummer één, o.m. om aanspraak te kunnen maken op het eerste-ministerschap. Deze ambitie (of is het een illuzie?...) kan echter slechts verwezenlijkt worden op de uitdrukkelijke voorwaarde dat de BSP verenigd en solidair de verkiezingen ingaat. De « unité » kan echter slechts verwezenlijkt worden, wanneer de Brusselse socialisten terug in de pas willen lopen. En zij zullen slechts in de pas lopen, wanneer aan hun spektakulairste programmapunt — de « liberté » — is tegemoet gekomen.

Verre van het oneens te zijn met haar Brusselse hardschreeuwers is de BSP integendeel de eerste en stevigste garant van de « liberté ». Het kan de Van Eynde's en tutti quanti geen snars schelen dat ze Vlaamse pozities te Brussel moeten prijsgeven, als de partij er maar wel bij vaart...

socialistische grond-spekulanten

De « Volksgazet » van vorige week zaterdag heeft zich eens lelijk de vinger in het oog gestoken. Een bediende van een Vlaamse vereniging heeft enkele miljoenen verduisterd in een zaak, die met grondverkaveling te maken heeft in Spanje. Vermits hij bediende was in een Vlaamse vereniging klasseert Jos Van Eynde hem onmiddellijk bij de Volksunie.

Had hij toch maar eerst inlichtingen ingewonnen, dan zou hij weten dat hij zijn eigen nest bevuild heeft.

De betrokkene, G.P., is niet alleen geen Volksunieman maar een uitgesproken BSP-er, jarenlang militant in de Antwerpse BSP, kandidaat bij de BSP-poll bij een vorige gemeenteverkiezing en door de BSP destijds benoemd tot gerant van het Zeemanshuis op de Italiëlei, alvorens hij hogere bediende werd bij de Vlaamse kultuurvereniging waar hij, buiten zijn werk, bij grondverkavelingen betrokken werd.

Volgens de logika van de « Volksgazet » moeten we dus besluiten dat de BSP de partij is van de grondspekulanten.

De heer Van Eynde vraagt ons standpunt inzake grondspekulatie. Hij zou het sinds lang moeten kennen. Wij zijn er tegen. Maar wij kunnen het niet verhinderen zo de regering, waarin de BSP zetelt, het niet verbiedt. De vraag dient gesteld waarom de BSP — die beweert er tegen te zijn — er dan geen einde aan maakt, vermits ze in de regering zetelt ?

Trouwens, ook in andere landen waar de socialisten herhaaldelijk in de regering zaten — zoals Frankrijk, Engeland, Italië — hebben ze het nooit verboden. Meer zelfs : in Zuid-Frankrijk en Italië, waar grondverkaveling of grondspekulatie te maken heeft met de toeristische nijverheid, de eerste nijverheid van het Zuiden, moedigt men de investeringen in gronden en de verkavelingen aan.

Ook de Franse en Italiaanse socialisten !

Zo er dus schuldigen zijn, is in geen geval de internationale van socialisten van schuld vrij te pleiten. Wel integendeel !

Geen woorden, heren, maar daden !

vlaggen op 1 mei

Waarom aan de socialisten het monopolie laten van een bevlaggingsaktie op 1 mei ? Waarom aan de van de arbeiders en het gewone volk vervreemde BSP-bonzen de voogdij over het feest van alle werkende mensen laten ?

Eén mei is de feestdag van alle sociaal-vooruitstrevende volksnationalisten. Op 1 mei vlaggen we met de leeuw. En het hoeft heus geen rode te zijn : de Vlaamse volstaat !

Gerard Peeters

de huidige sociale situatie in het prijzenbeleid

Naar aanleiding van de motie van het partijbestuur van de VU brengen we hierna kommentaar uit op het ingenomen standpunt:

Onze kommentaar hebben wij als volgt samengevat :

levensduurte

De snelle stijging is groter dan door de officiële index weergegeven. De naeffecten van de BTW doen zich nu pas gevoelen. De BTW is een belasting die vooral drukt op de verbruiker en de gezinsbudgetten, ondanks alle grote woorden die de regering en de vakbonden gebruiken.

Ondanks hogere belastingen en staatsinkomsten zijn er dus : looninflaties en wordt de koopkracht ernstig bedreigd.

lonen en prijzen

De loonpolitiek van de regering en het sociaal programmatie-akkoord : Er wordt gemanipuleerd met het onrechtstreeks loon : overdracht van de werknemersbijdragen RMZ naar de werkgever inzake werkloosheid, verhoging van tussenkomst bij de verplaatsing e.d.

Volgens de Volksunie is de procentuele reële stijging van het loon zeer klein.

Ons standpunt : Verantwoorde stijging van het rechtstreeks loon gekoppeld aan herziene index.

Immers, de prijzen die snel de hoogte ingaan worden niet gereflekteerd in de index. Het is dus volgens de Volksunie noodzakelijk dat de indexhervorming wordt doorgevoerd op basis van een reele weergave van de prijsstijging door de index.

prijsbeheersing

In dat verband meent de Volksunie dat een prijzenbeheersing noodzakelijk is. Deze prijsbeheersing kan echter door andere middelen bekomen worden dan door de dirigistische metodes die door minister Cools worden aangewend.

Een prijzenbeheersing zoals die ook nu van kracht is en dus zonder de strafmaatregelen, vervat in het ontwerp Cools. Het is immers zo dat de maatregelen, door deze BSP-minister voorgesteld grote gevaren inhouden : 1. de reele mogelijkheid tot diskriminatoire maatregelen op grond van politieke voorkeur (of afkeer) ; 2. de korruptiegelegenheid die geschapen wordt door de administratie ; 3. de overheveling van strafbevoegdheid van de rechterlijke macht naar de administratie.

De VU wil het huidige systeem van prijzenbeheersing behouden maar beter en strenger toegepast zien door bv. meer personeel en verkorting van de termijnen van aanvraag en behandeling.

strijd tegen inflatie

Inflatie tegengaan door middel van een besparing op sommige overheidsuitgaven. De Volksunie bedoelt hier dat eindelijk de ZIV moet gesaneerd worden (111 miljoen verlies per week ; uiteindelijke schuld 8 miljard).

Het is een publiek geheim dat het de BSP is die systematisch elke sanering verhindert omdat daarmee de rode poliklinieken niet meer kunnen profiteren van de nodeloos opgedreven subsidies, wat het aantasten van haar vrijgestelden en dus haar partijkader tot gevolg zou hebben. Een partij die schaamteloos gemeenschapsgelden prostitueert, moet liefst maar zwijgen en de anderen geen lessen geven in progressisme of socialisme.

Men versta ons hier niet verkeerd : de Volksunie is voorstander van een verhoging van de overheidsuitgaven, echter op verantwoorde en niet partijpolitieke gronden. Hetgeen met de ZIV gebeurt is een schaamteloos anti-socialisme : het aanwenden van de gemeenschapsgelden voor eigen politieke profijtjes.

Deze soort onverantwoorde uitgaven beknotten is ook een middel om inflatie, dus prijsstijging, tegen te gaan.

houd de dief

Tenslotte nog dit : de BSP en sommige andere zich progressief noemenden, roepen voortdurend « Houd de dief ».

Hun taktiek is deze : ze kondigen een principe af, zoals bv. nationalisatie of prijzencontrole, en ontketenen dan een campagne de goeie tegen de slechten. De goeien (of progressieven of radicalen)zijn degenen die met hen en hun voorstellen akkoord zijn — al de anderen zijn de slechten (dus de konservatieven of reaktionnairen).

De Volksunie wil tegen dit spelletje waarschuwen en reageren.

onhoudbaar dogmatisme

De Volksunie staat op het principieel standpunt dat in de huidige politieke praktijk — met een snel veranderende maatschappij, waarin waarden en opvattingen zeer snel evolueren — dogmatisch denken vanuit vaste strakke schema's — zoals bv. het marxisme of het kapitalisme — niet houdbaar is.

De Volksunie meent steeds toestanden en feiten te moeten toetsen aan de politieke realiteit van nu — zonder daarbij haar basis-vrijheidsnationalisme-pluralisme en integrerende socialisering te vergeten.

Daardoor komt het dat de Volksunie soms sterk zgn. « linkse » standpunten inneemt, bv. nationalisatie van de wapenhandel, nationalisatie van de energiesector, en anderzijds soms standpunten, door orthodox linksen, als liberaal bestempeld.

Wat de nationalisatie van de energiesector betreft : Waarom heeft de BSP (« socialistische » partij) dit nog nooit durven voorstellen, hoewel dit een verlaging van de elektriciteitsprijs van ± 1 fr./kWh zou meebrengen ? Het antwoord is eenvoudig omdat de BSP-schepenen, raadsleden e.d. mee ingekapseld zitten in de interkommunales, waar ze mee profiteren van de profijten, beheerswedden, zitpenningen, reizen, e.d. (zie het tv-programma van M. de Wilde : Dure elektriciteit).

Daarom moet volgens de Volksunie een verantwoorde eigentijdse politiek beleid steunen op het steeds kritisch toetsen van politieke standpunten aan de eigentijdse realiteit en niet op een star-verouderd en onbruikbaar dogmatisme.

w. augustijnen.

regering van het dure leven

Het partijbestuur van de Volksunie drukt zijn bekommernis uit over de snelle stijging van de levenduurte die in werkelijkheid aanzienlijker is dan het officiële indexcijfer zou laten vermoeden en vooral de gezinsbudgetten belast.

Een doelmatige politiek van prijsbeheersing is bijgevolg noodzakelijk. Deze prijsbeheersing kan evenwel niet bekomen worden door een brutale en dirigistische prijsblokkering, zoals aangekondigd door vice-premier Cools.

De overheid moet zelf in de eerste plaats de overheidsgelden zuiniger beheren en de sektoren zoals de Ziekteverzekering met hun onverantwoorde en inflatieverwekkende stijging van de uitgaven eindelijk saneren.

Inzake de onderhandelingen over de sociale programmatie meent het Partijbestuur van de Volksunie dat eerder zou moeten gestreefd worden naar verantwoorde aanpassingen van het rechtstreeks loon in tegenstelling tot de manipulatie van de bijdragen voor het onrechtstreeks loon waarvan de weerslag op het gezinsinkomen vrij onbelangrijk zal zijn.

voor de ontvoogding van de vlaamse bedienden te brussel

Dat er tientallen duizenden Vlaamse bedienden dagelijks komen werken in het Brusselse weet onderhand wel iedereen. Ze vormen een indrukwekkend gedeelte van de massa pendelaars die in de rijksdiensten en de privé-nijverheid hun dagelijks brood moeten verdienen in een gewest, dat de Franstalige broodheren tot een getto voor de Vlaming, ingezetene of niet, willen maken.

Van sindikale zijde werd tot nog toe niets ondernomen om de Vlaamse werknemer te Brussel niet alleen als bediende of arbeider de rechten te waarborgen, waarop hij krachtens de sociale wetgeving aanspraak kan maken, doch ook als Vlaming gelijke kansen te waarborgen. Op deze slechte regel (een sociale desertie waaraan de vakbonden zich uit gemis aan inzicht of uit kwaadwilligheid schuldig maken) is er toch één schitterende uitzondering : de Landelijke Bedienden Centrale, in feite de enige autonome grote vakvereniging in Vlaanderen, weliswaar aangesloten bij het ACV doch tegenover de Waalse bediendenvakbond volledig autonoom, afgezien van een hogere raad, die echter praktisch niet funktioneert en het overleg op zuiver professioneel vlak per bedrijf. De LBC is aldus de enige vakbond met een federale struktuur, behalve het Vlaams Syndikaat, dat zich van stonde aan als zuiver Vlaams syndikaat aandiende, doch dan zowel bedienden als arbeiders groepeert.

In de huidige sociale verkiezingen (van 26 april tot 28 mei) worden in ongeveer 5000 ondernemingen verkiezingen gehouden, waarvan bijna een derde in het Brusselse, waar vier sindikale organisaties in de strijd zijn betrokken, drie overwegend franstalig, de LBC louter nederlandstalig. Het belang van deze verkiezingen hoeft wel niet onderstreept te worden. Het gaat om het veroveren van invloed in de verschillende sektoren, om de nationale representativiteit, om de vertegenwoordiging in de nationale en gewestelijke paritaire overlegorganen en om de invloed in de onderneming.

Belangrijk van Vlaams standpunt uit is het feit dat de LBC sterk de nadruk legt op de verdere aktie voor de vernederlandsing van het bedrijfsleven in Vlaanderen en in het Brusselse; op het belang van de vlaamse vertegenwoordiging voor Vlaamse bedienden in het licht van de demokratisering van het bedrijfsleven.

Het sociaal vraagstuk dat hier aan de orde wordt gesteld — de vernederlandsing — is een noodzaak voor de Vlaamse bedienden. Daarom is het effenaf onbegrijpelijk dat de andere vakorganisaties zich nooit hierom hebben bekommerd : op het vlak der menselijke belangen heulen ze mee met het franskiljonse kapitaal (dixit le LBC zelf).

Behalve de vernederlandsing van het bedrijfsleven ijvert de LBC voor de zekerheid van de betrekking, de vierde verlofweek, een volwaardig pensioen (75% van de 5 voordeligste jaren) en terugbetaling der reiskosten. *Ze ijvert in het Brusselse vooral voor de sanering van volgende toestanden in de ondernemingen : het wegwerken van de diskriminatie inzake promotie (geen achterstelling omdat men Vlaming is), sociale integratie als bewust Vlaamse bediende, rechtsgelijkheid van beide taalgroepen in de onderneming en een rechtvaardige en de Vlamingen als zodanig erkennende aanwervingspolitiek.*

Hoewel vooral onder de jonge Vlaamse bedienden een groter zelfbewustzijn wordt vastgesteld (70 % der nieuwe aansluitingen zijn leden van minder dan 25 jaar) waardoor het bewustzijnsproces versnelt, toch staat de Vlaamse bediende in het Brusselse nog aan de onderste trap.

Gezien deze uitgesproken Vlaamsbewuste houding van de LBC in Vlaanderen en vooral in de strijdstad bij uitstek, Brussel Hoofdstad, verdient de aktie van de LBC onze simpatie en onze steun : op een terrein waar tot nog toe de Vlaamse strijd praktisch niet aan bod kwam maakt de LBC een strijdvaardige voorhoede uit, waarvan de werking de socio-kulturele positie van de Vlaamse bedienden, als bediende nog steeds een belangrijk element in de onderneming en ook daarbuiten (door de menselijke en publieke relaties o.a.) in Vlaanderen en vooral in het Brusselse kan verstevigen en bijdragen tot een globale versteviging van de Vlaamse positie in de Hoofdstad, die thans van die aard is dat ze elke steun duchtig kan gebruiken.

parlementaire krabbels

in de senaat

De Senaat is een tweede vrouwelijke senator rijker. Voor enkele maanden kwam mevrouw De Godelarche in de Senaat als opvolgster van de ontslagnemende Luksemburgse PLP-senator Reuter, die uitstekend het Duits-Luksemburgs dialekt beheerste en een hyperkorrekt Frans sprak. Thans voert de CVP een dame aan, de Antwerpse Rika De Backer, die de overleden provinciale senator Viktor Leemans opvolgt.

Waar de tv de eerste dame speciaal kwam filmen, bleek ze voor de tweede afwezig. Waarschijnlijk diende de Vlaamse tv hier het initiatief te nemen in plaats van de franstalige, die het de vorige maal deed, en zo erg aktief is de Vlaamse tv niet. Ofwel is het nieuwtje er al af. Wat dan pech betekent voor mevrouw De Backer. In de openbare tribune boven haar zaten echter de drie CVP-volksvertegenwoordigsters mevrouw De Riemacker, mevrouw Craeybeckx en mevrouw Verlackt vertederd op de nieuwe partijpolitieke kollega neer te kijken. Typisch vrouwelijk. De dames willen nu eenmaal alles gezellig maken. Zelfs de politiek.

Senator Sledsens had klaarblijkelijk de eer opgeëist, als oudste Antwerpenaar-partijgenoot het verslag van aanvaarding te mogen voorlezen waarna Struye de dame nog eens extra welkom heette en al de aanwezige heren hard in de handen klapten omdat de mannenklub die de Senaat gedurende een drietal jaren was, nu tot het verleden behoort.

De familiale sfeer waaruit mevrouw De Backer komt is 'n typisch overgangsmilieu tussen CVP en Volksunie. Waar de mannen uit deze kring eerder naar de Volksunie overhellen, blijven de dames, met iets meer konservatieve reflèks, nog aan de CVP hangen. Tot dat ook dat zal beteren...

Nadat Struye de nieuwe vrouwelijke senator De Backer had welkom geheten, kwam een ander senaatsvormelijkheid aan de beurt. Senatoren, die na een langdurige ziekte terugkomen, worden op hun beurt verwelkomd. Vermits dit thans het geval was met de VU-senator Bouwens, de enige senator door Struye ooit buitengezet, werd benieuwd uitgekeken of Struye het gebruik thans zou vergeten.

De senaatsvoorzitter, die wel aan meer komedie gewoon is, gaf echter geen krimp en heette met een stalen gezicht senator Bouwens opnieuw welkom onder de geamuzeerde glimlachjes van tal van senatoren, niet het minst van de Volksunie. Senaatsgebruiken mogen formalistisch zijn, de traditie is zeer sterk verankerd.

Wie zou verwachten dat in de wandelgangen van de Senaat nog veel zou nagekaart worden over het jongste schijnkonflikt BSP-CVP wat betreft de prijsbeheersing, die komt bedrogen uit. De sindikale verkiezingstaktiek raakt de senatoren niet zo erg als de parlementaire verkiezingstaktiek, waar hun zetel rechtstreeks bij betrokken is. De geruchten die er vorige week waren over een gebeurlijke krisis, worden weggewuifd naar het fabeltjesrijk van de fantasie van de joernalisten.

Wel werd er nog even nagekaart over de verkiezingen van de KOO-leden en over de eigenaardige en vindingrijke kombinaties die hier en daar tot stand kwamen.

Op de agenda van de Senaat deze week een drietal begrotingen die in de Kamer al behandeld werden : Justitie, Landsverdediging en Volksgezondheid, die bijgevolg elk op een enkele dag afgehandeld werden.

Veel nieuws viel er dan ook niet te verwachten. Op de inhoud van deze besprekingen komen we volgende week terug.

senaatspareltjes

Uit het beknopt verslag van de Senaat van donderdag 25 maart lichten we volgende humoristische passussen :

burgemeester - minister

De heer Harmegnies, minister van Binnenlandse Zaken :

Inderdaad, zelfs ministers van Binnenlandse Zaken zijn burgemeester geweest, doch ik meen dat zij hun ambt niet moeten uitoefenen, noch gebruik maken van hun hoedanigheid... Zoals iedereen heb ik mij kandidaat gesteld bij de gemeenteraadsverkiezingen. Mijn lijst heeft drie zetels gewonnen. Dat bewijst dat mijn gemeente niet ontevreden is over mij.

De heer Jorissen : Men mag niet weerstaan aan de volkswil.

goed waals minister

De heer Harmegnies : Wat het fonds der provincies betreft, komt het bevolkingscijfer in aanmerking voor de verdeling van een groot deel van de kredieten, maar de wetgever heeft andere maatstaven vastgelegd, onder meer de uitbreiding van de provinciewegen. Wij hebben inderdaad zowel in het noorden als in het zuiden van het land verdedigers in die zin gevonden.

Ik wens de heer Jorissen te zeggen dat als de kadastrale inkomens werkelijk hoger zouden worden vastgesteld in Wallonië dan in Vlaanderen, de Waalse gemeenten van 2.500 tot 4.999 inwoners daardoor zouden bevoordeeld zijn ten opzichte van de Vlaamse gemeenten. Het is nodig dat u daarover nadenkt.

De heer Jorissen : U bent een goed Waals minister.

De heer Harmegnies : Ja, zeker!

bijeenroeping van gemeenteraden

Volgens art. 63, par. 1 van de gemeentewet geschiedt de bijeenroeping van de gemeenteraad, behalve in spoedgeval, schriftelijk aan huis, ten minste twee vrije dagen voor de dag van de vergadering. De agenda wordt erin vermeld. Over die « vrije dagen » is er soms betwisting. Zondagen en feestdagen zijn zeer duidelijk, doch wat met de gewone zaterdagen ? Dat vraagt senator Persyn aan de minister van Binnenlandse Zaken, daar over het begrip « vrije dag » twijfel en verwarring bestaat. Indien de zaterdag als een vrije dag mag en moet beschouwd worden dan is volgens senator Persyn de zaak praktisch oplosbaar.

In zijn antwoord stelt minister Harmegnies dat een vrije dag loopt va 0 tot 24 uur en dat de zaterdag en de zondag evenzeer als « vrije dag » gelden als de overige dagen van de week; de gemeenteraad kan op gelijk welke dag van de week wettelijk vergaderen. Overigens hoeven de gemeentebesturen niet stelselmatig de uiterlijke termijn af te wachten, ten einde de raadsleden niet in hun rechten te hinderen.

in de kamer

interpellant kreeg gelijk

Op 13 maart jl. ging op de Vlaamse tv de enquête « Het Leger... waarom ? », gevolgd door een paneelgesprek met drie parlementairen, vertegenwoordigers van de CVP, de BSP en de PVV, de Volksunie werd hierbij geweerd. De samensteller van het programma, een free lance cineast, was niet te spreken over de manier waarop de BRT met zijn werkstuk had omgesprongen. In een uitgebreid intervieuw met « De Standaard » had hij hierover zijn ontgoocheling uitgesproken. Hij zei dat er in zijn film werd geknipt op een manier dat de essentie zelf werd gewijzigd, dat het leger had tegengewerkt en een feitelijke censuur had uitgeoefend. Hierover interpelleerde snedig volksvertegenwoordiger Mattheyssens de ministers Van Mechelen en Segers. Het zwaartepunt van zijn betoog lag vanzelfsprekend op het weren van de Volksunie in het paneelgesprek. Hij rakelde even het vroegere debat op naar aanleiding van het schrappen van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-Instituut uit de « levensbeschouwelijke » uitzendingen, noemde de maatstaven van de BRT willekeurig en betoogde, dat zelfs op grond van deze naar maat gesneden maatstaven de Volksunie niet uit het paneelgesprek kon worden geweerd.

Hij zei : de vraag naar het waarom van het leger is geen levensbeschouwelijke vraag, is geen vraag naar het waarom van het bestaan van de mens of zijn bestemming, maar een vraag naar de veiligheid van de gemeenschap. De mandaathouders van de gemeenschap zijn aangewezen om deze materie te behandelen. De mandatarissen van elke politieke overtuiging. Spreker wees erop dat verschillende verenigingen reeds om het standpunt van de Volksunie terzake hebben verzocht. Zo o.a. de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, toen minister Van Mechelen nog voorzitter was. De interpellant zei gevat dat hij de steun van de minister verwachtte bij het protest dat de Volksunie destijds per brief aan de direkteur-generaal van de BRT had overgemaakt.

Hij vond het ongehoord dat politici die lid zijn van het parlement en lid kunnen zijn van de kommissie van Landsverdediging, niet eens over het leger mogen praten als zij gerechtigd zijn er over te beslissen. Hij protesteerde met klem tegen deze onloochenbare diskriminatie, die in strijd is met de regels van de objektieve voorlichting en met de eisen van de demokratie.

De beide ministers betwistten de verklaringen van de samensteller en betoogden dat er geen censuur was. Minister Van Mechelen verklaarde echter dat het weren van de Volksunie « een vergissing » was. De interpellant kreeg dus gelijk, wat een zeldzaamheid is. Op de BRT zal men er zich in de toekomst wel voor hoeden de Volksunie uit te schakelen, nu de voogdijminister zelf verplicht was die houding openlijk af te keuren.

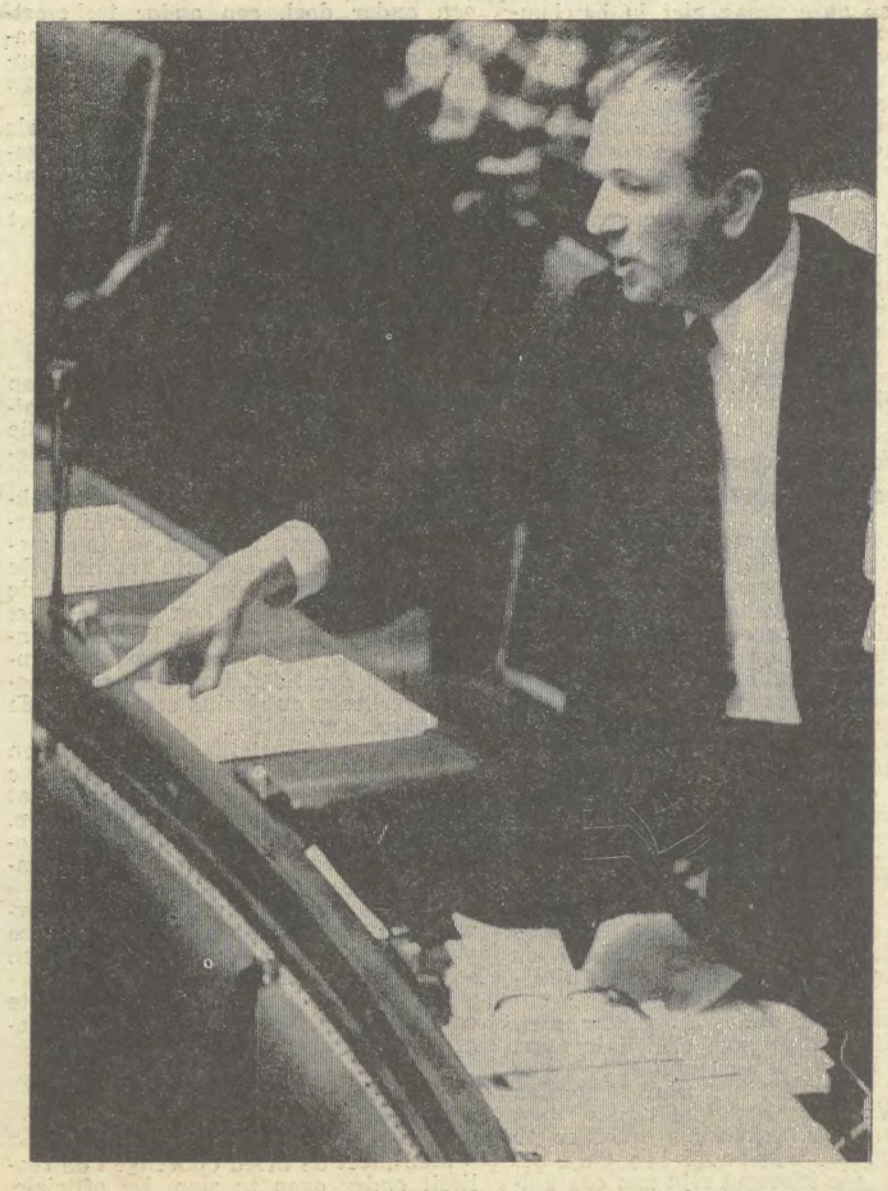

de volksunie en europa

Onze partijvoorzitter mr. Frans Van der Elst hield op 21 april jl. in de Kamer van Volksvertegenwoordigers tijdens het debat over de begroting van Buitenlandse Zaken een merkwaardige rede, waarin hij duidelijk, zakelijk en eenvoudig het standpunt van de volksnationalisten tegenover de Europese eenmaking uiteenzette. Niet ten onrechte schreef Manu Ruys in zijn « Van kamerleden en senatoren » het volgende over deze tussenkomst : « Frans Van der Elst was steengoed met zijn verdediging van de demokratie, die hij bedreigd ziet door de Europese technokratie ».

Tevens toont deze rede nog eens ten o vervloede aan dat de Volksunie het federalistisch perspektief zowel binnenlands als in Europees verband zeer realistisch benadert en hierbij blijk geeft van een ruimdenkende vizie, die echter alle gemeenplaatsen of goedkope dromerij schuwt. Daarom publiceren we deze rede praktisch in extenso.

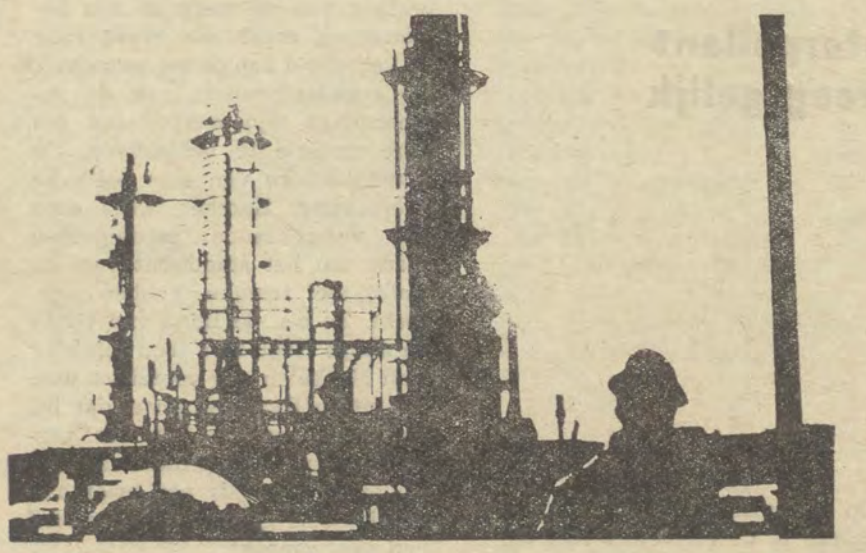

Ik zal mij in mijn tussenkomst in het debat naar het voorbeeld van de minister, die zijn grote rede in de Senaat gewijd heeft aan de Europese politiek, beperken tot hetzelfde onderwerp.

Wij moeten realistisch genoeg zijn om in te zien en te aanvaarden dat een klein land als België in de wereldpolitiek geen grote rol kan spelen, ook al zetelen wij thans in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

Zeer belangrijk voor onze toekomst is de Europese integratiepolitiek en nu er blijkbaar opnieuw schot komt in deze politiek is het noodzakelijk dat wij ons bezinnen én over het uiteindelijk doel van deze politiek, én over onze positie als kleine staat in het eenwordend Europa, én over de vrijwaring van de parlementaire demokratie op Europees vlak.

Ik meen te mogen konstateren dat er een zekere onrust, een bezorgdheid tot uiting komt in de pogingen die aangewend worden om de Europese integratie te motiveren, om aan Europa een eigen doelstelling te geven, die niet louter ekonomisch is.

Het is alsof men aanvoelt dat de ekonomische, dus materialistische verantwoording van de Europese integratiepolitiek niet volstaat.

U hebt, mijnheer de minister, in uw redevoering de vraag gesteld : Europa, om wat te doen ?

Merkwaardig genoeg zoekt U het antwoord op deze vraag niet in beschouwingen over ekonomische vooruitgang, over meer welvaart.

Ook onze landgenoten, de heren Albert Coppé en Joseph Basile, pogen in hun recente publikaties een uitweg te vinden, een andere ultieme doelstelling dan de ekonomische vooruitgang op zichzelf en voor zichzelf.

Het is wellicht een verheugend kenmerk van onze Europese beschaving en kultuur dat wij geen genoegen kunnen nemen met « the biggest in the world »-maatstaven, met ekonomische doelstellingen, maar de ingeboren behoefte hebben ons streven te verantwoorden op een ander niveau, het niveau van de geestelijke en morele waarden.

op zoek naar eigen europees toekomstbeeld

Een van de meest bedenkelijke verschijnselen van onze tijd is de louter materialistische wereld- en levensbeschouwing, toegespitst op de produktie van stoffelijke goederen, waarbij de produktie een doel op zichzelf, « het » doel dreigt te worden. Deze consumptiemaatschappij wordt terecht gecontesteerd vanuit een gevoel van onbehagen en onrust.

Terzeldertijd willen wij aan gans de wereld deze konsumptie-maatschappij opdringen als de ideale maatschappij. Er is reeds herhaaldelijk op gewezen dat de maatschappij in de VSA, the American way of live, geen navolgenswaardig voorbeeld is. Toch gaan wij dezelfde weg op en werd de Europese integratiepolitiek veelal gemotiveerd als een antwoord op de Amerikaanse uitdaging.

De essentiële vraag is echter niet, naar mijn overtuiging, of wij in staat zijn ten koste van welke offers ook even machtig, even rijk, even hard te worden als de VSA, maar wel of wij in staat zullen zijn de geestelijke waarden te vrijwaren die eigen zijn aan onze beschaving, die inherent zijn aan ons kultuur-patroon.

Joseph Basile heeft dit aangevoeld en zoekt in zijn boek « Les atouts de l'Europe » naar een antwoord, waarbij voor hem « le rétablissement de la primauté de l'homme » het doel moet zijn der Europeërs. Zijn boek getuigt van veel optimisme.

Ook Albert Coppé, op een meer nuchtere, pragmatische wijze, zoekt in zijn boek « De Europese Uitdaging » naar een uitweg, naar een eigen Europese « way of live », waarbij hij de afwijking van het Amerikaans model vooral ziet en zoekt in onze sociale bekommernis en sociale politiek.

U zelf, mijnheer de minister, hebt in uw redevoering in de Senaat gepoogd de Europese integratiepolitiek te verantwoorden met andere dan ekonomische argumenten. U hebt vier, naar uw mening, fundamentele beschouwingen naar voren gebracht. Ik zal deze hier niet hernemen of ontleden. Ik heb de grootste simpatie voor uw poging, mijnheer de minister, maar ik meen zo openhartig te mogen zijn te zeggen dat deze argumentatie niet afdoende is, niet van aard om de onrust, de onzekerheid, de apathie te overwinnen. Dit is zeker geen verwijt, want wie is tot nu toe in staat geweest om ons te verlossen uit onze twijfels en onze onzekerheid ?

Een belangrijk winstpunt is het reeds dat de vragen gesteld worden, dat de overtuiging veld wint van de noodzaak een ander doel, een ander toekomstbeeld te vinden voor Europa dan de navolging van de Amerikaanse consumptiemaatschappij in een kortzichtige wedijver.

U hebt, mijnheer de minister, als motivering van de Europa-politiek opgegeven de noodzaak om de parlementaire demokratie te bestendigen. Deze motivering klinkt nogal zwak, is m.i. niet zo erg overtuigend.

parlementaire demokratie vrijwaren

Onze bezorgdheid moet veeleer gaan naar het vrijwaren van de parlementaire demokratie tegen de gevaren die haar bedreigen door de Europese integratie-politiek.

Deze gevaren zijn verre van denkbeeldig, wanneer men niet bereid is genoegen te nemen met een schijn-demokratie. En wel in dubbele richting. De machtskoncentratie in handen van de Europese Instellingen kan zo groot zijn, dat wat overblijft voor de lid-staten onbeduidend is, zodat de parlementaire instellingen der lid-staten ieder reëel belang verliezen en slechts een uitgeholde demokratie overblijft.

De Europese Instellingen zelf kunnen zich gemakkelijk ontwikkelen — en we hebben het voorbeeld onder ogen — tot door techokraten beheerste instellingen, waartegenover het heterogeen samengesteld Europees Parlement geen evenwichtig tegengewicht vormt.

Er is de vervulling van heel wat voorwaarden vereist opdat een Europese parlementaire demokratie naar behoren zou kunnen funktioneren.

Ik ben niet geneigd deze gevaren te onderschatten, hoezeer wij het ook mogen eens zijn in onze wensen.

te geringe belangstelling

Men moet de moed opbrengen de realiteit onder ogen te zien. De officiële voorstelling alsof de Europese integratiepolitiek zou gedragen worden door de wensen en de wil van de grote meerderheid der bevolking der betrokken landen, vergt voorbehoud. In werkelijkheid is de belangstelling van de bevolking uiterst gering, te gering. Er dreigt steeds grotere verwijdering, een kloof tussen de basis, de bevolking en de top, de kleine groep mensen die daadwerkelijk bij de Europa-politiek betrokken zijn.

Het gevaar is niet denkbeeldig dat de bevolking, of grote bevolkingsgroepen, gekonfronteerd met de gevolgen van deze politiek, op een gegeven ogenblik in verzet komen. Zelfs in de nationale parlementen is de belangstelling flauw en geeft men zich geen rekenschap van de draagwijdte en de verreikende gevolgen van een politiek die men nogal gelaten en vrij lichtzinnig goedkeurt.

Het is een verdienste van de minister een poging te doen om het parlement nauwer te betrekken bij zijn beleid en een dialoog te wensen.

De houding van het parlement is des te gevaarlijker omdat de gevolgde en door de kommissie aanbevolen taktiek er een is van stap voor stap verder te gaan, principiële beslissingen, zoals b.v. een herziening van de verdragen van Rome, te ontwijken. Een voorbeeld van deze taktiek is de beslissing de gemeenschap eigen middelen toe te kennen, zonder effektieve demokratische kontrole.

De vraag moet gesteld worden of de door de kommissie voorgestelde en door de Raad onder de vorm van resolutie goedgekeurde doelstellingen, die als noodwendige maatregelen ter bereiding van de Unie geponeerd worden, niet verder gaan dan hetgeen in federale staten bestaat.

Hier wordt gedacht in funktie van de meest doeltreffende techniek zonder, naar het mij voorkomt, rekening te houden met het eigen leven der lidstaten.

nood aan informatie

Wat met de landbouwpolitiek van de gemeenschap gebeurde — het verwijt van Mansholt : de boeren werden niet ingelicht of voorgelicht — dreigt zich op grote schaal te herhalen : niemand heeft de moed om in een verstaanbare taal aan de openbare opinie de konsekwenties voor te houden van de gevoerde politiek.

Ik wens dan ook de aandacht te vestigens op de doelstellingen ter verwezenlijking van de ekonomische en monetaire unie. Deze doelstellingen houden o.m. in :

1° de harmonisatie van de belastingen : a) harmonisatie van de BTW-tarieven; b) harmonisatie van de accijnsrechten; c) harmonisatie van de belastingen die de kapitaalsbewegingen kunnen beïnvloeden; d) harmonisatie van de vennootschapbelasting.

2° Wat de nationale overheidsbegrotingen betreft : « Op kommunautair niveau zullen de marges worden vastgesteld waarbinnen de belangrijkste onderdelen van het geheel der overheidsbegrotingen dienen te liggen, inzonderheid de variaties van de omvang daarvan, de grootte der saldi en de manier waarop deze worden gefinancierd of gebruikt ».

Men zal moeten toegeven dat de gevolgen verstrekkend zouden zijn en aan de nationale staten minder bevoegdheid laten dan aan onze provincies of gemeenten :

- De harmonisatie der belastingen houdt immers in dat de nationale staten in aanzienlijke mate niet meer vrij zijn in het heffen van belastingen en hun inkomsten, hun financiële middelen bepaald worden door de gemeenschap.
- Wat de nationale begroting betreft wordt aan de nationale staten nog slechts een minieme vrijheid gelaten : in feite zal het de gemeenschap zijn die beslist over hun nationale begrotingen.

Dit gaat, zoals men kan vaststellen, zeer ver, verder zelfs dan wat in federale staten gebruikelijk is.

Deze centraliserende strekking is wellicht begrijpelijk van het standpunt der Kommissie, maar vergt alle voorbehoud.

Kenschetsend is ook de verklaring van de minister in de Senaatskommissie volgens het verslag van de heer Van Bogaert :

« De minister onderstreept dat men denkt eerder empirisch tot verdragsaanpassingen te besluiten. Verschillende leden merken op dat het Europees Parlement zijn kontrole moet uitoefenen en de vraag stelt zich of zijn bevoegdheden op dit gebied niet moeten worden herzien. De minister antwoordt daarop, dat het te vroeg is om reeds te antwoorden op de vraag bij welke van de instellingen — de nationale Parlementen of het Europees Parlement - de residuaire bevoegdheid zal berusten ».

Dit is niet geruststellend. Wij hebben het recht te weten waar wij naar toe gaan, wij wensen niet stap voor stap geleid te worden naar een doel dat wij niet kennen.

federaal, geen gecentraliseerd europa

Het is wenselijk dat er geen dubbelzinnigheid zou ontstaan : men heeft ons steeds voorgehouden dat de Europese integratiepolitiek moest leiden tot een federale struktuur, en niet tot een gecentraliseerde eenheidsstaat. Indien wij de technokraten laten begaan komen wij stap voor stap, eerder empirisch, tot een gecentraliseerde, dirigistische staat, waarin de demokratie wel erg in het gedrang kan komen.

Telkens weer wordt de nadruk gelegd op de noodwendigheid de instellingen van de Gemeenschap te versterken, hun bevoegdheid en hun middelen te vergroten.

Ik zal dit in het huidig stadium niet tegenspreken. Maar opvallend is het dat in alle dokumenten de reële bekommernis ontbreekt om de demokratische struktuur van deze instellingen te verbeteren.

In de Resolutie van de Raad betreffende de ekonomische en monetaire unie lezen we in verband met het Europees Parlement alleen volgende lakonische zinsnede : « Het Europees Parlement wisselt van gedachten en ziet toe op de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk beleid in het kader van de economische en monetaire unie». Het wisselt van gedachten en ziet toe... Dit is wel erg mager.

De rol en de invloed van het Europees Parlement is onbeduidend om drie redenen : 1° het heeft geen werkelijke beslissingsmacht; 2° het heeft geen vat noch op de leden van de ministerraad, noch op de leden van de Kommissie ; 3° wat in het Europees Parlement gebeurt vindt geen weerklank bij de brede massa van de bevolking. Deze toestand is totaal onbevredigend.

Ik wil het hier niet hebben over de rechtstreekse verkiezing van de leden van het Europees Parlement, waar veel over geschreven en gepraat wordt, omdat dit naar mijn mening niet het essentieel probleem is.

Essentieel is de bevoegdheid, de reële macht die aan het Europees Parlement moet gegeven worden.

Essentieel is ook de samenstelling ervan, ter vrijwaring van de belangen der kleine Europese landen.

Het is natuurlijk zeer mooi te verklaren dat wij voortaan allemaal Europees moeten denken en voelen.

Maar in werkelijkheid is het hemd steeds nader dan de rok en wij zullen Europa beter dienen door een realistische politiek, een politiek die rekening houdt met realiteiten, dan door onze wensen voor werkelijkheid te nemen wat slechts tot onaangename verrassingen kan leiden.

Dit is geen zonde tegen het Europees geloof, maar een deugd van voorzichtigheid in het belang van een Europa dat wij evenwichtig en demokratisch wensen.

Wij moeten er rekening mee houden dat wij als kleine staten scheep gaan met grote staten en in de verdrukking kunnen komen wanneer wij niet uitkijken.

Niemand minder dan Albert Coppé, lid van de Europese kommissie, schrijft in zijn boek «De Europese Uitdaging» : « Vooral voor de kleinere Europese naties zal dit een uitdaging zijn, want zij lopen gevaar in de grote politieke konstruktie minder te zeggen te hebben dan de staten van de Far West te Washington... ». Dit is, dunkt mij, een duidelijke waarschuwing.

blokvorming der kleine naties

Wij, kleinere naties, moeten ons aaneensluiten. In dit perspektief kan het scepticisme ten overstaan van het nut van Benelux bij een voortschrijdende Europese integratie niet verrechtvaardigd worden. Integendeel is het van groot belang dat de integratie in Benelux-verband bespoedigd wordt en zo ver mogelijk doorgevoerd. Wij moeten er tijdig voor zorgen dat onze belangen gelijkgeschakeld worden, dat alle tegenstellingen en moeilijkheden op voorhand opgelost worden, opdat onze belangen steeds gelijklopend zouden zijn en wij op Europees niveau een gemeenschappelijke politiek kunnen voeren.

Het schijnt mij, vanuit het oogpunt van een realistische politiek, een politiek die rekening houdt met de uiteraard reeds zwakke positie van kleine staten in een gemeenschap met grote staten, van essentieel belang dat deze kleine staten zich samen scharen. De harmonisatie van onze belangen is een noodzakelijke voorwaarde om in wederzijdse steun één te blijven.

Het is en blijft dan ook belangrijk dat wij in Benelux-verband een voorsprong behouden en dat wij alles in het werk stellen om de Europese integratie vóór te zijn in plaats van deze af te wachten.

Het is dan ook wenselijk dat onze Benelux-politiek uit de letargie zou ontwaken en met dynamisme terug aangepakt worden in een versneld tempo.

Wij moeten ook wensen dat de Europese Gemeenschap uitgebreid wordt, dat niet alleen Engeland, maar andere kleine staten zouden toetreden. Ik denk hierbij natuurlijk aan de Skandinavische landen.

Tijdens het colloquium dat wij hadden met leden van de Noordse Raad is gebleken dat deze landen argwanend staan én tegenover de gebrekkige demokratische struktuur van de Gemeenschap én tegenover een supra-nationaal gezag. Hun bekommernis kunnen wij delen. Er moeten waarborgen gegeven worden.

waarborgen door demokratische strukturen

Het verbaast mij dat zo weinig, om niet te zeggen, geen aandacht geschonken wordt aan een aspekt waar men toch zo maar niet kan aan voorbijgaan.

In alle federale staten — ook nationaal homogene staten — zien wij dat het parlement bestaat uit twee kamers : een kamer waarin de Staten, Länder of kantons op voet van gelijkheid (of quasi-gelijkheid) vertegenwoordigd zijn, naast een proportioneel volgens de bevolkingscijfers samegestelde Kamer.

In de VSA heeft iedere staat twee senatoren. In Zwitserland heeft ieder kanton twee afgevaardigden. In Australië heeft iedere staat een gelijke vertegenwoordiging in de Senaat.

In de West-Duitse Bondsrepubliek hebben de Länder minstens 3, hoogstens 5 vertegenwoordigers in de Bondsraad.

Wij begrijpen dan ook beter de uitlating van Albert Coppé, dat de kleinere landen in Europa minder zouden te zeggen hebben dan de staten van de Far West te Washington.

Tot nu toe kon men weliswaar verwijzen naar de Ministerraad. Doch dit is geen afdoend antwoord, zeker niet met het oog op de toekomst, waarbij sommigen reeds denken aan Europese ministers.

Het probleem van de waarborgen voor de kleine landen is voor ons te belangrijk om nog langer in het duister gelaten te worden.

Vooraleer men, empirisch en stap voor stap, verder gaat op de weg naar een supra-nationaal gezag wensen wij dat er klare wijn geschonken wordt, zowel wat het demokratisch karakter der Europese Instellingen betreft, als wat de waarborgen voor de kleinere staten betreft.

geen kultureel dwangbuis !

Waarover wij geen misverstand wensen is het lot van de kultuurgemeenschappen in Europa. Indien sommigen er zouden aan denken ook de nationale kulturen van het Avondland in een « melting pot » te vermengen en te versmelten tot een soort Misch-Kultur dan zou het best zijn dit openlijk te bekennen, opdat wij onze tegenstrevers zouden kennen.

Wij betreden hier het terrein van de geestelijke waarden.

Paul Ricœur heeft het onderscheid gemakt tussen kultuur en beschaving. Indien een uniforme Europese beschaving het logisch uitvloeisel is van dezelfde levensvoorwaarden, dezelfde levensstandaard, eenzelfde Europese markt, is de kultuur een verschijnsel dat zozeer uit het diepste wezen van de volksgemeenschappen opbloeit en ermee samenhangt, dat het een misdaad zou zijn deze verkwikkende en verrijkende diversiteit te willen uniformiseren. **Het kultureel eigen-leven van een volk is het diepste en meest eigen bezit van dit volk. Er afstand van doen betekent zelfmoord, betekent verwording en ontaarding.** Tot het kultuurpatrimonium van een volk behoort in de eerste plaats zijn eigen taal. De Europese integratie is niet zonder gevaren voor kleinere taalgemeenschappen.

Wij wensen bescherming en waarborgen. Zoals aan de enkelingen in de Europese Verklaring van de Rechten van de Mens rechten toegekend worden, moeten ook aan de kultuurgemeenschappen, de volksgemeenschappen rechten toegekend en gewaarborgd worden.

Deze gemeenschappen zijn de gemeenschappen « naar menselijke maat », waarbinnen de enkeling zich geborgen kan voelen, waarbinnen hij zich best kan ontplooien en bescherming vinden.

Ook Albert Coppé heeft dit in zeker opzicht ingezien waar hij de behoefte aan een sterke politieke decentralisatie aanvaardt.

Wij moeten ons realiseren hoever de burger in zijn dagelijks leven verwijderd zal zijn van de Europese Instellingen, hoe volksvreemd deze wel zullen zijn en blijven.

rechten der volksgemeenschappen

In de meest opgangmakende voorstellen bekomt ons land in het Europees Parlement 42 vertegenwoordigers, waarvan slechts 2/3 rechtstreeks gekozen.

Hoeveel kiezers, hoeveel inwoners zullen deze gekozenen vertegenwoordigen ? Rechtstreeks, persoonlijk kontakt tussen deze volksvertegenwoordigers en diegenen die ze geacht worden te vertegenwoordigen is uiteraard praktisch onmogelijk.

Er moet plaats blijven voor een eigenleven der natuurlijke gemeenschappen, die de taal- en kultuurgemeenschappen zijn.

Het is te betreuren dat zowel in de Verenigde Naties, meer bepaald in de suub-commissie voor de bescherming der minderheden, als in de schoot van de Raad van Europa, de jongste jaren praktisch geen vorderingen gemaakt werden op dit gebied, tengevolge van het taciet verzet der regeringen.

Het kongres van de « Union Fédéraliste des Communautés Ethniques Européennes » heeft zich enkele jaren geleden eveneens met het probleem ingelaten en kwam ertoe de grondbeginselen van een Volksgroepenrecht te formuleren.

Hoe dan ook, het komt ons wenselijk en noodzakelijk voor het bestaansrecht te erkennen van de taal- en kultuurgemeenschappen en dit bestaansrecht tevens te beveiligen door de rechten van deze gemeenschappen, evengoed als de rechten van de enkeling, te waarborgen. Er is in dit opzicht wel geen initiatief te verwachten van de grote staten, zodat het aan de kleinere staten toekomt een aktie te ondernemen.

Het kan ons slecht spijten dat voor gans deze problematiek geen spoor van belangstelling in onze buitenlandse politiek te ontdekken valt.

Men zal mij mischien beschuldigen linguistische bekommernissen te transponeren op het vlak van de buitenlandse politiek.

Mag ik dan doen opmerken dat deze belangstelling en deze bekommernis van linguistische aard wel aanwezig is in onze buitenlandse politiek wanneer het erom gaat de rol en de invloed van de Franse taal te verdedigen.

Ik moge hier verwijzen naar de houding, aangenomen door onze vertegenwoordigers in de UNO en de tussenkomst van de minister persoonlijk bij de sekretaris-generaal van de UNO, om het gebruik van de Franse taal en belangen van de Franstaligen in de UNO-diensten te verdedigen. Alsook naar het Overeenkomst van Niamey, door België ondertekend, en gesloten tussen franstalige landen ter verdediging van de Franse taal.

Wij wensen dat dezelfde bekommernis en aktieve belangstelling zouden worden aan de dag gelegd voor de Nederlandse taal.

Te lang is in België de buitenlandse politiek een voorbehouden terrein geweest, waar de Vlamingen buiten gehouden werden.

Het moge dan ten dele waar zijn dat er van Vlaamse zijde te weinig belangstelling was, dit gaat niet meer op. Het is trouwens de plicht van de Vlamingen hun verantwoordelijkheid op te nemen, dan wanneer de buitenlandse politiek ook voor hun toekomst meer en meer van beslissend belang wordt.

Het is onvermijdelijk dat Franstaligen, die behoren tot de grote Franse taalgemeenschap in Europa, niet dezelfde kijk hebben op, dezelfde zorgen behoeven te hebben voor het lot en de toekomst van kleinere taalgemeenschappen als wij, Nederlandstaligen.

De buitenlandse politiek van België moet echter rekening houden met onze zorgen en onze bekommernissen. Zo niet kunnen wij deze politiek niet erkennen als de onze. De aanwezigheid van bewuste Vlamingen op verantwoordelijke posten moet voor ons een garantie zijn die wij thans missen.

Zoals de toestand thans is ontbreekt zelfs iedere belangstelling voor de problemen of de aspekten die ons grotelijks interesseren en aanbelangen.

welke gemeenschappelijke politiek ?

Ik zou tenslotte nog een woord willen zeggen over het streven naar een gemeenschappelijke, Europese buitenlandse politiek.

Ingevolge het plan Davignon zullen voortaan geregeld samenkomsten plaats vinden van de ministers voor Buitenlandse Zaken en van de directeurs-generaal voor Buitenlandse Politiek.

Wat kan, wat zal deze buitenlandse politiek van de gemeenschap zijn ?

Men mag niet verzwijgen dat West-Duitsland zijn eigen problemen heeft die het met alle middelen wil oplossen.

Men mag evenmin verzwijgen dat Frankrijk er nooit aan verzaakt heeft een eigen en eigenzinnige buitenlandse politiek te voeren, met de pretentie van een grote mogendheid. Voortdurend heeft Frankrijk deze eigen buitenlandse politiek met hardnekkigheid doorgezet, zonder zich in het minst te bekommeren om de andere leden der gemeenschap, behoudens dan de biezondere relatie tussen Frankrijk en Duitsland.

Herinneren wij er in dit verband slechts aan dat Frankrijk weigert deel te nemen aan de ontwapeningskonferentie en zich niet gebonden acht door de beslissingen van deze konferentie ; dat de Franse politiek nog steeds gericht is op een onafhankelijk gebruik van de eigen kernmacht ; dat over 't algemeen de Franse buitenlandse politiek eigen, nationale oogmerken nastreeft.

Een kapitale vraag is dan ook of de beoogde gemeenschappelijke buitenlandse politiek van de gemeenschap de Franse buitenlandse politiek zal zijn, die door de ganse gemeenschap gevolgd en gesteund wordt, dan wel of Frankrijk bereid is af te zien van een eigen buitenlandse politiek ?

Ook hier kan men door een nietszeggend antwoord de reële moeilijkheden ontwijken. b.v. dat de buitenlandse politiek van de gemeenschap een gemeenschappelijke politiek moet zijn.

Maar vooral de kleine staten moeten op hun hoede zijn : de gemeenschap is een eerbiedwaardig ideaal, maar kan ook een scherm zijn waarachter het streven schuil gaat van een of meer lidstaten om hun wil, in funktie van hun belangen en hun politiek op te dringen. De macht en de invloed van de grote staten is op zichzelf reeds zo groot, dat de kleine staten een tegengewicht moeten kunnen tot stand brengen, waarvoor de stukturatie zelf van de gemeenschap de mogelijkheid moet bieden.

Ik geef er mij rekenschap van dat mijn tussenkomst kritisch is. Maar ik meen dat er reden is om te waarschuwen tegen een verleidelijk en gemakzuchtig optimisme, dat blind maakt voor niet denkbeeldige gevaren.

Ik wens te pleiten voor een realistische politiek, die rekening houdt met realiteiten en zich niet door wensdromen laat meeslepen en misleiden.

Het is mijn overtuiging dat de Europese zaak beter gediend wordt door dergelijke realistische politiek dan door een naïef geloof in vage Europa-idealen.

Vroeg of laat moet anders de ontnuchtering komen die een noodlottige reaktie kan verwekken tegen de Europese integratiepolitiek.

Daarom moet, mijn inziens, onze politiek erop gericht zijn waarborgen te bekomen, op essentiële punten :

- **de vrijwaring van de parlementaire demokratie**
- **de positie der kleine staten**
- **de beveiliging der taal- en kultuurgemeenschappen.**

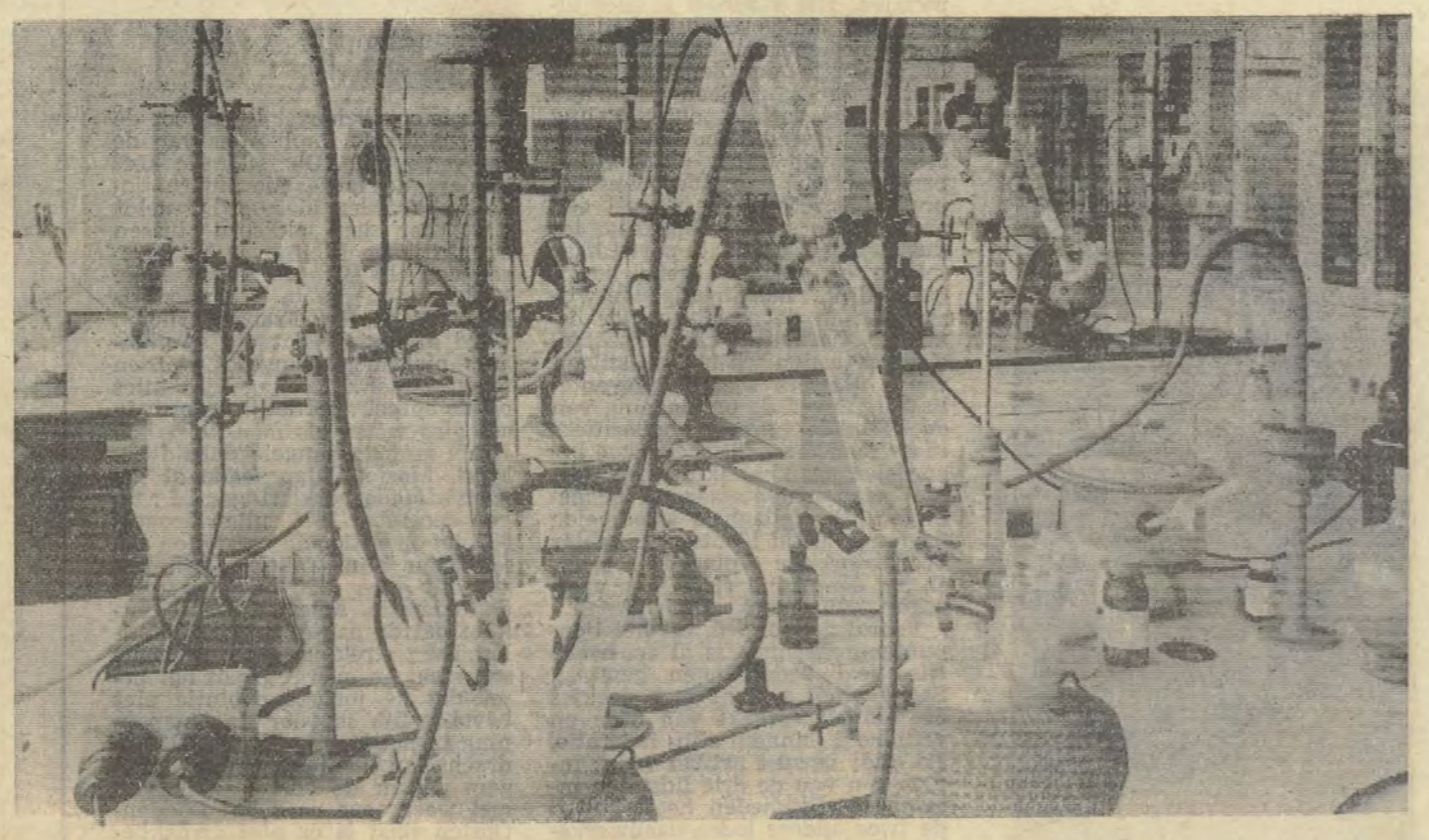

« Een der meest bedenkelijke verschijnselen van onze tijd is de louter materialistische wereld- en levensbeschouwing, toegespitst op de produktie van stoffelijke goederen, waarbij de produktie een doel op zich zelf dreigt te worden ».

de WIJ de wereld

vlaams nationaal

(Argos) 17 april werd te Benghazi de unie van Arabische republikeinen (Egypte, Syrië, Libië) uitgeroepen. Moskou heeft al zijn intense tevredenheid uitgesproken over het « progressief en anti-imperalistisch karakter » van de nieuwe federatie. In de Arabische wereld zelf was de vreugde matig maar algemeen. Vooral de Palestijnen hebben bij monde van Jasser Arafat de nieuwe federatie op trompetstoten onthaald. Alleen Saoedi-Arabië en Irak reageerden koel. De rest van de wereld hield even zijn adem op ; toen gingen de reakties schommelen tussen scepticisme en wantrouwen.

nassers testament

Blijkbaar is men in het Westen niet vergeten dat reeds vijf pogingen het akkoord van Benghazi zijn voorafgegaan, die zonder uitzondering op een sisser eindigden. Niet zonder een vleugje leedvermaak werd nog eens heel biezonder aan die ongunstige antecedenten herinnerd. Uit die retrospektie is gebleken dat alleen de federatie van Egypte met Syrië (bijna) vier jaar (februari 1958, sept. 1961) heeft geduurd. Met de federatie van Irak en Jordanië was het immers al na vijf maanden (februari-juli 1958) gebeurd en vandaag heeft men alleen nog zeer vage herinneringen aan een konfederatie tussen de VAR (Egypte en Syrië) en Jemen (1958-1961). Wel kwam op 17 april 1963 een principieel akkoord tot stand tussen de VAR (Egypte), Syrië en Irak. Er zou zelfs een volksraadpleging gehouden worden over die voorgenomen federatie maar het hele opzet stortte in elkaar toen Kaïro ging bekvechten met de Baath-regimes in Damascus en Bagdad. Toch zou de nieuwe bewindsman van Irak, Abdel Salem Aref het op 25 mei 1964 nog naar eens proberen. De Maarschalk had al op 18 nov. 1963 de Baath-partij, zeer onzacht wandelen gestuurd. Het was zijn overmoedige droom de grote koördinator te worden tussen Kaïro en Bagdad. Die man wilde gewoon alles koördineren : politiek, ekonomie, leger, nieuwsmedia, inklusief de socio-kulturele strukturen. Maar in juli 1968 namen de Baath-mannetjes weer eens het roer over. Later heeft Nasser veel spijt gehad over dit samengaan met de reaktionaire koördinator uit Babdad. Toch had de Rais van Egypte nog voor zijn dood een heftige, pan-Arabische refleks : op 8 december 1969 ondertekenden Egypte, Soedan en Libië het charter van Tripoli. Doel van het handvest : stapsgewijze een soepele vorm van federatie tussen de drie landen tot stand brengen. Toen Syrië op 27 december eveneens zijn handtekening plaatste was de Arabische euforie kompleet. Eigenlijk ligt het charter van Tripoli ten grondslag aan het recente akkoord van Benghazi. Alleen Soedan ontbrak op het appel. Nemeiry liet verstek gaan. Op de dag zelf van de geruchtmakende proklamatie was hij, om onbekende redenen, te Moskou... Die generaal Gaafar El Nemeiry heeft in eigen land ook al narigheid genoeg aan de oren : in het zuiden staan negers (animisten en kristenen afkerig van de Arabische moslims uit het noorden, en de Soedanese kommunisten voelen weinig voor een unie met twee staten waar marxisten in verdrukking leven... Op de Soedanse uitzondering na is het akkoord van Benghezi dus een konkretisering van het handvest van Tripoli. Maar er wordt wel aan getwijfeld of wijlen Nasser zijn goedkeuring zou gehecht hebben aan het tienpuntenprogramma waarin Anwar Sadat Egypte de nieuwe federatie ahw heeft samengeperst.

veel hooi op de vork

Wat die kontrakterende landen beogen is werkelijk des Guten Zuviel. Punt 1, 5 en 6 van het akkoord beklemtonen nl. de demokratische en socialistische tendens van de nieuwe federatie. Allicht... maar binnen de drie landen is de politieke eenvormigheid ver te zoeken : te Tripolie (Libië) zit kolonel Kadhafi stevig aan het roer van een revolutieraad. Er is daar niet eens een wetgevende vergadering. Maar er zijn des te meer revolutionaire verbodsbepalingen : geen alkohol, geen varkensvlees, geen vakbonden, geen politieke partijen. Die Kadhafi is niet alleen chef van de revolutieraad, hij is ook nog socialist en demokraat. In zijn rijk petroleumland met niet eens 2 miljoen inwoners wordt de sociale ontwikkeling steevast afgeremd door astronomische uitgaven waarvan alleen het pan-Arabisch oorlogspotentieel profiteert... Syrië heeft wél een wetgevende vergadering maar tot dusver heeft de Baath-partij haar sociale en demokratische bewogenheid niet met ingrijpende wijzigingen in de sociale sektor bevestigd. En van het Egyptisch socialisme weten we het nu stilaan wel : Nassers sociale omwenteling liep over de onteigening van de feodale grootgrondbezitters maar men moet dit socialisme beoordelen naar bereikte resultaten, niet naar achtenswaardige bedoelingen. De fellagha's strompelen daar nog altijd blootsvoets achter voorhistorische « ploegen » aan... en het éénpartijensisteem is voorzeker geen demokratisch ideaal.

Vooral artikel 7 d. uit het tienpuntenprogramma is al voorwerp van veel bedenkingen geweest. Sadat windt er echt geen doekjes om als hij spreekt van orde en veiligheid binnen zijn federatie. Zo luidt bewust artikel 7 d. : indien een van de drie lidstaten interne moeilijkheden heeft zullen de twee andere leden daadwerkelijke hulp verlenen om die orde en veiligheid te herstellen..., ook indien de bedreigde regering niet om hulp verzocht « omdat ze zich in de onmogelijkheid bevond bijstand te vragen ». Dit kan toch alleen maar betekenen dat een regering die door een staatsgreep werd omvergeworpen door de partners zal geholpen worden. Sommigen zien hierin een impliciete toegeving dat de veiligheid van de nu gefedereerde staten ook werkelijk wordt bedreigd. Zo zouden volgens « Le Monde » de pro-Maghrebijnen in Libië meer voelen voor toenadering tot Algerië dan tot Egypte. Het blad meent dat de Nasserist Kadhafi zijn federatie met Kaïro heeft willen bespoedigen om die pro-Maghrebijnen, wie positie door het recente succes van Boumedienne nog gevoelig werd versterkt, de wind uit de pro-Algerijnse zeilen te nemen. Ten slotte had ook generaal Hafez Assad van Syrië zijn niet alleen pro-Egyptisch maar laboreren nog zwaar aan hun teleurstelling om de mislukte unie tussen Kaïro en Damaskus. Tegelijk kon Hafez Assad met zijn « Egyptische » koers de Baath-maatschappij neutraliseren...

egyptische toegevingen

De belangrijkste kapitulatie komt echter van Anwar Sadat zelf. Het is al te duidelijk dat het akkoord van Benghazi kwalijk strookt met de politieke gedragslijn van zijn voorganger Gamal Abdel Nasser. Na de arabische top te Rabat (dec. 1969 ging Nasser maar berusten in de omstandigheid dat hij op die andere arabische staten gewoon niet kon rekenen. Voortaan « spaart » hij zelfs zijn monarchistische stambroeders en gaat praten met Hoessein van Jordanië en Feisal van Saoudi-arabië. Hij stelt zich op achter vredespogingen met Israël en kort voor zijn dood opteert hij nog voor het plan Rogers. In die dagen zag Nasser de Arabische eenheid blijkbaar als een in verre toekomst te bereiken doel...

Dat Sadat bruusk de boeg omgooide is alleen te verklaren door de misrekeningen der Egyptische diplomatie. Ook Sadat had onlangs een domper gezet op de harde eisen en gehoopt dat Israël hem voor deze « tegemoetkoming » zou belonen met het teruggeven van de bezette gebieden. Daar dit niet gebeurde is hij nu gezwicht voor het onbehagen van leger en publieke opinie om het uitblijven van Israëlische toegevingen. Uiteindelijk betekent de nieuwe federatie (met partners als Libië en Syrië die niet wakker liggen van de UNO-veiligheidsraad) niet alleen verstrakking aan Arabische zijde : ook de Israëli's kunnen hier nu een verrechtvaardiging in zien voor hun eigen onverzettelijkheid...

mirage-storm in glas water

Er is ook belangstelling voor de internationale implikaties van de kersverse unie. De federatie heft immers de bestaande internationale akkoorden niet op. Dit geldt o.a. voor het akkoord tussen Frankrijk en Libië over het leveren van 110 Mirages. Tegen einde 1973 moeten die te Tripoli startklaar staan. In Franse kringen werd al gesteld dat die straaljagers niet mogen ingezet worden tegen Israël... Toch gelijkt alles op de spreekwoordelijke storm in het glas water als men weet hoe Israël zelf de aangelegenheid bekijkt. Mosje Dajan legde al geruststellende verklaringen af : tegen december 1971 zullen hooguit 30 niet-operationele toestellen beschikbaar zijn. Taktisch bekeken ziet hij geen nieuwe gevaren in de federatie. Maar niemand ontkent dat de pan-Arabische « anti-Israëlse » strekking nu weer voorraan staat en overal groeit het besef dat de jongste evolutie niet bevorderlijk is voor de ontspanning in het Nabije Oosten. De opdracht van US-staatssekretaris Rogers die in de eerste week van mei weer eens naar het Midden-Oosten reist is er niet gemakkelijker op geworden.

■ Bemande Sojoez 10 na koppeling met ruimtestation Saljoet, weer los en veilig geland. Deze operatie zou een « overstap » naar het ruimtestation voorafgegaan maar werd verkort door ziekte van een der kosmonauten.

■ Indrukwekkende vredesbetogingen te Washington en San Francisco verlopen zonder incidenten. Door de grote opkomst zouden ze de regering Nixon verplichten tot een nog snellere vermindering van het aantal Amerikaanse soldaten in Zuid-Oost-Azië.

■ Terwijl de gewapende strijd in Oost-Pakistan naar zijn einde loopt en steeds meer Oostpakistaanse vluchtelingen de grens naar India oversteken waarschuwt de Indiase regering zeer scherp de Pakistaanse overheid tegen verdere beschieting door Pakistaanse troepen van Indias grondgebied. Pakistan sluit verscheidene diplomatieke missies, w.o. die van India, naar blijkt om « pottenkijkers kwijt te spelen ».

■ Verkiezingen in Nederland en in de Noordduitse deelstaat Sleeswijk-Holstein, waar de CDU wint en de liberalen de 5 % niet meer halen.

■ Moskou wijst de Israëlische voorstellen inzake het Suez-kanaal zoals deze door premier Meir aan de USA werden voorgelegd af. De Israëlische voorstellen worden door het Kremlin bestempeld als de uiting van de voortgezette wil van Israël, aan de Arabische staten voorts zijn wil op te leggen.

■ Er tekent zich een dialoog af tussen Peron en de Argentijnse regering, gevolg van een initiatief van generaal Lanusse.

■ Na een zekere versoepeling worden de emigratie-voorwaarden voor Joden in de Sovjet-Unie opnieuw verstrakt.

■ De nationale raad van de Italiaanse kristen-demokraten beslist quasi-eenparig elke ouverture naar de kommunistische partij af te wijzen.

deze week in de wereld

■ William Rogers, Amerikaans minister van Buitenlandse Zaken naar Europa en het Midden Oosten op diplomatieke prospektiereis, met klemtoon op de Midden-Oosten-krisis. De bedoeling blijkt te zijn, een tussentijdse regeling tussen Egypte en Israël te bewerken voor de heropening van het Suez-kanaal.

■ President Jonas van Oostenrijk als staatshoofd herkozen. Challenger van de socialistische uittredende president was de kristen-demokraat Waldheim. Door dit socialistisch sukses worden vervroegde parlementsverkiezingen mogelijk geacht.

■ Eerste konkrete stap naar een Europese monetaire unie : harmonisering van de officiële wisselkoers der Europese munten door de oprichting van een zgn « centrale van de wisseltelefoon » te Brussel. Binnen afzienbare tijd wordt gestreefd naar een vaste wisselkoers.

■ De vulkaan-deskundige Haroun Tazieff stelt voor de vuurspuwende berg Etna (waarvan de lava een oud observatorium en een toeristische kabelbaan heeft vernield) te bombarderen, ten einde de richting van de lavastroom te wijzigen.

■ De Franse regering vraagt petroleumkopers de afname van Algerijnse olie (na de breuk tussen beide regeringen wegens harde Algerijnse eisen en een gemis aan soepelheid bij de Fransen) te vermijden en andere leveranciers te zoeken. Dit bevestigt het streven naar het beëindigen der « speciale relaties » tussen beide landen.

■ Britse Labouroppositieleider Wilson uit scherpe kritiek op de EEG-politiek van de regering Heath en is van mening dat de onderhandelingen te overhaastig gevoerd worden.

■ Tien politieke partijen beginnen de kampanje voor de tweede parlementsverkiezingen sinds 26 jaar (onafhankelijkheid) in Indonesië. Er zijn 57,7 miljoen kiesgerechtigden.

■ Sovjet-premier Kosygin ontvangt Arshad Hoessein, afgevaardigde van president Yahia Kahn van Pakistan. Geruchten over de wens van de Sovjets om te bemiddelen in de Pakistaanse burgeroorlog worden hierdoor bevestigd.

■ Oproep tot desertie vanwege het Zuidvietnamese bevrijdingsfront tot Amerikaanse soldaten. Het Amerikaanse leger telt thans 281.400 man (evenveel als in juli 1966) in Zuid-Vietnam. Het bevrijdingsleger geeft zijn manschappen bevel, Amerikaanse soldaten die weigeren te vechten of hun repatriëring eisen, niet aan te vallen.

■ Hongaarse parlementsverkiezingen : 97 % der kiesgerechtigden neemt er aan deel. Partijleider Kadar als parlementslid herkozen.

melvin laird

tussen alomtegenwoordigheid en isolationisme

(Argos) Melvin Laird roept vage herinneringen op aan generaals in burger : fikse houding, kalende schedel, borstelige wenkbrauwen. Zoals vele forse mannen heeft de Amerikaanse minister een neiging tot beminnenswaardigheid : hij kan eksplosief lachen, onder het praten schouderklopjes toedienend en dan weer doodernstig praten over bommenwerpers en raketten. Ingewijden zeggen dat de woordenschat van Laird kleiner is dan die van zijn voorganger Mac Namara. Oratorische welsprekendheid en dialektiek moet men dus bij Laird niet gaan zoeken. De oppositie heeft hem dan ook wel eens onderschat en zelfs in eigen republikeinse rangen vond hij niet altijd waardering. Misschien is de geringschatting die hem vaak te beurt viel voor een deel te wijten aan zijn gering besef van de mogelijkheden die een mens ten dienste staan om zich enigszins genuanceerd te uiten. Bijna spreekwoordelijk is de afkeer van Laird voor alles wat teoretisch heet. Hij houdt het blijkbaar bij Goethe : « grau ist alle Theorie und grün des Lebens ewiger Baum ». En denk nu maar niet dat Laird het op bomenplanten begrepen heeft !

Laird : forse verschijning en afkerig van teorie.

geen burgers

In weerwil van Laird's afkeer voor teoretische benadering loopt het reusachtig apparaat van het Pentagon nu vlotter dan onder de « high brow » Mac Namara. Laird heeft nl de generaals terug ingeschakeld en de burgerlijke adviseurs van zijn voorganger wandelen gestuurd. Die generaals zijn dan ook in hun nopjes met hun minister van Landsverdediging. Hetgeen niet wil zeggen dat de gesternden het daar nu voor het zeggen hebben : de ultieme beslissingsmacht berust nog altijd bij de minister zelf. Er is trouwens geen twijfel aan Laird's vastberadenheid om zijn zeer persoonlijke opvattingen waar te maken. Zo blijft hij koppig doceren dat de Vietnamisering gelijke tred moet houden met de evolutie van de politieke en militaire werkelijkheid, terwijl zijn generaals de terug te trekken troepenmacht liefst tot een paar kleine, simbolische kontingenten zouden beperkt zien. Laird gaat dus niet achteruit voor meningsverschillen, ook niet in zijn betrekkingen met Richard Nixon die hij trouw en loyaal wil dienen. Zo deelt hij beslist het « optimisme » van zijn president niet i.v.m. de jongste krijgsverichtingen in Laos en hij heeft al geweigerd details te verstrekken over het terugtrekken van Amerikaanse troepen na 1 december a.s. Laird vertegenwoordigt dus meer dan zijn machtspositie aan de top van een reuzebegroting (72 miljard dollar) en van meer dan vier miljoen soldaten, officieren en ambtenaren. Hij is een « political animal » met een « onfeilbare » neus voor fundamentele problemen. Zowel binnen als buiten het parlement voelt hij de hartslag van de publieke opinie die hij met de gevoeligheid van 'n radar registreert. Hij moet er dan ook voor zorgen dat zijn defensiebeleid afgestemd blijft op de Nixon doktrine. Van het welslagen van die pogingen zal zijn eigen lot afhangen en men kan wel zeggen dat de evolutie in Indo-China met haar wisselende verhoudingen voor Laird al even belangrijk is als voor Nixon zelf. De minister van Defensie weet best dat de Vietnamisering in de VSA op gemengde gevoelens wordt onthaald. Dit geldt niet alleen voor de oppositie en de nu heropflakkerende anti-oorlogsbeweging. Ook in de rangen van de zwijgende meerderheid maakt men zich zorgen over het alsmaar samengaan van industrie en leger.

stap achteruit voor sprong

Om al die redenen is Melvin Laird vandaag al begonnen met het inkrimpen van de konventionele strijdmacht : van drie en een half miljoen op twee en een half miljoen. Hij overweegt zelfs een beroepsleger. Voortaan zou Laird ook niet meer dan 7 pct van het nationaal produkt aan defensie willen besteden. De bedoeling van de minister heeft al uitlopende reacties losgewoeld. Er waren al toejuichingen van parlementariers die voor hun politiek voortbestaan niet veel verwachten van een nieuwe bewapeningsrace. Meer kritisch aangelegde geesten hebben achter al voorspeld dat de begroting van het Pentagon in de eerstvolgende jaren onvermijdelijk in de rode cijfers zal lopen. Men moet immers, zo menen zij, rekening houden met de nucleaire bedreiging van de Sovjets die ten slotte bepalend zal zijn voor de omvang van Amerika's militaire begroting. Laird zelf gelooft vast dat de Sovjets niet zullen rusten tot ze de VSA op nucleair vlak ingehaald hebben. Hij is erg ongerust over het aantal interkontinentale raketten, de fameuze SS-99, die in de SU voor onmiddellijk gebruik klaar staan.

technologische voorsprong

In zijn onlangs gepubliceerd jaarverslag (een soort vijfjarenplan voor de Amerikaanse defensiepolitiek) stelt Laird voor dat de Amerikanen hun technologische voorsprong op de Russen moeten handhaven. Vandaag weet hij echter al dat die voorsprong geleidelijk aan kleiner wordt. En boven op die niet zeer bemoedigende vaststelling krijgt hij ook nog jobs-tijdingen uit China : ook die Pekingeesjes hebben nl. al interkontinentale raketten en Laird meent dat ze al tussen 1972 en 1973 gebruiksklaar zullen zijn. Daarom wil hij mordicus doordrukken op defensieve en offensieve kernbewapening tegelijk. Hij verwacht immers niet zo veel van de Saltbesprekingen te Wenen. Om die reden heeft hij het Kongres al geïnformeerd dat de VSA, bijaldien die besprekingen niet gunstig zouden verlopen, onverwijld nieuwe lanceerinstallaties moet krijgen. Inmiddels zet hij spoed achter de ontwikkeling van twee nieuwe wapens : een interkontinentale bommenwerper, de B-1, die de in Vietnam geteste B25 moet aflossen en atoomduikboten met interkontinentale raketten. Beide wapens zouden, zo meent Laird, omstreeks 1975 voor operationeel gebruik beschikbaar zijn. En dan is daar nog zijn « realistische afschrikking », een soort intimidatiesisteem dat Laird als etiket op zijn defensiedoktrine heeft gekleefd. Die « realistische afschrikking » is een niet zeer originele formule als men bedenkt dat de Amerikaanse intimidatie in het verleden nooit erg onrealistisch is geweest. In dit vijfjarenplan gaat het dus alleen om een nauwkeuriger tegen elkaar afwegen van konventionele wapens tegen nucleaire wapens, waarbij de neiging tot opvoeren van kernwapens lichtjes doorweegt.

geen risico's

Voor het overige houdt Laird niet van risico's. Hij mag dus de Russische atoomdreiging een tikje overdrijven : zo zal hij immers in het Kongres gemakkelijker de enorme bedragen voor zijn « Vijfjarenplan » loskrijgen. Die Laird weet van wanten : heeft zelfs een antwoord klaar op de (vervelende) vraag hoe de Nixondoktrine na de Vietnamisering moet overeind gehouden worden. Hij zegt nl. dat de VSA nu lang genoeg de rol van internationale politiemacht heeft gespeeld en dat de gebonden landen nu maar voor hun eigen verdediging moeten gaan zorgen. De minister meent dat ze die taak, via militaire en ekonomische bijstand van de VSA, behoorlijk zullen aan kunnen. Maar die weg, ergens tussen militaire alomtegenwoordigheid en (neo)-isolationisme, is vrij smal en zal onzettend veel kosten. En dan zijn daar weer de kritische geesten met hun vervelende vragen : wat zal nu verder nog overblijven voor het financieren van de enorme sociale en politieke taken op binnenlands vlak ? Op die vraag blijft Laird vooralsnog het antwoord schuldig. Bovendien weet hij niet eens of hij na de presidentsverkiezingen van 1972 een nieuwe beurt krijgt om zijn geplande defensiepolitiek waar te maken.

duitse autonijverheid

In de rangschikking van de grootste Volkswagenfabriek buiten Duisland werd Canada verdrongen van de eerste plaats door Zuid-Afrika, dat in 1970 38.802 VW's en Audi's verkocht tegenover Canada, waar 37.250 eenheden werden verkocht.

bretoense uitvoer naar afrika

Hoewel de regionalisatie in Frankrijk slechts zeer moeizaam van de grond komt — men staat eigenlijk nog nergens omdat de centraliserende machten te Parijs stokken in de wielen steken — pakken bepaalde Franse regio's regelmatig uit met cijfers over hun aandeel in de Franse in- en uitvoer.

Zo publiceerde het uitstekende weekblad « Bretagne-Dimanche » dezer dagen enkele cijfers en beschouwingen over het Bretoense aandeel in de Franse handelsbalans.

Voor 1969 bedroeg de Bretoense uitvoer naar zwart Afrika (Noord-Afrika niet inbegrepen) 140 miljoen bfr. of 1,4 % van de totale Franse uitvoer. Het gaat om een zeer gevarieerd gamma van produkten, waardoor de kans op uitbreiding van het uitvoervolume groter wordt. Het gaat zowel om materiaal voor openbare werken, schepen, textiel, als om schoenen, koperwerk en voedingsprodukten.

De Bretoense ekonomisten verwachten een stijging van de uitvoer van Bretoense voedingsprodukten, vooral boter en melk, daar het tropisch klimaat in centraal Afrika zeer ongeschikt is voor de hoornveekweek, zodat deze landen aangewezen zijn op invoer. Zo verzesvoudigde de Bretoense uitvoer naar Gabon terwijl deze naar Ivoorkust in 1970 verdubbelde. Andere grote afnemers zijn. Mauritanië, Senegal en Kameroen.

Hoe dan ook Bretanje bereidt zich intensief voor op de regionalisatie, die er ondanks het jakobijns centralisme toch eens komt.

westduitse geheimen

Er is een fikse rel in Bonn ontstaan na de publikatie in « Der Spiegel» van gegevens over de Bundesnachrichtendienst onder welke kleurloze benaming een geheime dienst schuil gaat. Minister van het Kanseliersambt Ehmke — over wie we onlangs een portret brachten — aan wie de BND verantwoording verschuldigd is, kwam daardoor in het gedrang doch heeft alle vragen, hem gesteld door een bijzondere parlementaire kommissie ontweken. Niettemin geraakten bepaalde agenten van de BND in het buitenland in moeilijkheden, bij zoverre dat « Der Spiegel » beweerde, dat de dienst na 26 jaren bestaan thans een dieptepunt heeft bereikt (o.a. door de onthullingen in... « Der Spiegel »).

Intussen wordt beweerd dat de BND aan Ehmke — die onlangs de verwijdering van een BND-medewerker te Moskou eiste, omdat diens berichten de Oost-politiek van Brandt in gevaar heten te brengen — alle deknamen van geheime agenten, de inlichtingsbronnen en zelfs namen van buitenlandse inlichtingsagenten zou prijsgegeven hebben.

Wat te denken van dergelijke toestanden ? Welke staat laat in de kaarten van zijn geheime diensten kijken en laat de publikatie van bepaalde gegevens toe in de pers ? Het minste dat men er kan van denken is dat het daar te Bonn een fameuse janboel is geworden, die er met de « ouverture naar het Oosten» niet is op verbeterd.

Een der laatste foto's van papa Doc, die in de republiek Tahaiti een schrikwekkende erfenis nalaat : een regime van terreur, tomeloze machtswellust en een onder-onderontwikkeld volk.

van soeleiman naar kemal ataturk

De jongste gebeurtenissen in Turkije – de regeringswisseling onder militaire druk en de aktie van linkse groepen tegen het regime – hebben de aandacht gevestigd op dit land dat een zeer oude en rijke geschiedenis heeft, waarvan de heersers eenmaal tot in het hart van Europa, voor de poorten van Wenen, doordrongen, en dat spijts de nieuwe start en de modernisering door Kemal Ataturk nog altijd met een aantal problemen te worstelen heeft, die typisch zijn voor een ontwikkelingsland.

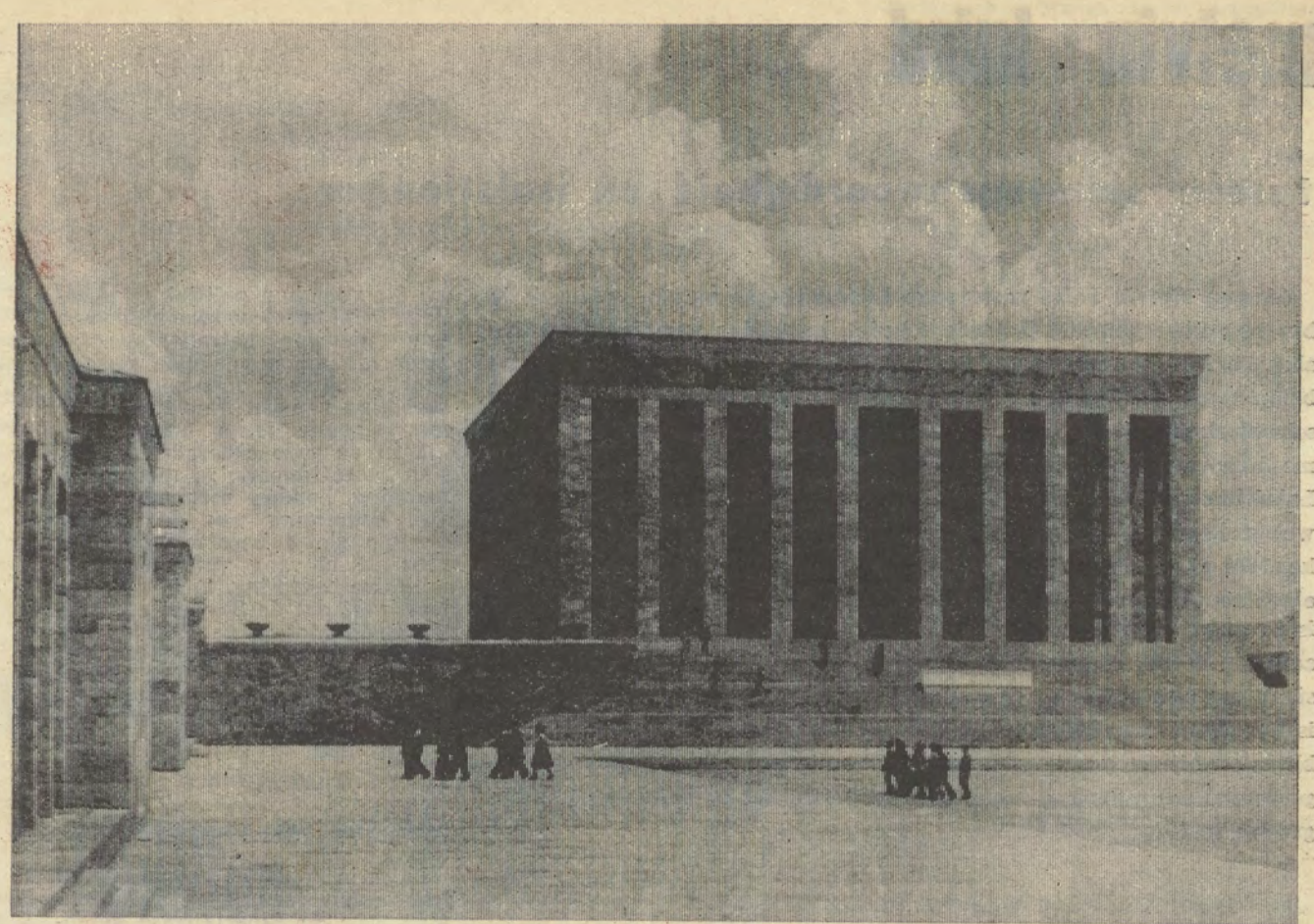

Bij de foto's : het Mausoleum voor Kemal Ataturk (boven) ; markt in een Anatolisch dorp (midden) ; een Turkse bruid en haar gevolg (onder).

turkije

het volk

Turkije behoort zowel etnisch als geografisch tot Azië, ook al is er nog een klein gedeelte van het oude Ottomaanse rijk overglebeven op Europees gebied. De Turkse taal behoort tot de Oeral-altaische taalfamilie (waartoe ook het Fins-Oegrisch behoort) en tot de Altaische groep, waartoe naast de Turkse ondergroep (met het Osmanli en het Kirgies) ook de Mongoolse, de Mansjoe, de Japanse en de Koreaanse ondergroepen gerekend worden. De Turken behoren tot de Oeral-Altaische volkerengroep, die een zeer grote verscheidenheid kende en nog kent. Denken wij slechts aan het aantal steppenvolkeren, waarvan de namen nog bewaard gebleven zijn in onze geschiedenis : Hunnen, Avaren, Tartaren, Kirgiezen. Toch was er iets dat al deze volkeren verbond, was er een diepere eenheid : zowel taalkundig als naar afstamming behoorden zij tot de hogergeroemde grote groep, waarin wij drie kernen kunnen ontwaren : de Mongoolse, de Toengoese en de Turkse. Bij de Perziërs werden deze volkeren « Toeraans » genoemd, in tegenstelling tot het Iraanse, Arische Perzië. In de 4e eeuw vinden wij in Chinese archieven reeds vermeldingen over de Turken.

Het betrof een der volkeren uit de streek tussen Aralmeer en Gobi-woestijn, in Oetukaan, het huidige Chinees Turkestan. Deze « Turken » of « sterken » namen de wolf tot embleem. Zij waren streng-militair georganiseerd en waren absoluut geen kultuurlozen. Zij konden het metaal smelten en wapens smeden.

Deze Oeigoer-Turken (gegroepeerde Turken) kwamen van het Altaïgebergte naar het westen en droomden van een groot Turks rijk naar het voorbeeld van China. Op hun weg kwamen zij echter in botsing met de Kirgiezen, en moesten naar het Westen trekken, zoals de (eveneens Turkse) Bulgaren, die zich nadien met de Slavische bevolking versmelten en haar hun naam geven.

In 1078 werd Anatolië veroverd door de Seldjoekse Turken, die er een dinastie stichten en een bloeiende kultuur tot stand brachten.

De oorspronkelijk heidense stammen waren in kontakt gekomen met de naar het noorden oprukkende Arabieren en namen de Islam aan.

De eigenlijke stichting van het Ottomaanse rijk begon met de tocht van Etrogul vanuit Khurassan, doorheen Perzië en Armenië, naar Anatolië. Daar vestigde hij zich en gaf, alvorens in 1288 te sterven, aan zijn tochtgenoten de opdracht : « Bouwt hier uw haardsteden ! ». Zijn zoon Osman onderwierp heel Anatolië en legde de bazis voor een Rijk dat, in zijn grootste omvang, van Algiers tot Perzië en van Dnjestr en Donau tot Soedan zou reiken. Uit de verscheidene Turkse stammen die Anatolië zouden bereiken, groeide een eigen Turks volk. Dat dit volk niet meer het zuiver-Aziatisch karakter zou bewaren van de stammen van Centraal-Azië, was begrijpelijk, wanneer men weet dat niet alleen aangrenzende Indogermaanse volkeren zoals Armeniers en Koerden maar ook Arabieren hun sporen zouden nalaten in het volkslichaam. Daarenboven bevond zich in Anatolië op het ogenblik der Turkse inwijking naast de Griekse kolonisten nog een oerbevolking. Anatolië was reeds bewoond geweest door de Sumeriers, 5000 v. Kr., en had het Hittitisch rijk gekend, omstreeks 3000 v. Kr., wiens invloed zich op de Mykeense Kultuur en op de Griekse mytologie had doen gelden.

Dit alles verleende aan het Turkse volk een fisische en psichische eigenheid, die het van de omliggende volkeren zowel als van de verwante Aziatische stammen onderscheidde. Het gelaat van het Turkse volk vertoont duidelijk Indogermaanse trekken en ook het Arabisch-Semietische heeft er zijn sporen in nagelaten.

het ottomaanse rijk

De uitbreiding van het oorspronkelijk kleine Anatolische staatje dat nog omgeven was door Griekse vestingen tot een rijk dat belangrijke delen van Europa, Azië en Afrika omvatte en de overheersing van deze gebieden door een steppenvolk dat initieel slechts op zoek was naar betere weiden voor zijn vee : het zou allemaal wel wat tijd vergen. Toch blijkt in historisch verband gezien, dit alles binnen een betrekkelijk korte periode gerealiseerd.

Osman, zoon van Etrogul, verdreef de Griekse goeverneurs en zijn opvolgers begonnen reeds aan hun Europese veroveringen. In 1396 werd een ongedisciplineerd « kristelijk » leger aan de Donau verslagen door de goedgedrilde Janitsaren. Begin der 15e eeuw beefde het rijk echter op zijn grondvesten. Timoer-Lenk (beter gekend als Tamarlan) veroverde Anatolië en nam de Turkse heerser gevangen. In het midden der 15e eeuw was het rijk echter reeds zover hersteld, dat sultan Mehmed II Constantinopel kon belegeren en in 1453 innemen. Het reeds sterk gekrompen Byzantijnse rijk stortte daarmee ineen.

In de 15e en 16e eeuw nam het Ottomaanse rijk zijn grootste uitbreiding : Servië, Bosnië, Moldavië. Walachije, Bessarabië, de Krim, Albanië en Morea in Europa, evenals Koerdistan, Mesopotamië, Perzië en Syrië in Azië werden geannekseerd. Een hoogtepunt werd bereikt onder Suleiman II (1520-1566) die in Egypte het kaliefaat verwierf en daarmede de wereldlijke en geestelijke macht in zijn persoon verenigde.

De politieke machtspozitie van het Ottomaanse Rijk ging gepaard met een grote kulturele bloei. Reeds de Sjeltoeken hadden zowel in Perzië als in Anatolië een eigen bouwstijl voor moskeeën, karavanserails en kiosken ontworpen en zij maakten zeer fraai keramiek- en houtsnijwerk. Tot deze kulturele bloei droegen echter de andere volkeren van het grote rijk — denken wij slechts aan de bijdrage van Arabieren en Perziërs op het gebied van de filosofie en de literatuur — in grote mate bij.

Na Suleiman begon langzaam de dekadentie haar intrede te doen. Het verzet tegen de Turkse overheersing groeide : de Habsburgers, de prins van Walachije en andere vorsten tastten het rijk aan. Nog eenmaal zouden de Turken dreigend komen opzetten en tot voor Wenen komen. Daar werden zij vernietigend geslagen. Hongarije, Transylvanië en delen van Servië werden bevrijd.

Toch hield het zo uitgebreide rijk nog geruime tijd stand. De wreedheid van de regeerders, de absolute heerschappij enerzijds maar anderzijds ook, spijts alle korruptie en sleur, de vergeleken bij Europese toestanden degelijke centrale administratie, waren daarbij van groot belang. In de 18e eeuw werden enkele hervormingen ingevoerd — maar het zou pas in de 19e eeuw zijn dat het nationalisme van de volkeren binnen dit rijk aanleiding zou geven tot opstanden en oorlogen. De Griekse opstand in 1821 gaf aanleiding tot bloedige represailles, die op hun beurt weerwraak uitlokken. De sultan riep zijn vazal, Mehmed Ali van Egypte, ter hulp. Na interventie van de Europese mogendheden krijgt Griekenland zijn onafhankelijkheid. Het verzet der Armeniers werd in 1894 beantwoord met een vreselijke slachting in alle Armeense agglomeraties van Klein-Azië.

De Balkanoorlogen, zowel als de opstand van 1908, hadden het centrale gezag nog meer verzwakt. De Jong-Turken, die een liberale grondwet eisten, kwamen aan het bewind, maar het verval van het Ottomaanse rijk kon niet meer opgehouden worden. De wereldoorlog, waarin Turkije aan de zijde der Centrale machten streed, voltooide het proces. De meeste niet-Turkse volkeren schaarden zich aan de zijde der geallieerden, dank zij een handige propaganda (T.H. Lawrence !)

kemal ataturk

De generaal Mustafa Kemal, die reeds zijn sporen verdiend had in de Balkanoorlogen en in de wereldoorlog, stelde na de oorlog en de ineenstorting aan sultan Mehmed VI voor, het parlement te ontbinden, hemzelf minister van oorlog te maken en een sterke regering te vormen, op nationale bazis. Het Turks grodgebied was na de wapenstilstand door de geallieerden ingedeeld in bezettingszones. De aflossing van geallieerde door Griekse troepen riep een algemeen nationaal verzet wakker. Ook het verdrag van Sèvres, dat veel verder ging dan de door de sultan voorgestelde toegevingen, riep felle tegenstand op, ook tegen de Sultan en zijn zwakke regering. Toen Mustafa Kemal door de Sultan naar Anatolië gezonden werd, waar het verzet zich organiseerde, schaarde hij zich aan de kant van deze groepen. Inmiddels vielen Turkse ongeregelde troepen de Franse en Engelse bezetters aan, die vaak moesten wijken. Engeland reageerde met de bezetting van Istamboel door 100.000 soldaten : de parlementsleden en de leiders der Nationale Partij werden geïnterneerd op Malta. Mustafa Kemal riep een voorlopige nationale regering uit in Angora (het latere Ankara), versloeg de restanten van het leger van de kalief en richtte zich dan tegen de vreemde troepen en de opstandige Armeniers en Koerden. De sultan vluchtte; het verdrag van Sèvres dat hij ondertekend had verloor zijn betekenis door de konferentie van Lausanne einde 1922, begin 1923. Daar werd Turkije erkend als souvereine staat voor de gebieden waar hoofzakelijk Turken woonden.

Zoals Mustafa Kemal gezegd had aan zijn reisgenoten, toen hij naar Anatolië gezonden werd : « Turkije moest zich bevrijden van het Ottomaanse rijk om een Turkse natie te worden». Hij had dit gedaan, onverstoorbaar zijn weg gaande, wreed en brutaal vaak, maar zijn doel steeds voor ogen houdend.

Er waren — wederzijds — hierbij wreedheden begaan, en Grieken en Armeniers waren de slachtoffers geworden van een losgebarsten volkswoede. Maar er was meer : het nationalisme van Kemal Ataturk, vader der Turken, zoals hij zich noemde, verloor uit het oog dat ook de andere volkeren die nog binnen het nieuwe Turkije woonden, hetzelfde recht op zelfbeschikking bezaten. Armenië stortte ineen als staat, mede door de hulp der Sovjets. De Koerden, die steeds trouwe dienaars van het Ottomaanse rijk waren geweest en over een zekere auonomie hadden beschikt, werden het slachtoffer van een uitroeiingspolitiek, die een vlek was op het blazoen van de nieuwe staat.

Na de uiteindelijke overwinning en de konsolidatie van zijn regime, begon Ataturk aan de geplande vernieuwing. De macht van het kalifaat werd gebroken : « Vijfhonderd jaar lang volgen wij de regels en denkbeelden van « een oude Arabische sjeik en de willekeurige interpretaties van smerige en onwetende priesters... tot in de kleinste gebeurtenissen en daden van ons leven ? » zei Ataturk, die de scheiding van staat en godsdienst doorvoerde. Hij noemde de Islam « een absurde teologie van een immorele Bedoeien. » De gregoriaanse kalender, in plaats van de mohamedaanse, werd ingevoerd, evenals een nieuwe wetgeving op bazis van het Zwitsers burgerlijk recht, het Italiaans strafrecht en het Duits handelsrecht. Ankara verving Istanboel als hoofdstad, het Arabisch alfabet werd afgeschaft en vervangen door het Latijns, de dracht van de fez voor de mannen en de sluier voor de vrouwen werd verboden; onderwijs, bankwezen, taal werden hervormd. De taal was zodanig bezwaard met Arabische en Perzische leenwoorden en vervormingen, dat het origineel vaak onherkenbaar was.

het moderne turkije

Het spreekt vanzelf, dat de hervormingen die Atçaturk wilde doorvoeren, niet het werk van enkele jaren konden zijn : bij een hoofdzakelijk agrarische, analfabetische en honderden jaren met de van een fatalistisch geloof doordrenkte bevolking moest een dergelijk proces vele tientallen jaren vergen, zelfs met een zo dynamisch en doordrijvend man als Ataturk aan de leiding.

Toen hij in 1938 stierf, op de vooravond van de tweede wereldoorlog, was dit proces verre van voltooid. Turkije kon dank zij een — vaak bedreigde — neutraliteit de oorlogsverwoestingen ontlopen. De kemalistische planning had een uitgebreid wegennet voorzien, een industrialisering naast een agrarische hervorming, de inrichting van een uitgebreid gezondheidswezen en een onderwijsreform. Veel stond nog in het beginstadium, en bleef in de kinderschoenen steken na de oorlog.

Toch blijken op enkele gebieden merkwaardige rezultaten bereikt te zijn. Een in hoofdzaak agrarisch land als Turkije moest in de eerste plaats overgaan tot een verbetering van de werkvoorwaarden op het land. Kemal Ataturk bezat in de nabijheid van Ankara zelf een modelhoeve en een proefstation. De machinisatie van de landbouw kan aangetoond worden aan de hand van cijfers : in 1935 waren er ca 2000 traktoren, in 1960 al 42.000. Een handicap ligt in de geringe technische kennis der landbouwers, hoewel de legerdienst hier verbetering brengt en jonge boeren leert met machines omgaan. Daarenboven schuilt er een gevaar in een te grondig bewerken van de bodem : een te diep ploegen kan in een bepaalde klimatologische zone verstepping voor gevolg hebben, zoals bv. in Noord-Amerika gebeurd is.

Wat de wegenbouw betreft, hier was een reusachtig werk te verrichten. In 1950 waren de belangrijkste steden met elkaar verbonden door goede wegen, waarvan de 470 kilometer lange en 12 meter brede autosnelweg van Istanboel naar Ankara wel de schoonste prestatie is. Wanneer men over de wegenbouw in Turkije een oordeel wil vellen, dient men niet te vergeten dat de afstanden tussen de steden er heel wat groter zijn dan bij ons : Istanboel-Izmir is 521 kilometer, Istanboel-Hakkari 1997 kilometer en Istanboel-Trabzoent 1136 km. Niettegenstaande deze grote afstanden wordt de modernisatie van het wegennet voortgezet : van de 100.000 km wegen waren er in 1963 ca. 7000 km geasfalteerd en ca. 40.000 km als allweatherwegen aangelegd. Er wordt echter onophoudend aan de verdere uitbouw en asfaltering gewerkt.

De gezondheidszorg wordt fel bemoeilijkt door bijgeloof en kwakzalverij. Men is er nochtans in geslaagd de epidemieën tegen te gaan en besmettelijke ziekten als pest, cholera en sifilis uit te roeien of te beperken.

agrarisch land

Turkije is in hoofdzaak een agrarisch land; maar van regeringswege werd getracht tot industrialisering over te gaan en buitenlandse bedrijven aan te trekken. Tussen 1930 en 1960 werd de elektriciteitsproduktie 25 maal groter, verdubbelde de industriele produktie en verdrievoudigde het transportvolume. Het industrialiseringsritme werd geremd door de regering Mendères, die een herprivatisering der grote staatsbedrijven wilde, onder druk van de aga's, de grootgrondbezitters. De staatsgreep van het leger in 1960 en de terechtstelling van Mendères waren een vingerwijzing voor de regeerders om het kemalisme en diens sociaal-ekonomische doelstellingen te eerbiedigen. De jongste staatsgreep was dit eveneens.

Er blijft nog een hele weg af te leggen op dit gebied en Turkije vertoont op dit vlak alle kenmerken van een ontwikkelingsland. Het land kan onmogelijk zelf de miljarden opbrengen die de uitbouw van zijn ekonomie vereist. Het vijfjarenplan voor vreemdelingenverkeer; de uitbreiding der staatsspoorwegen, de woningbouw en het scheppen van een industriele infrastruktuur vergen vele miljarden. En daarnaast schept de bevolkingseksplosie nieuwe problemen. Het voornaamste probleem echter blijft de mens.

Er wordt een verhaaltje verteld over leden van het technische hulpprogramma, die in een dorp aan de Zwarte Zee kwamen en een visser vroegen waarom hij niet werkte. « Ik heb al gegeten » zei hij. Toen ze hem uitlegden dat hij met meer te werken en nieuwe metodes toe tepassen meer kon verdienen, nieuwe boten kopen en personeel aanschaffen, zodat hij maar een paar uren per dag zou moeten werken, antwoordde hij : « Waarom al die moeite ? Nu werk ik toch ook niet langer. »

De problematiek van het moderne Turkije kan dan al op velerlei gebied — op het politiek, sociaal-ekonomische, agrarische — liggen : het menselijke aspekt blijft zoals steeds en overal het dominerende vraagstuk. Want, zoals geschreven staat in de Koran : « God verandert het lot van een volk niet, als dit zichzelf niet veranderrt ! ».

Een waarheid, die niet alleen geldt voor het Turkse volk.

j.d.

haar eigen WIJsje

vlaams nationaal

vaarwel kate !

Zij is de tiende in de rij van de oorlogskorrespondenten die op het Kambodjaanse slagveld de dood vonden.

Ze liet zich Kate noemen omdat Catharina te sjiek stond, ze was manager van het persagentschap UPI in Phom Pen nadat haar kollega Frank Frosch met wie zij eind oktober 1970 naar Indochina was teruggekeerd in een hinderlaag gedood werd.

Reeds in 1967 was ze in Saigon om er voor UPI te werken maar dan als losse medewerkster. In begin 1968 werd ze vast aangenomen omdat het nu eenmaal haar droom was de oorlog in Vietnam te verslaan en omdat ze het verre van slecht deed.

Tijdens haar werk vertoefde ze steeds in levensgevaarlijke omstandigheden en deinsde er niet voor terug « losse berichten te kontroleren ». Het kon niet anders of dat zou haar éénmaal fataal worden.

Ongeveer 90 km ten zuidwesten van Kambodja's hoofdstad is haar lichaam met een schot in de borst teruggevonden. Ze was reeds sedert begin april « officieel verdwenen » samen met vijf mannelijke kollega's. Ze had als opdracht een gevecht tussen Kambodjaanse en kommunistische eenheden te verslaan.

Kate Webb was gekend en geliefd om haar « dapperheid ». Haar mannelijke kollega's hadden respekt voor haar manier van werken, steeds in levensgevaarlijke omstandigheden.

Sinds jaren sterven elke dag mannen, vrouwen en kinderen in Indochina, onbekenden voor ons. Waarom dan een ogenblik stilstaan bij de dood van een jonge bekende vrouw ?

Misschien is het mogelijk met de dood van een bekende het leed van duizenden onbekenden één ogenblik te begrijpen.

Eén ogenblik maar. Vaarwel Kate !

operatie ark van noach

De operatie Ark van Noach heeft haar aktiejaar 1970 definitief afgesloten. Een simpathieke aktie die wij van in den beginne belangrijk genoeg vonden en er dan ook ruchtbaarheid aangegeven hebben. Wij mogen gerust zeggen dat het sensibiliseren en het aanmanen tot aktie zijn vruchten afgeworpen heeft. De mensen van de Ark van Noach hopen nu alleen maar dat het niet eindigt met het einde van het natuurbeschermingsjaar maar dat de aktie onverpoosd en krachtiger verder gaat. Op hulp kan steeds gerekend worden. De direktie van de natuurbeschermingsaktie noemt 1970 het Jaar 1 van de SOS-Natuureeuw. Meteen kondigt men ook de uitslag van de wedstrijd verbonden aan de aktie aan. Hij zal verschijnen in de nummers 1953 en 1954 van « Het rijk der

vrouw » dat de aktie patroneert. Wat de akties van dit jaar betreft wacht de SOS-Natuuraktie tot 15 december van dit jaar de verslagen in van uw akties op de Henninstraat 65, 1050 Brussel.

Wegens het steeds herhalen van artikels in « Wij » over de natuurbescherming werd aan ons weekblad een prijs toegekend. Het spreekt vanzelf dat wij onverminderd wekelijks informatie zullen brengen.

Met deze wordt ook een 45-toerenplaat SOS-Natuur aangekondigd. De opbrengst van deze plaat, die 100 fr. kost, gaat naar een verzorgingscentrum voor gewonde en bezoedelde vogels. Men kan storten op pcr 449595 van het komitee voor de bescherming van de vogels, Durentijdlei 8, Brasschaat. Het plaatje is ook te verkrijgen bij « Ark van Noach ».

(m.v.l.)

bikkelhard

Mooie, negentienjarige Linda Benson uit Toronto koestert detectieveplannen ; haar ouders schudden bedenkelijk het hoofd, maar vanaf haar meerderjarigheid, wil ze een eigen detectievebureau openen en zo Mannix' gelijke worden. Ze trok alvast naar Londen, hoofdstad van popmusic, mini-mode en... misdaad. In afwachting van bikkelharde knokpartijtjes en adembenemend opsporingswerk is ze alvast een veelgevraagd fotomodel. Hoorden jullie Sherlock Holmes daar ook in een hoekje zuchten ? Wàar is de tijd dat de vrouw een zachtaardig, Mary-Pickfordachtig hulpbehoevend wezentje was, geschapen om, belaagd door snode wreedaards, op het laatste ogenblik door een koene held te worden gered ? Dàt beeld van de vrouw veranderde radikaal in de de dolle twintigerjaren en tijdens de ekonomische krisisperiode van daarna. Zij evolueerde tot de praktische zakenvrouw die elke situatie aankon, tot de gevaarlijke Blauwe-engelachtige vamp, tot de geduchte bendeleidster die, net als Bonnie, even genadeloos als haar mannelijke kollega's optrad. Maar reeds tijdens de eeuwwisseling krijgt de vrouw in de literatuur een hoofdrol als verpersoonlijkt kwaad : denken we maar aan de tegenspeelsters van Arsène Lupin en Sherlock Holmes. En altijd heeft het geheimzinnige gevaar sommige vrouwen gefascineerd : in de randpolitiek van de spionage heeft menige Mata Hari een zekere rol vervuld.

De laatste jaren echter krijgt de vrouw-in-het-gevaar een nieuwe dimensie. Op ons filmscherm zien we heldhaftige, pientere en sportieve dametjes als dappere bekampsters van elk duister kwaad : sommige aktrices maakten carrière dank zij teeveeseries als «De Wrekers».

Enkele jongedames bewandelen doelbewust de weg van het fysische geweld om een doel te bereiken : Leila Khalebis als vliegtuigkaapster een beroemd gezicht in de aktualiteit, de Boliviaanse ambassadeur in de Bondsrepubliek stierf na door een onbekende vrouw te zijn neergeknald, in datzelfde land nam Ulrike Meinhoff de leiding van een groep anarchisten, waartoe heel wat jonge dames behoorden en in Berlijn speelden een aantal meisjes bommenleggertje. De bom schijnt een geliefkoosd wapen in vrouwenhanden te worden : eind 1969 vloog een Arabische studente in Jeruzalem met een zelfgemaakt springtuig de lucht in en hetzelfde gebeurde met een meisje-uit-goeden-huize dat in New-York dezelfde hobby beoefende. Natuurlijk heb je tenslotte de bloeddorstigheid van de jonge meisjes uit de Manson-groep in Californië ; nooit voordien waren vrouwen-in-groep op die wijze te keer gegaan.

Het geweld, dat soms tot een mythe uitgroeit, blijft in se een onverklaarbaar-onzinnig iets, de dagelijkse konfrontatie ermee kenmerkt onze tijd, even typisch is dat de vrouw in dit verband niet langer als lijdend, maar dikwijls als handelend voorwerp optreedt. Een greintje opstandigheid, een snuifje zelfvernietigingsdrang, een kwetje misdadigheid, wat heldenmoed of wat daarvoor doorgaat, meng dat alles met de onevenwichtigheid en onzekerheid van onze tijd en misschien vind je in deze cocktail de verklaring voor het gedrag van heel wat mensen. Maar of de menselijke ziel wel ooit te doorgronden is ?

huguette d.b.

tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv
tv tv tv tv tv tv

tijl uilenspiegel

Op zondag 2 mei kijken wijzelf beslist naar het oratorium « Tijl Uilenspiegel » van Hugo Claus en Mark Liebrecht (BRT). Medewerkers zijn o.m. : Dirk Buysse (onze foto), Dora Van der Groen, Nicole Delvaux, Lode Van Beek, Jan Reusens, Theo Opdebeek, Frans Vercammen, Willy Vandermeulen, Jenny Van Lantfoort, Ray Verhaeghe, Domien De Gruyter, het Nieuw Schouwtoneel van Antwerpen en de Balletschool van de KVO te Antwerpen.

tijl uilenspiegel

Oratorium van Hugo Claus en Mark Liebrecht.

Wanneer het spel begint, is het land een verbrande aarde, waar de galgen de bomen angstig spoken. Tussen het gehuil in van gefolterden, baart Soetkin Tijl Uilenspiegel. Katelijne, de waarzegster, baart Nele. De mensen leven in angst, bezetting, verdachtmaking en dood. Boven deze puinen danst een hofhouding in weelde en wellust ; de afgrond tussen hofhouding en volk wordt steeds groter. De jonge Tijl beweegt zich tussen deze twee werelden als een blaffende hond, uitdagend en sarcastisch. Meer en meer wordt hij rebel en organiseert de samenzwering en spot met kerk, hof en mensheid. Nele en Tijl worden behekst door de waarzegster, Katelijne, en met tovermiddelen brengt zij hen beiden in een mysterieuze wereld. Tijl wordt geus en rebellenleider. In eigen kring verdacht, zal hij opgeknoopt worden. Maar Nele redt hem van de galg. Het land staat vereenzaamd te wachten op betere tijden. Doch er gebeurt niets. Hugo Claus besluit : Als de gordel komt van Zuid en Noord is de toekomst verzekerd.

Zondag 2 mei om 21u05.

« we gaan eraan kapot »

Onder de titel « We gaan eraan kapot » hebben Michael Rabiger en David Wheeler van de Britse tv-NBC, een filmportret gemaakt van de wereldberoemde Amerikaanse kinderarts, dr. Benjamin Spock. Behalve met het schrijven van boeken over baby- en kinderverzorging houdt hij zich ook bezig met politieke actie voor de vrede. Wegens zijn kritiek op de Amerikaanse regering is hij voor deze laatste een staatsgevaarlijk element geworden en dreigt te worden opgesloten

In 1962 begon hij actief deel te nemen aan de vredesbeweging. Sedertdien is zijn kritiek op de Westerse beschaving en vooral op de Verenigde Staten, steeds scherper en ongenadiger geworden.

Over Amerika zegt hij dat het land al een politiestaat is. Met de oorlog in Vietnam is dit het onvermijdelijke gevolg van de Amerikaanse mentaliteit.

De toekomst boezemt hem weinig hoop in. Alleen in het steeds stijgend aantal jonge mensen dat bereid is voor zijn principes klappen te krijgen ziet hij enige hoop voor de toekomst. Hen heeft hij zijn volle vertrouwen geschonken en met hen wil hij — zij het als ouder geworden man, de vredesbeweging actief steunen.

Vrijdag 7 mei om 22u40.

trapeze

Milieustudie over circusartiesten met een goede weergave van het circusleven, vooral van de trapeze-nummers.

« Trapeze » draaide hij in 1956. Het is echter een van zijn minder goede films. Het scenario verhaalt over een jongeman, Tino, die ervan droomt aan de trapeze samen te werken met Bill, een ex-artiest die wegens een ongeval geen gevaarlijke sprongen meer mag maken. Het voorstel wordt door Bill aanvaard en ze vormen samen ploeg. Hun samenwerking strandt echter op ruzie wanneer een jonge, ambitieuze artieste hen het hoofd op hol brengt. Zij slaagt erin de twee mannen tegen elkaar in het harnas te jagen. De ploeg valt uiteen en Bill vertrekt met de jonge vrouw.

Dinsdag 4 mei om 20u40.

beschuldigde, sta op !

De avond van 8 mei 1922 overleed in haar woning aan de Savaanstraat te Gent de 35-jarige Valerie Nathalie Ghislaine Coppieters-Stockhove, de derde dochter uit één der oudste en rijkste adellijke families van Gent. Alhoewel zij wat teruggetrokken leefde, kende heel Gent deze juffrouw Valerie als het simpele populaire « Vaatje » en had ze de sympathie van haar medeburgers.

Vrij vlug na haar overlijden op de 8e mei 1922, werd gefluisterd dat ze vergiftigd was geworden door de « Baron ».

Vrijdag 7 mei om 21u.

het zou je moeder kunnen zijn

De drieëntwintig jarige Robin Martell wacht in een bar van een restaurant op zijn toekomstige stiefmoeder. Tijdens deze « Rendez-vous » zal Robin voor het eerst zijn stiefmoeder zien. Tot zijn grote verbazing komt Candy binnengewandeld. Candy is een oude vriendin van hem. Een jaar of wat geleden zijn ze uit elkaar gegaan. Wat Robin dadelijk opvalt is dat Candy een veel aantrekkelijker vrouw is geworden. Hij vraagt haar om met hem een glas te drinken. Candy aanvaardt en tijdens het gesprek ontdekt Robin dat Candy zijn stiefmoeder is, ze is namelijk gehuwd met zijn vader.

Woensdag 5 mei om 21u.

Brouwerij MOORTGAT
BREENDONK
Tel. (03) 78.71.21
voor AL Uw bieren en Limonades

Bijhuizen : Cogels Osylei 73
2600 Berchem-Antwerpen
Tel. (03) 36.10.11
Gent

Vlamingen, vraag GRATIS ADVIES voor uw hypotheekleningen (1e en 2e r.) en uw bouwgrondkredieten aan de
HYPOTHEEKMAATSCHAPPIJ
UNITAS n.v.
Kortrijkse Steenweg 304
9000 GENT - Tel. 09/22.88.33
van 9 tot 18 u. ('s zat. gesl.)
Agenten en makelaars neem kontakt met ons!

EEN BUITENKANS VOOR V.T.B.-V.A.B.-LEDEN !

GROEPSREIZEN naar de KANARISCHE EILANDEN tegen WEGGEEFPRIJZEN

Verblijf aan de Costa del Silencio, in het complex TEN BEL

Speciaal aanbod voor een tweeweekse reis, verblijf in een studio in de wijken Eureka-Drago :
halfpension 9.200 F **volpension 9.950 F**

Die speciale reissommen gelden voor volgende vertrekdata :

1 mei, 8 mei, 15 mei, 22 mei, 29 mei
5 juni, 12 juni, 19 juni, 26 juni
25 september, 2 oktober

Inlichtingen en boekingen : V.T.B.-sekretariaat, St-Jakobsmarkt 45, Antwerpen — Tel. 03/31.09.95
en alle V.T.B.-kantoren. Lidmaatschap verplicht. Vergunning nr 1185 - Kat. A

ontmoetingen : "jan greshoff"

Over de onlangs te Kaapstad (waar hij sedert 1939 verbleef) overleden noordnederlandse dichter Jan Greshoff verscheen in de reeks « Ontmoetingen » van Desclée-De Brouwer, Brugge, een boekje van de hand van Louis Gillet. In deze studie worden het werk en de tijdsachtergrond met het leven van de auteur doorlopend samengebracht : vanaf de eerste publikaties in « Neerlandia » en zijn werk als jong joernalist, over de publikatie van zijn eerste bundel in 1909 tot de uitgave van de « Verzamelde Gedichten » in 1967. Tussen beide data ligt een leven dat niet alleen artistieke bewogenheid kende.

Behalve een zeventiental gedichtenbundels (de verschillende verzamelbundels niet inbegrepen) schreef Greshoff ook een tiental bundels met aforismen en ca 35 titels kritisch en essayistisch proza. Samen met J. De Vries werkte hij aan de « Geschiedenis van de Nederlandsche Letterkunde ». Zijn dichterlijke evolutie ging van het impressionisme en het neo-classicisme tot een eigen nuchtere praat-stijl, waarin hij zijn wijsgerig en poëtisch credo uitspreekt. Aanvankelijk beïnvloed door Charles Maurras en de ideeën van de Action Française (zoals bij ons ook van Severen) zou hij evolueren naar een individualisme dat de waarde van de menselijke persoonlijkheid beklemtoont — en tenslotte komen tot een zelfinkeer, een egocentrisch existentialisme waarin hij zich terugtrekt in zijn poëzie, teken van eeuwigheid en het enig-essentiële in een vluchtig bestaan.

In het boekje dat Louis Gillet aan Greshoff wijdde, worden biografie en geestelijke evolutie en werk nagegaan in drie hoofdstukken : « De Wortels », « Op het Forum » en « Verstilling en inkeer ». Een lijst met de bibliographie en de literatuur over Greshoff sluiten deze verdienstelijke studie over de dichter Greshoff af.

jd

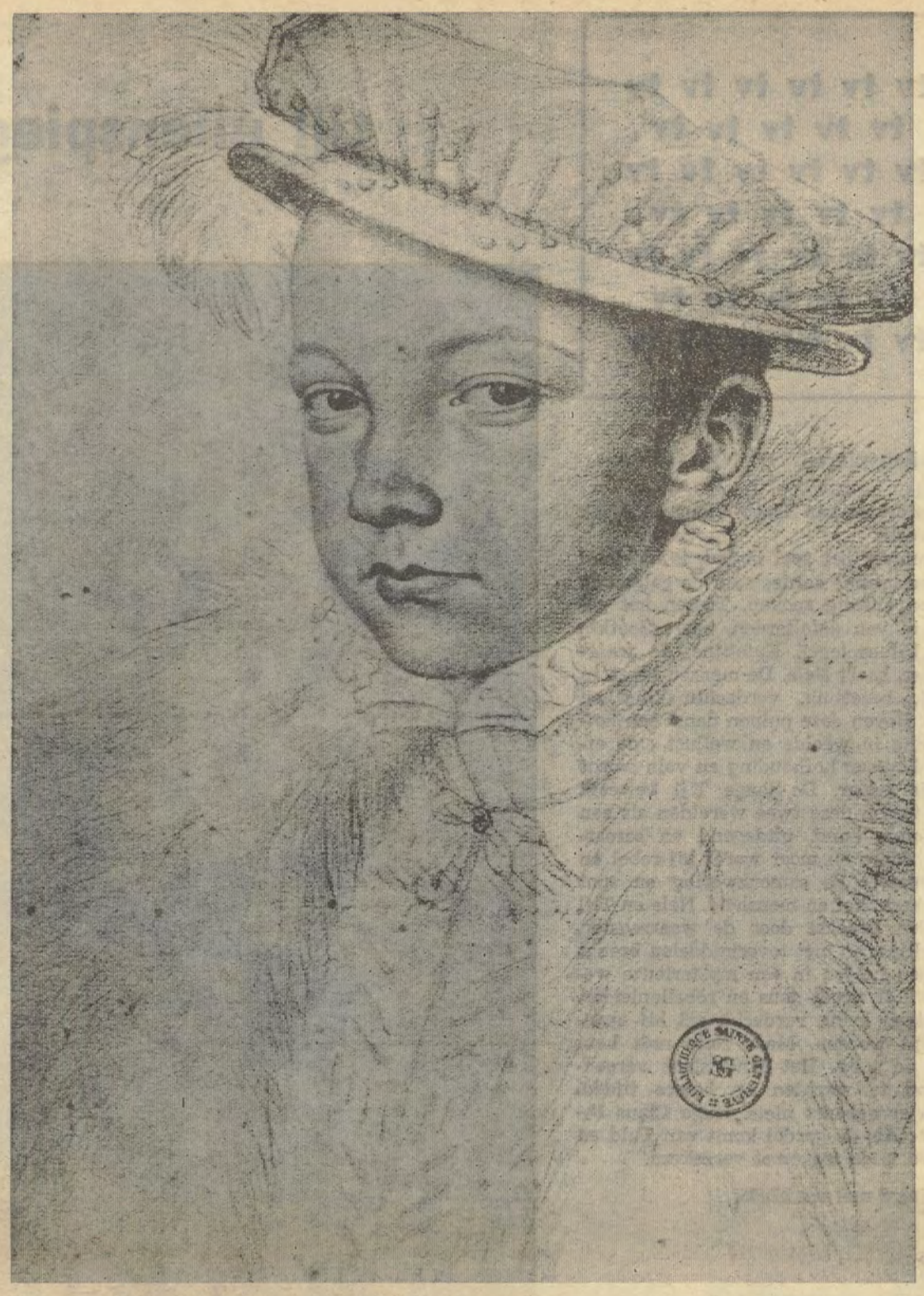

In de Koninklijke biblioteek (Nassaukapel, Kunstberg Brussel) worden van 6 mei tot 7 augustus tekeningen tentoongesteld uit het prentenkabinet van de Franse Nationale Biblioteek te Parijs, een verzameling portretten van koningen, vorstinnen en hofdignitarissen, die door de Clouets en hun navolgers werden getekend, vaak als voorstudie tot geschilderde portretten.
Uit de 569 « Clouets » zoals deze verzameling tekeningen kortweg genoemd wordt, worden ons 115 stuks getoond, waardoor we o.a. gelegenheid tot inzicht in de « petite histoire » krijgen, die dan toch ergens bepalend is voor de « grande histoire ». Een rijk geïllustreerde katalogus is beschikbaar.

literatuurfestival te eindhoven

Op 1 en 2 mei 1971 wordt Eindhoven a.h.w. een literaire smeltkroes. In deze stad wordt immers het Literatuurfestival georganiseerd, waar alle geïnteresseerden in poesie worden verwacht.

Het festival wordt ingezet op 1 mei 1971 om 12 uur met de opening van de tentoonstelling konkrete poësie, waarop een zestigtal visuele werken worden getoond, alsook een aantal klankbanden en objecten. In een tweede ruimte worden films over het onderwijs vertoond en kunnen de bezoekers zelf kennismaken met de wijze van werken bij dit soort poësie.

Van 14 tot 18 uur presenteren een twaalftal dichters uit België en Nederland in een «poetry-reading » hun werk (o.m. Gust Gils, Gerrit Komrij, Ivo Michiels, Huub Oosterhuis, Hugues Pernath, Nic Van Bruggen, e.a.). Deze presentatie gebeurt door het voorlezen uit eigen werk in combinatie met het ten gehore brengen van klankborden en het projekteren van dia's.

Om 20 uur wordt een theatermanifestatie georganiseerd. Deze manifestatie werd voorbereid door ruim dertig jongeren o.l.v. twee beroepsregisseurs. De groep jongeren bestaat uit scholieren en werkende jongeren, die geen ervaring hebben met theater, maar gezamenlijk hebben gewerkt aan een kollage van beweging, tekst, klank en beeld, waarin zijzelf het initiatief zullen nemen om de andere aanwezigen tot deelname aan het gebeuren aan te zetten.

Zondag 2 mei, van 10 tot 13 uur : workshops.

Op dit festival is voor het uiten van eigen kreativiteit een speciale plaats ingeruimd. De deelnemers aan het festival kunnen meedoen aan een van de volgende workshops : « klanklabo », «papirakel », « tekstuur », « poezien », «versspel » en « instant ».

Naast het direkt manueel bezig zijn, bestaat ook de mogelijkheid om met de aanwezige dichters van gedachten te wisselen over hun werk of dat van de deelnemers zelf.

Het festival wordt op zondag besloten met de overhandiging van de tien ontmoetingsprijzen aan de winnaars van de literaire wedstrijd voor jongeren. De prijswinnaars laten fragmenten uit hun werken horen aan hun kollega-inzenders en andere belangstellenden. Er werden in het totaal 448 inzendingen ontvangen, waarvan 199 uit Nederland en 249 uit België.

Alle personen die over dit festival meer informatie wensen, kunnen zich wenden tot het secretariaat van de Stichting Literaire Dagen :

- **voor België : Jan van Rijswijcklaan 28, Antwerpen (tel. 03/37.61.70) ;**
- **voor Nederland : Begijnenhof 35, Eindhoven (tel. 040/29246 of 29570).**

KORT EN BONDIG

● *De Achilles Van Acker Stichting (opgericht met het doel, periodisch Vlaamse kunstenaars te bekronen voor werk met sociale inslag) heeft haar eerste prijs aan Frans Masereel toegekend, de bekende Vlaamse graveur en houtsnijder.*

We hebben niets tegen Frans Masereel, vinden hem een fijne vent, een zeer knap houtsnijder, wiens sociale bewogenheid inderdaad zijn hele oeuvre beheerst. Maar hij werd reeds zo vaak onderscheiden, en er zijn toch nog wel jongere artiesten, die aan de gestelde criteria beantwoorden doch die heel wat minder gewaardeerd worden, dat de Stichting een andere keus had kunnen doen.

Wat bezielt al die stichtingen en instanties, om steeds maar gevestigde waarden te bekronen en de jongere, waardering behoevende goede krachten in de kou te laten staan ? Bang om risico's te nemen en behept met de burgerlijke ziekte, alleen « veilige beleggingene » te doen ? Een vraag die men zeker tot een stichting kan richten die onder socialistische vlag wil varen ●

● *Tot 9 mei exposeert in de Latemse Galerij, Dorp te St. Martens-Latem kunstschilder Armand Vanderleck. Tot 6 mei heeft in de Galerij Leroy, Stormestraat 15 te Waregem een jubileumtentoonstelling Roger Deschrijver plaats, dagelijks toegankelijk, behalve de maandag* ●

● *De kalender van de KVS Brussel afficheert nog steeds « De Privee-sekretaresse van W.D. Home in de regie van Yvonne Lex, « De Spaanse Hoer » van Claus (allerlaatse voorstellingen op 26, 27 en 28 mei), « NTG vermoordt pianiste » van 1 tot 7 mei, « Kwasten » van Henkel op 25 mei en als nieuwe produktie, tevens laatste abonnementsvoorstelling « De Tabaksweg » van Kirkland naar Erskine Caldwell, in gala-première op 12 mei. Inlichtingen tel. 02/18.39.40* ●

● *In de Beursschouwburg Brussel staan op de affiche volgende stukken : « Dood en verrijzenis van de heer Roche » (Kilroy), « Stokkerlok en Millipilli », « Voorlopig vonnis », « De generaties ». Inlichtingen tel. 02/11.25.25 en 02/13.70.99* ●

● *De Heuvellandroute, de toeristische route van de VVV Westvlaamse Bergen is weer piekfijn in orde. Alle wegwijzers werden nagezien en hersteld waar nodig. Een 114 km lang en boeiend trajekt doorheen het Heuvelland is weer baanvrij voor al onze gasten. De Heuvellandgids (48 blz, tekeningen en kaarten, in Nederlans en Frans) een illustrerende leidraad bij het rijden van de route, is steeds verkrijgbaar ofwel in het streekhuis Malegijs, ofwel door storting van 35 fr op prk. 48.23.53 van VVV Westvlaamse Bergen* ●

● *Voor de derde maal looft de Vlaamse Toeristenbond in 1971, in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Toneelauteurs, de jaarlijkse Van Peene-Miry-prijs uit ter bevordering van de Nederlandstalige toneelliteratuur (10.000 fr.).*

Deze prijs kan toegekend worden aan de persoon, vereniging, instelling, bedrijf, onderneming of toneelgroep die zich in de loop van een speeljaar uitzonderlijk verdienstelijk heeft gemaakt bij het propageren van Nederlandstalig toneelwerk van nog levende auteurs.

Het is wenselijk dat alle groepen of personen, die menen in aanmerking te komen voor deze prijs, een omstandig verslag van hun aktiviteiten overmaken, vóór 15 juni van elk jaar aan de VTB, St. Jacobsmarkt 45, Antwerpen ●

● *De Vlaamse Toeristenbond heeft een jaarlijkse dr. Oskar de Gruyterprijs gesticht, ter aanmoediging van de Vlaamse beroepstoneelkunst. Ter gelegenheid van het gouden jubelfeest van de VTB-VAB (1921-1971 zal dit jaar jaar, bij uitzondering, de prijs worden toegekend én aan een dame én aan een heer, om een opmerkelijke prestatie tijdens het afgelopen toneelseizoen te onderstrepen.*

De prijs van 15.000 fr., wordt in september a.s. uitgereikt ●

de europese uitdaging

Het wordt bijna een literair genre, deze « uitdagingsliteratuur » ! Servan-Schreiber verwekte nog niet zo lang geleden met zijn « Défi Américain » heel wat opschudding. Sedertdien zijn de golven die de handige jongen van « L'Express » verwekte, heel wat gekalmeerd. Toch was hij niet de eerste — wel de spectaculairste — publicist op dat gebied. Want voordien was er reeds een Duits boek verschenen, dat wees op de toenemende Amerikaanse investering, en op een meer algemeen plan werd de « uitdaging van Europa » geschetst o.m. in werken als « Provokation Europa » van Heinz Kubi, « Herausforderung und Antwort » van Franz-Josef Strauss, « Stärker als die Uebermacht » van Arnold Krieger, en in werken die meer op de Japanse « uitdaging » de nadruk legden zoals die van R. Guillain en Hake Hedberg.

servan-schreiber doorgelicht

Het boek van Servan-Schreiber had echter daarom vooral sukses, omdat het door een goed georchestreerde reklame gepropageerd, een aantal bekende feiten op radikale wijze formuleerde. Het sensationele van « Le défi américain » had ook zijn goede zijde: het schudde een breder publiek in Europa wakker en stemde ook diegenen die in mindere of meerdere mate er « iets kunnen aan doen » tot nadenken.

In hoeverre was Servan-Schreibers kritiek gerechtigd ? Prof. Albert Coppé, buitengewoon hoogleraar aan de Leuvense universiteit, oud-minister en lid van de EEG-commissie, heeft hierop in zijn boek « De Europese Uitdaging » geantwoord. Hij vat de 10 verwijten van Servan-Schreiber samen, en neemt ze kritisch onder de loupe. Uit zijn kritiek blijkt dat de soep van de voormalige direkteur van « L'Express » niet zo heet gegeten wordt als ze gekookt werd. In verband met een der belangrijkste en meest zichtbare uitingen van « Amerikaanse uitdaging », namelijk de direkte investeringen in het Europees bedrijfsleven, wijst prof. Coppé erop dat « dwergen geen reuzen kontroleren of kopen... ». Een adekwaat antwoord op onze eigen Europese « uitdagingen » — dit is uitdagingen die niet van buiten af komen, maar binnen ons eigen gebied liggen — is echter onmogelijk zonder integratie van de Europese ekonomie in de wereldekonomie, met een gezamenlijk beleid dienaangaande... ».

Wat wij vooral onthouden uit deze kompakte penetrante analyse is het feit dat « het beter is marginaal te zijn in het zgn. achterblijvend Europa dan in het rijk Amerika » en dat wij « in EEG-verband aan 't verzachten van de socio-ekonomische mutaties miljarden dollars besteden, die we dan geen tweede maal beschikbaar hebben om ruimtevaart te ondernemen of naar de maan te vliegen... ».

humanistischer europa

Onze evolutie blijft alsnog op vier pijlers rusten : traditie, transitie, vooruitzicht, voorziening... In gewone bewoordingen be nt dit, dat in Europa meer aan de mens gedacht wordt, en dat de neerslag van eeuwen humanistische kultuur hier ook in het zuiver-civilatorische van de technische maatschappij nog aanwezig blijft.

Hoewel wij ook niet mogen vergeten — en de auteur wijst hier ook op — dat de grote inspanningen van de Verenigde Staten op het gebied der defensie — die ook grotendeels, of wij het willen toegeven of niet te onzer beveiliging dient — als een rem werkt op een verdere socialisatie en op een humanisering van de « American way of life ».

Albert Coppé : « De Europese Uitdaging ». Standaard Uitgeverij, Antwerpen — 138 blz. — 160 fr.

Van 6 mei tot 6 juni exposeert de in Vlaanderen (Wastkapelle, thans met Knokke gefusioneerd) wonende en werkende Spaans-Meksikaanse kunstschilder Jesus Fuertes (gehuwd met een Nederlands-Vlaamse danseres) te Brussel in de Mac Donald Galerij, Louizalaan 325.
Men heeft hem vaak bij de surrealisten gerekend. In feite gaat het om fantasie en droom. Bij deze figuratief worden de figuren soms marionetten (zie foto) met een karikaturale inslag, personages die hun mens-zijn verliezen in een wirwar van draden en kleuren, zoals ze in de huidige wereld de speelbal dreigen te worden van de grote machten.
Jesus Fuertes hekelt, maar op een zachtzinnige manier. Daarom misschien kan deze 32-jarige zuiderling Onassis, baron de Rotschild en vele andere groten der aarde tot zijn klienten rekenen.
Fuertes voelt zich bij ons uitstekend thuis en is één en al bewondering voor de Vlaamse primitieven en onze glasraamschilders (aan wier « brandend » koloriet hij zeker schatplichtig is).

alfred döblin

Van de in 1957 te Emmerdingen overleden Duits-Joodse auteur Alfred Döblin — James Joyce zinspeelde op zijn naam en die van de Ierse hoofdstad in « Finnega's Wake » — verscheen onlangs bij Walter Verlag, Olten, een verzameling van ca. 750 door H. Cramer uitgezochte en gekommentarieerde brieven. De aanvankelijk uiterst-linkse Döblin zou later evolueren en zich tot het katolicisme bekeren, zonder aan oude vriendschappen te verzaken. Vroegere vrienden als Brecht, Arnold Zweig en Johannes R. Becher, die in de Sovjetzone tot belangrijke funkties opgeklommen waren of er als literair uithangbord gebruikt werden, trachtten Döblin te overhalen zich in Ulbrichts paradijs te vestigen. Hij was immers na de kapitulatie naar Duitsland — dat hij in 1933 verlaten had — teruggekeerd als Frans officier met kulturele opdrachten. Het extreme socialisme van zijn jeugd had hij sedert lang afgezworen : reeds in 1931 had hij, op de vooravond van de grote botsing der extremen, een oproep gedaan om zich te verenigen rond een socialisme dat het marxisme had afgezworen ! Döblin bekloeg zich na zijn terugkeer erover dat zijn werk vergeten werd, ook door hen die hem en zijn tijdgenoten lippendienst bewezen. Döblin was een der promotors van het expressionistische tijdschrift « Sturm » en debuteerde in 1915 met een opmerkenswaard roman « Die drei Sprunge des Wang-Lun » : het was een der eerste pogingen tot expressionistische epiek in de Duitse letterkunde. Het verhaal is gebasseerd op een historisch feit, nl. opkomst en ondergang van een ketterse « sekte » van geweldlozen in de 18e eeuw in China. Het boek is naast een literair ook een geestelijk getuigenis : het is mede het resultaat van Döblins konfrontatie met het Taoisme en de leer van het niet-handelen.

— Zijn meest-bekende werk, dat hem tevens literaire beroemdheid verschafte, is echter « Berlin - Alexanderplatz » (1929). Het boek heeft geen held, geen historie : de figuur van Franz Biberkopf is slechts bindend element voor een groot aantal personen, handelingen en gebeurtenissen in het Berlijn dat Döblin het beste kende : het oostelijk (nu door de Russen bezette) gedeelte, dat der arbeidersbuurten. Zijn « Berlin - Alexanderplatz » brengt geen realistische beschrijvingen, geen psychologie, maar een reeks handelingen en gebeurtenissen. De mens wordt een door natuurkrachten gedreven wezen, wiens hulpeloosheid nog het meest te voorschijn komt in de grote stad. Wanneer wij vergelijkingen zoeken in de wereldliteratuur, dan denken wij o.m. aan Dos Passos (Manhattan Transfer).

Döblins werk — en dan vooral zijn «Berlin-Alexanderplatz» — is niet alleen om de inhoud belangwekkend : zijn meestbekende werk wordt wel eens vergeleken met dat van Joyce, hoewel « Berlin - Alexanderplatz » reeds voor een gedeelte gereed was, eer Döblin de naam Joyce voor het eerst hoorde en van diens werk kennis nam.

— In de — wel wat duurder dan de gewone, maar fraaier uitgegeven — D T V-pockets verscheen zowel « Die drei Sprunge des Wang-Lun » als « Berlin-Alexanderplatz ». Wie kennis wil maken met het werk van een belangrijk auteur uit de bewogen periode tussen de twee wereldoorlogen en met « klassiekers » van de expressionistische epiek krijgt hier de kans om dit te doen.

BTV (Deutsche Taschenbuchverlag) Nr 225 « Berlin-Alexanderplatz » Nr. 663 « Die drei Sprunge des Wang-Lun », verkrijgbaar : De Internationale Pers, Karel Govaertsstratr 56, Deurne.

Wij sport

vlaams nationaal

flamin van moer

Kunt ge dat nu geloven ? Een stel slechte supporters van Standard hebben sterspeler Van Moer uitgejouwd. Maar zij krijgen er nogal van langs, van Zjaak Lecoq, omdat ze Wilfried ocherme hebben uitgescholden voor « flamin ». Het « sâle » zal de Zjaak er maar afgelaten hebben, zeker ? En hij weet het die Waalse supporters nogal te eksplikeren dat zij niet kwaad moeten zijn omdat Van Moer een Vlaming is en dat hij verkiest in een Vlaamse stad te wonen (Tongen). Enfin, in één woord, Zjaak Lecoq doet aan het zuiverste flamingantisme. Het feit dat Wilfried Van Moer voor Standard een on-mis-ba-re steunpilaar is, en dat het dus absoluut moet vermeden worden dat hij het omwille van het Waalse fanatisme moe wordt te Luik en terugkeert naar eigen streken, zal wel totaal vreemd zijn aan de berispingen van Zjaak van « Les Sports ». Dat krantje is er altijd tegen geweest dat Vlamingen, zeker povere werkmensen, in Wallonië zo een beetje beschouwd werden als vuile vis.

startpremie

Van alle sportrubrieken die wij in verschillende dagbladen en periodieken plegen te lezen, vinden wij persoonlijk die van « 't Pallieterke » de beste. Nochtans lezen wij daar af en toe ook wel eens iets waarmee wij het niet eens zijn. Zo een verleden week verschenen berichtje in verband met de startgelden in de (wieler)ronde van België. Het blad was namelijk een beetje verontwaardigd dat Godefroot en De Vlaeminck 40 en 30.000 frank startpremie vroegen, toen ze vernamen dat Merckx 100.000 frank opstreek. De twee « flandriens » kregen hun startpremie niet, en één van hen ging dan ook niet van start. Volgens « 't Pallieterke » moesten zij zich schamen. Hewel, dat verstaan wij nu niet, zie. Waarom zouden Godefroot en De Vlaeminck voor niks werken, als « den Belg » 100.000 knotsen mag opvegen ? Waarom is voor die jongens 30.000 teveel, als 100.000 voor Merckx niet teveel is ?

goed artikel

Mgr de Smedt, de bisschop van Brugge, schreef in « Kerk en Leven » een o.i. zeer voortreffelijke bijdrage over de sport, gezien als bijdrage tot de kultuur, en dit vanuit kristelijk standpunt. Wie een beetje vertrouwd is met « Sporta », herkent in het artikel gemakkelijk de stevig gefundeerde en op ieder gebied volkomen verantwoorde Sporta-opvattingen. Zowel in de top-sport, de kommerciële spektakelsport, als in de aktief beoefende amateurssport ziet de bisschop meerdere pozitieve waarden. De eerste mag echter niet « ontaarden tot een wilde eksploitatie van de loontrekkende sportbeoefenaars en van de passionele aanleg van het publiek », de tweede moet « bijdragen tot een evenwichtige en harmonische ontplooiïng van de krachten die in de mens en de gemeenschap geborgen liggen ». Beslist, maar het zou wel een tijdje kunnen duren eer het zover is.

onze plicht

Wij zouden wel erg tekortkomen als wij in deze sportrubriek geen melding zouden maken van het feit dat Eddy Merckx de wielerwedstrijd Luik-Bastenaken-Luik gewonnen heeft. Te lande wordt van een sportrubriek nu eenmaal iets dergelijks verwacht. En nochtans, wat is er anders te zeggen dan dat Molteni met Merckx won, nadat Bic won met Rosiers, en Flandria met De Vlaeminck, en nadat Hézard (Sonolor-Lejeune) stomweg tegen een volwagen reed en Pintens (Hertekamp-Novy) een gedeelte van de show stal en dan verder niet meer aandrong. Freddy heeft Eddy geïnterviewd, en wij hebben gehoord dat Eddy « wreed muug » was, gezien hij nog enkele dagen voor de koers ziekskens was (wat alleen maar van aard is om de glans van zijn for-mi-da-be-le prestatie te vergroten). Wij kijken verder reikhalzend uit naar de krachttoeren van Eddy-den-Belg, en wij waarderen vanzelfsprekend de onvolprezen kwaliteit der produkten waarvoor hij reklame voert. Wat wil men nog meer van ons ?

« hambras »

De Waalse Pijl werd dus gewonnen door Roger De Vlaeminck, nadat die op het laatste nippertje, en grotendeels dank zij het harde werk van Frans Verbeeck, de ontsnapte De Schoenmaecker had bijgebeend op enkele meters van de meet. 't Was zo nogal een « hambras » aan de aankomst. Verbeeck was kwaad omdat De Vlaeminck hem niet had laten winnen (zoals afgesproken ?), en Lomme Driessen trok een muil open dat het niet schoon meer was, omdat volgens hem de vele volgwagens Verbeeck en De Vlaeminck op het wiel van De Schoenmaecker — een van de « gasten » van Lomme — hadden getrokken, wat volgens « offisjellen » en inrichters niet waar is. Afgezien van het feit dat Lomme o.i. over volgerspraktijken zou moeten zwijgen, vinden wij toch dat er eens iets zal moeten gedaan worden aan die slierten auto's, waartussen een paar koereurs hun weg moeten zoeken. Desnoods dan maar terug het wiel op de renners hun rug binden, en ze zelf laten herstellen als ze « kreveren ». En wat de pers betreft, och, die ziet nu toch ook niks.

Het klassieke zegegebaar is er wel. Maar een klassieke zege was het allerminst. De echte overwinnaar komt een paar meters daarachter : Pintens, dé man van Luik-Bastenaken-Luik.

slechte belg

De beste mop die wij de laatste jaren hoorden, vinden wij die van Lomme Driessen, in verband met het niet deelnemen van Merckx aan de Waalse Pijl. Tussen haakjes, wij vinden het vanwege Merck niet « sjiek » dat hij zijn « chers amis » van « Les Sports » zo'n kool stooft. Of zou de vriendschap niet zo groot zijn als wij in dat gazetteken plegen te lezen ? Hewel, Lomme zei dat zijn troetelkind ziekskens was, van een glas koud bier te drinken enkele dagen voor de koers. Nu zou het natuurlijk kunnen zijn dat Merckx wel een zo delikaat darmsisteem heeft — hij is tenslotte geen gewone mens, nietwaar — dat hij van een pintje fris gerstenat dagen in bed moet. Maar wat moeten wij dan zeggen, die iedere dag meer dan één kelk plegen te ledigen en toch naar het werk gaan ? Wij hebben het altijd gezegd : Merckx kan « een Belg » zijn, zoals hij beweert, maar dan toch een slechte.

bij een foto

Het parochieblad publiceerde een foto, die ons ontroerd heeft. Daarop ziet men « Jempi » Monseré, gezeten op het ziekbed van een knaap van een jaar of tien. Monseré bezocht die jongen regelmatig, gewoon om wat met hem te praten, om wat verstrooïing te brengen, wat geluk in het triestige bestaan van een ongeneeslijk kind. Zij zien er op de foto allebei even jongensachtig, even ondeugend uit, de kleine zieke jongen en de sterke wereldkampioen. Nu zijn ze allebei dood. Twee jongen mensen voor wie het leven eigenlijk moest beginnen. Ach, wij schreven het hier al meer : dat moet men bewonderen bij de vele sportkampioenen, dat zij altijd bereid zijn om een beetje troost, een beetje warmte, een beetje menselijkheid te brengen bij hen voor wie het leven onnoemelijk hard is, en voor wie de moderne maatschappij toch zo weinig tijd heeft. Vooral op dat gebied was « Jempi » een kampioen.

schonen tijd

Als wij ons « van iets okkuperen », dan doen wij het goed. Wij hebben bij de Charel in plenaire vergadering een komplete nachtzitting gewijd aan het geschil Anderlecht-Trappeniers. Eer ieder van ons vijftien min of meer zijn zegske had gezegd en zijn rondje had betaald, was de zaak zo ingewikkeld geworden dat niemand er nog wijs uit geraakte. Was Stock nu de deugniet of Trap nu de schelm ? Was er nu ene geschorst ja of neen ? Was die ruzie echt of gazettenpraat ? Wij wisten het... hik... niet meer, en wij zouden het nooit geweten hebben, had nonkel Georges ons niet deze parabel voorgehouden :

« In negentien hadden wij hier ne keeper, Zjang, gelijk ze uren in de ronde, wat zeg ik, gelijk zij er in heel België toen geen hadden. Zjang vrijde met een stamineedochter een dorp of twee verder, en dat meiske wou perfors dat Zjang daar zou komen spelen. Er was daar ook een ploegske opgericht, en als Zjang zou introuwen, zou dat goed zijn voor de kommerce, dat ziede van hier. En Zjang maar zagen en zeuren bij Lowie, de boer-burgemeester-president, om te mogen gaan. Lowie hoorde dat nog niet. Wilde gij staminee houden, doet dat dan hier, zei hij, maar als gij peinst dat ik voor u schoenen en broeken en knielappen ga kopen, en gij dan op een ander den dikke gaan draaien, dan zijde gij lelijk mis. Zjang was wreed malkontent. Hij zou dat Lowie betaald zetten, de eerste keer dat hij de kans kreeg. Rond nieuwjaar ergens kreeg hij de kans. Onze tweede keeper, voor niet veel goed, want hij was bijziend, was naast de ladder getrapt thuis, en hij was van de hooischelf op de dorsvloer getoterd, en hij had daarbij zijn been gebroken. Nog dezelfde avond, het was een zaterdag, stuurt Zjang een jongen uit de buurt naar de Lowie met een briefke. «Ik kan morregen niet meespeelen en daaragter ook niet meer. Mijn huishouden gaad voor uwe voetbal. Jean ». Lowie beziet dat papier, schrijft erop « Bon Louis » en laat dat terugbezorgen.

's Anderendaags zitten wij in de vestiaire. Tien voor drie. Geen Zjang te zien. Geen Lowie te zien. Wat nu? Nog even gewacht, en dan begonnen wij toch te prakkizeren wie in de goal moest staan. Maar 't was niet nodig. De deur ging open, en daar stond Lowie, kompleet in keepersuitrusting. Klak op zijn kletskop, broek met afgesneden pijpen rond, nee, onder zijn kolossale buik. Bottinen met omgekrolde tippen aan de voeten. « Zjang kan niet spelen, zei hij, die moet verkeren. Wat de gast niet doet, zal de patron dan maar doen. Ik speel in de goal ».

Ziet ge ons daar staan ? Een keeper van ver over de veertig jaar en de honderd kilo, de president, de burgemeester, de eigenaar van het halve dorp ? De ene begon van « jamaar dit... » en de andere van « zouden wij nie... ». Lowie zei « tututut », en Fil en Gust en Door en Sjel en Loekke moesten ne keer meekomen. Hij trok met die mannen, de hele verdediging, het veld op en een dertig meter van de goal bleef hij staan. « Luister goed, zei hij, ik zeg het maar ene keer, en ik wil hebben dat gij doet wat ik zeg of daar zal iets stinken subiet — en hij bekeek ze een voor een in de bleke puttekens van hun ogen — : gij ziet waar wij hier staan. Hawel, hier komt geen ene voorbij. Geen ene, verstaan. En voor de rest doede wat gijlie wilt. 'k Zou begot eens willen zien of dat ik ze zo goed niet zal tegenhouden als Zjang-mijn-voeten ». Die match is begonnen. Er is geen enkele tegenstrever op minder dan dertig meter van de goal gekomen. Wie tot daar raakte werd omver gelopen, neergesmakt, onderste boven gestampt, tegen de afsluiting gekwakt, pootje gelapt. Fil had honderdvierentachtig foulen gemaakt, zei hij, en Gust had bij de zestig blauwe plekken op zijn benen. Lowie heeft twee verloren ballen opgeraapt, en wij hebben de match gewonnen met 2-0. De arbiter is naar huis gegaan met een grote boerenhesp onder de arm, omdat hij « zo een beetje mens » geweest was, en tot de reklamerende tegenstrevers zei Lowie na de match dat zij labbekakken waren. Dezelfde avond kwam Zjang naar Lowie zijn kasteelke vragen of hij astemblieft te naaste zondag weer mocht meespelen. 't Was af met zijn lief. Er waren woorden geweest die namiddag. « Zjang, zei Lowie, hebbe kik vanzeleven gezegd dat gij niet mocht meespelen ? Maar dat wij u vandoen hebben, dat is toch ook het geval niet, zulle. Daar zijn nog mensen die een bal kunnen pakken »

En Zjang heeft tot 's zondags nadien vijf voor drie moeten wachten om te weten of hij nog mocht meespelen ».

Nonkel Georges dronk zijn pint leeg, draaide zich om op zijn stoel, en vroeg aan een oude man in de hoek van de staminee : « Is dat zo niet geweest, Zjang ? ». En Zjang, want hij was het, die legendarische keeper, veegde gedomme over zijn ogen, en over zijn moustache, en hij knikte en zei : « Dat was ne schonen tijd, Georges, ne schonen tijd ».

Wij weten nu niet of deze historie Vanden Stock of Trap zal kunnen dienen — Vanden Stock zal misschien niet in de goal willen staan — maar wij voelen toch meer voor die mannen gelijk Zjang en Lowie en nonkel Georges, dan voor die voetbalmiljonairs van den dag van vandaag.

Aanbevolen Huizen

E.S. ZWEMBADEN
TUINEN DEMEYERE
Vijfwegenstraat 13 - Izegem
Tel. 051/316.23
Kost minder dan U denkt ! 4.000 tevreden klanten in West-Europa.
Referenties in het ganse land.

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon : (02) 28.87.09
(II-XII-71)

Bezoek
GASTHOF LINDENHOVE
Koud en warm buffet
Lauwereys - De Bruyn
Gezellige vlaamse sfeer.
wekelijkse rustdag : woensdag
Bellestraat 49 - Hekelgem
Tel. 053/687.40
(II-VI-71)

H. PELEMAN-MARCKX
Van den Nestlei 16, Antwerpen
Tel. 39.19.27
TV - RADIO - ALLE ELEKTRISCHE TOESTELLEN - HERSTELLINGEN AAN HUIS
TV PELMAR 61 scherm
13.500 fr. i.p.v. 18.950 fr.
Andere merken grootste korting
Jan. '71

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84
(I-XII-71)

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten
(I-XII-71)

Bezoek « Gasthof
DE VEERMAN »
Kaai 26, St-Amands a.d Schelde
Tel. 052/332.75
Mosselen Paling
Uitbater Jan Brugmans
Jan. '71

Te Steenokkerzeel
bezoekt elke Vlaming
het HEELNEDERLANDSE
PRAATKAFEE
DE APPEL
Fuérisonpl. 6 - rechtover kerk
op een paar 100 m. van
« Vlaams Konferentie-oord de Ham »
Uitbater Walter DOCKX
Tel 59.75.86

Alles voor binnenhuisversiering
FIRMA GOOVAERTS
BEHANGER — GARNIERDER
Begijnenstraat 7 - Antwerpen
Tel. 32.68.00

WEEK-ENDS - GARAGEN KETEN
in prefab. of vast. Inlichtingen :
VdP, 34, Begijnhofstraat te 1840 Eppegem - Tel. 015/614.11

CORTHALS
Kattestraat 20 - Aalst
Tel. 053/244.80
Bekendste koffiehuis uit DENDERSTREEK

Blijft gij doof, Vlaming ?
We vroegen :
BOYCOT FRANSKILJONS !
STEUN VLAAMSE FIRMA'S
1 kg. nettopr. 164 fr. th. best.
of 2 kg —10% 295 fr. spoorw.
of 5 kg —20% 656 fr. terugb.
Topkoffie - topvoordelig
Ook van 150 fr. min %
1 of 2 kg. kan toch ieder bestellen !
KOFFIE HAWAII
Groot-Bijgaarden T. 02/52.60.55

Industriële warmeluchtgeneratoren rechtstreekse levering, alsook levering door bemiddelling van uw installateur.
Residentiële warmeluchtgeneratoren uitsluitend levering langs installateur om.
N.V. LEPLAE R.
Industriepark - 9990 Maldegem
Tel. 050/715.29

Hotel - Restaurant
CAFE BREUGHEL
Volpens. 210-230 F - 31 kam.
de Smet de Naeyerlaan 141
T. 050/416.37 - 8370 Blankenb.
Uitbater : Tersi Julien

LUSTRERIE D'HAENENS
Predikherenstr. 24 - 8000 Brugge
Tel. 050/30.707 (3 lijnen)

MODERNE WOONKULTUUR
EURO-DOMI
gordijnstoffen Ploeg, Gardisette tapijten Desso - geschenken.
Kruidtuinlaan 6 - Brussel
tussen A. Max en E. Jacqmainl.
Tel. 18.17.17

ELECTRA-BREE
P.V.B.A.
Boneputstraat 28 - Bree
Tel. 011/65.188 en 66.477
MIELE - AEG - LINDE

GROEP BLANCKAERT
Internationaal Adviesbureau
Herentalsebaan 624
2100 DEURNE

Verlichtingsgroothandel
MARC DE VRIESE
(het betere genre)
ASSEBROEK - BRUGGE
200 m. buiten de Kathelijnep.
Grote baan Brugge-Kortrijk
40 m. toonvensters - meer dan 1.000 verschillende verlichtingselementen - Open van 8u30 tot 20 uur.

Bedden- en Matrassenbedrijf
« RUSTWEL »
A. Versweyveld - Trollin
Herentalseb. 122 - 2100 Deurne
Tel. 21.32.52
Epeda - Beka - Simmons
Dodo - Pirelli
Kindermeubelen
«TIENER-STUDIO» - T. 21.59.58
Herentalsebaan 351-353
2100 DEURNE

Voor een zwembad, voor een goede grasmaaier, Firma
N.V. LODE DE COCK
Machelse steenweg 1-5 - Hove
Tel. 55.47.64 - Open zaterd. 6u.

B T W !
Voor doorschrijfsistemen, boekhoud- en faktureermachines één vlaams organizatiebedrijf :
Etn MERCURE
K. Albertplein 12 (Station)
9160 Hamme - Tel. 052/481.00

p.v.b.a. FRIGAHM
André Hermanslaan 23
2100 DEURNE
Tel. 03/24.00.90
Groot-keuken materiaal - wassalons - autowasinrichtingen, diepvries...

Bijverdiensten :
THUISWERK
o.a. vouwen, plakken, schrijven, sorteren, enz. Werk wordt ook zelf door ons geleverd !
Inlichtingen : Firma METALON, Postbus 511, 's Hertogenbosch.
V. R. Van Kessellaan 71.

IN 'T BOERKE
Hoogstraat 41 - Antwerpen
Vakkleding naar maat
Sinds 1912 Tel. 03/32.08.12

Bij een bezoek aan Overmere-Donk vergeet niet
« DE CARLTON »
bij Rik De Meester
een aangename Vlaamse ontspanning !

HOTEL - RESTAURANT
Rotisserie - Wijnbar - Taveerne
DE KALVAAR p.v.b.a.
Steenweg op Oudenaarde 45
9499 VOORDE (Ninove)
gesloten van 16 tot 31 aug. 1971

Voordelige maatkleding
Onberispelijke snit
ROB VAN DYCK
Meester-kleermaker
voor Dames en Heren
Jul Moretuslei 348 - Wilrijk
Tel. 27.2.44 - Op verzoek komt Rob met stalen aan huis.

WY WILLEN THIER · DORTMUNDER · THIER-BRAU

Groepen en maatschappijen allerhande ! ! !
Speciaal voor U bedacht

IEDER DORTMUNDER THIER BRAU HOF

kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.

INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond, in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur, een der beste Oberbayern-orkesten

Middag- en avondmaal in groep : gezellig, fijn, goed en goedkoop.
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel beter dan in Duitsland.
LEUVEN : Tervuursevest 60. Tel. 016/286.72 - 1.500 plaatsen.
ANTWERPEN : Groenpl. 33. T. 03/31.20.37 - mooiste zaal van de stad.
LEUVEN (Bierkelder) : Oude Markt 11. Tel. 016/268.69 - mooiste kelder van Europa.
BRUSSEL : Nieuwbrugstraat 28. Tel. 02/18.74.89 - mooiste van Brussel
AALST (Klaroen) : Autoweg. Tel. 053/228.53 - 1.000 plaatsen.
HULSTE (Kortrijk) : Brugsesteenw. 1. Tel. 056/715.36 - 2.400 plaatsen
KONTICH : Mechelsesteenweg - 2.400 plaatsen. - Tel. 03/53.09.32
TORHOUT : Stwg Torhout-Lichtervelde - 2.000 pl. - Tel. 051/72.822
DRONGEN : Autoweg Brussel-Oostende - Tel. 09/26.74.32

WALTER ROLAND
Gediplomeerd opticien,
erkend door alle ziekenfondsen
KERKSTRAAT 58 - ANTWERPEN
(Let op het huisnummer !)
Telefoon 35.86.62
ALLE GLAZEN ALLE MONTUREN
Voor lezers van dit blad : 10% korting

ONZE SCHOOL ?
ERASMUS
NATUURLIJK !
Pluralistisch, volksnationaal onderwijs !
Talen - boekhouding - steno - daktylo - sekretariaat journalistiek - etalage - verkoop - hostessen - mannequins wegkode - rijlessen (door de Staat erkend)

Lange Ridderstraat 36 - 2800 MECHELEN	Tel. (015) 173.68
Bondgenotenlaan 84 - 3000 LEUVEN	Tel. (016) 224.85
Priester Daensplein 2 - 9300 AALST	Tel. (053) 284.55
Gulden Vlieslaan 26 - 8000 BRUGGE	Tel. (050) 372.75
Thonissenlaan 23 - 3500 HASSELT	Tel. (011) 237.12
Sint Jorisstraat 33 - 8500 KORTRIJK	Tel. (056) 159.18

VLAAMSE ZIEKENKAS
1951 - 1971 20 JAAR DIENSTBETOON
Ziekteverzekering voor
ARBEIDERS
BEDIENDEN
ZELFSTANDIGEN
Dagvergoeding
ZELFSTANDIGEN
LOONTREKKENDEN
Vraag nog heden inlichtingen bij uw plaatselijke afgevaardigde.
Geen moeilijkheden bij overschakeling van een ander ziekenfonds.
Bestendige sekretariaten :
Kipdorp, 40 - 2000 Antwerpen - Tel. 03/32.73.05 (2 l.)
Brabant : E. Jacqmainlaan 124 - 1000 Brussel
Tel. 02/19.08.64
Limburg : Zuivelstraat 9 - Hasselt - Tel. 011/220.57
V.Z = SYMBOOL van VERTROUWEN + ZEKERHEID + DIENSTBETOON

versterk de kracht van de leeuw !

met « wij »

NATIONALE LOTERIJ
9de TRANCHE
Tranche van Moederdag

HOOG LOT
TIEN MILJOEN
Trekking op 10 mei
HET BILJET : 200 fr.
HET TIENDE : 22 fr.
77.125 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN **72 MILJOEN**

Bent U een goed verkoper ?
Wilt U veel geld verdienen ?
KOM DAN BIJ ONS
N.V. LEPLAE R.
WARMELUCHTGENERATOREN
Industriepark 9990 MALDEGEM
Tel. 050/715.29

Pension - Restaurant
« WERE-DI »
P. de Smet de Nayerstraat 19
MIDDELKERKE
●
IDEAAL VOOR UW VAKANTIE
Mat. prijzen - aangename sfeer
Nette bediening
Alle inlichtingen : 059/31.188

ETN JEURISSEN WEET ALLES VAN TEMPERATUREN
KOELTOGEN
KOELKAMERS
DIEPVRIEZERS
BROWN BOVERI
DIEPVRIESTUNNELS
KAMIONKOELING
WINKELINRICHTINGEN
o.a. VOOR SUPERMARKTEN, INDUSTRIE EN VOEDINGSNIJVERHEID
ETN JEURISSEN PVBA De Winterstraat 24
Borgerhout/Antwerpen Tel.: (03) 36.11.35-36.59.31

PERS spiegel

De Cool(s) was het sop niet waard. Het is weer allemaal gekoeld zonder blazen. Meer dan een BSP-stunt binnen het klimaat van de sindikale verkiezingen is het niet geworden. Maar nieuwe BSP-kapriolen bezorgden de Vlaamse joernalisten kommentaarkopij : het anti-taalwetnummertje van de Brusselse BSP-bourgeois is het zoveelste bewijs van incivisme van de pseudo-patriotten.

le rappel

De Waalse CVP-krant slaakt een zucht van verlichting « er komen nog geen verkiezingen». Best voor hen, nu uit de resultaten van de jongste opiniepeilingen weer blijkt dat de Waalse CVP, de politieke groep is die het verst in staat van aftakeling verkeert. Dus verder « Harop pour la patrie ».

« *Het regeringsakkoord is een overwinning van het gezond verstand. Wij geloven dat het duidelijk is. Er zijn meningsverschillen — dat is duidelijk en overmijdelijk — tussen socialisten en kristen-demokraten. Maar het minste wat men kan zeggen is dat ze niet fundamenteel zijn, als men tenminste langs beide kanten zich onderwerpt aan wat het belangrijkste is : de dienst aan België tegen hen in die uit ideologische verdorvenheid of uit gemene demagogie te keer gaan tegen de staat. Voor CVP en BSP is dit op dit ogenblik de beste manier om te bekomen dat ze openhartig en zonder bijbedoelingen de regeringsverklaring eerbiedigen* ».

volksgazet

Van Eynde weet blijkbaar ook dat verkiezingspeilingen aantoonden dat het voor de BSP maar zo-zo zou zijn. Deze demagoog bij uitstek hangt daarom de staatsman uit met volgende beschouwingen.

« *De BSP heeft er genoegen mee genomen geen crisis te verwekken, om wille van de hoger aangegeven redenen en belangen, op een punt waar zij ongetwijfeld op de simpathie mocht rekenen van een massa die ruimer is dan haar eigen aanhang.*

» *Het zou niet alleen deloyaal zijn, doch ook als het ware een misdaad jegens het land, indien de CVP-PSC, dit gevaarlijk moment eenmaal voorbij, het ogenblik zou tegemoet zien waarop zij een gunstig crisisterrein zouden denken te vinden, bv. in één van de vele communautaire problemen die nog moeten worden opgelost.*

» *Wij verkiezen niemand te verdenken. Doch wij wensen toch iedereen te waarschuwen.*

» *In feite staat men voor een soort van principiële beslissing. In menig land kent men het sisteem van de legislatuur-regering, die er grondwettelijk is gewaarborgd. Elders zoekt men naar maatregelen om haar mogelijk te maken. Bij ons kan de ontbinding op ieder ogenblik komen, met alle eruit voortspruitende schadelijke gevolgen.*

» *Met vele anderen zijn wij de mening toegedaan dat het parlementair sisteem niet goed kan werken, wanneer een regering (en een volksvertegenwoordiging), na onvermijdelijk een jaar of méér te hebben nodig gehad om te « roderen », ook een jaar of méér vóór de wettelijke voorziene verkiezingsdatum wordt naar huis gestuurd* »

de nieuwe gids

Van Haverbeke is niet al te gerust in de tendens die zich aftekent bij het opinieonderzoek door Inbel gedaan. Inbel het regeringsbureau dat als troostprijs gegeven werd aan Van Haverbeke alias Breyne toen hij senator-af sukkelde.

« *Men moet zeker geen al te grote waarde hechten aan de vragen, die worden gesteld omtrent de houding die kiezers zouden aannemen wanneer zij nu ter stembus zouden worden geroepen. Men weet inderdaad nog niet precies welke de hoofdthema's zullen zijn van de werkelijke kiesstrijd die op komst is.*

» *Toch ligt in de antwoorden een tendens voor of tegen bepaalde partijen. Aldus heeft men aanwijzingen dat de drie traditionele partijen in Brussel-hoofdstad achteruit zullen gaan, terwijl dit voor de PVV over gans het land het geval zou zijn. De Volksunie, en Rassemblement Wallon maar vooral het FDF zouden stemmen winnen.*

» *Indien uit dit alles enige conclusie is te trekken, dan is het wel dat de communautaire problematiek de geesten blijft beheersen. Men heeft als 't ware het besef dat de traditionele partijen niet in staat zijn geldige oplossingen toe te passen. Vandaar de grotere aanhang van de drukpartijen waarover wij het hoger hadden.*

Bovendien speelt ten gunste van deze partijen het feit dat er tegenover de traditionele partijen geen alternatieven bestaan zodat er die kiezer en vooral de jongere kiezer niets anders overblijft dan zich goedschiks, kwaadschiks, tot een nationalistische partij te wenden, die toch essentieel contestatair is. »

la libre belgique

Bij het begin van de sindikale verkiezingen ontleedde « La Libre Belgique » de toestand van de drie sindikaten die « mogen » deelnemen. Hoe zal hun onderlinge verhouding er uitzien na de krachtmeeting. Gaat het ACV zijn 5 % achterstand tegenover het ABVV kunnen inlopen ? En wordt het liberaal sindikaat iets meer dan een 5 % -appendix ?

« *Deze verkiezingen zullen de waarnemers om verschillende redenen interesseren. Het zal er om gaan bijvoorbeeld om te weten of het ABVV er zal in lukken verder te beletten, zooals reeds in 1967, dat ze niet worden aangevreten door het ACV en het liberaal vakverbond. Het zal er ook om gaan vast te stellen of de kristelijke sindikaten een tweede adem zullen gevonden hebben en of ze hun vooruitgang zullen kunnen hernemen die stopgezet werd in 1967. Wat de liberale sindikaten betreft met een standvastige maar bescheiden vooruitgang, zal men moeten vaststellen of ze meer dan een voetbankje kunen veroveren. Men is ook benieuwd na mei 1968 toen verschillende groepen verschenen die vijandig waren aan de traditionele sindikaten hoe groot de invloed is van deze radikaal-linkse kontestanten* ».

gazet van antwerpen

Karel De Witte is niet te spreken over de arrogantie van de Brusselse socialisten die de wetten aan hun hielen lappen. Sinds lang in stilte en nu hardop zeggen dat ze het nog meer zullen doen. Dehousse met zijn Voerstreek - gekwaak is hun waardige evenknie. En de CVP dergelijke bondgenoten maar verkiezen boven elk kontakt met Vlaams-nationalisten.

« *Indien de agglomeratiewet er tijdig komt (en Van Eynde dus braaf blijft) dan vervalt de taalverklaring vanzelf. Heilaas. Maar dan blijft het feit er dat mandatarissen, het mogen dan Brusselaars zijn, publiek het inzicht hebben te kennen gegeven met de wet geen rekening te zullen houden, als die hen niet aanstaat. Mag dat allemaal zo maar in dit land ?*

» *De Brussels-Waalse bokkesprongen kunnen niet door de beugel. Indien de Brusselse agglomeratie niet tot stand komt, kan er ook geen sprake zijn van vrije schoolkeuze op 1 september. Als de Brusselse burgemeesters die eigenmachtig invoeren, heeft de regering de plicht deze wetsovertreders te schorsen.*

» *En minister Dehousse mag bedenken dat hij met de Voer erg voorzichtig moet omspringen. Bij de vorming van deze regering heeft de CVP formeel voorbehoud gemaakt voor die regeling. Ze nu, in dit klimaat van politieke spanning doorduwen, is voor de regering veel gevaarlijker dan alle gekibbel over prijsbeleid en andere problemen samen.* »

het volk

Jef Claes is een eerlijk man, maar blijkbaar naief als hij hoopt dat Vlaamse ministers zich ooit sterk genoeg zullen maken om sankties te eisen tegen die Brusselse incivieken. Denkt hij werkelijk dat die Vlaamse schapen nu nog leeuw zullen worden na door hun lamentabele houding in de liberté-kwestie de poort te hebben opengegooid ?

« *Hun voortvarende beslissing is immers een ware uitdaging voor het parlement en in 't bijzonder voor alle Vlaamse parlementsleden. Simonet en co zouden zich bovendien nog op een ander punt zwaar vergist kunnen hebben. Zij meenden dat een beslissing van de gemeenteraad voldoende was om ongestraft de taalwetten te mogen overtreden.*

» *De tekst is duidelijk. De Brusselse taalwetsaboteurs lopen gevaar hun eigen scholen in de grond te boren. De overtreders stellen zich bloot aan disciplinaire straffen, die tot schorsing of afzetting kunnen gaan, en bovendien kunnen de rijkstoelagen worden ingetrokken. Indien de Brusselse gemeentebesturen de krachtproef willen aangaan, indien zij cynisch en uitdagend de wet overtreden, dan moeten de voorziene sankties hard en onverbiddelijk worden toegepast.*»

het laatste nieuws

Bij de beroering die op dit ogenblik heerst in de Vlaamse legerkringen in Duitsland vertelt deze krant ons enkele « stemmingsbeelden » die aantonen hoe op papier veel in orde kan zijn, maar in werkelijkheid de Vlaamse mens nog steeds geschonden wordt.

« *Nog maar enkele jaren geleden werd een Vlaams kolonel de generaalsgraad geweigerd omdat hij (te vroeg ?) voor zijn Vlaams-zijn uitkwam, met de ministeriële woorden : «D'abord les Wallons » (eerst de Walen). Niet veel langer is het geleden, dat een kapitein die niet goed met het Frans overweg kon voor zijn franstalige korpsoverste in houding moest gaan staan in de officiersmess omdat hij de sprraakkundige flater had begaan die kolonel met « tu » (jij) aan te spreken. Nog dichter bij ons staat de dag, dat een Vlaamse eenheid naar een Vlaamse gemeente een brief schreef... in het Frans en dat de ondertekenende kolonel dit staafde met de woorden : « ils n'ont qu'à comprendre le français » (zij moeten maar Frans verstaan).*

» *Dergelijke duizenden speldeprikken die de Vlaamse gevoeligheid kwetsen, leidden tot opstandigheid die weliswaar door de militaire tucht kan onderdrukt worden, maar in deze tijd en bij deze generatie tot ergerlijke toestanden kan leiden waar niemand baat bij heeft.*

» *De oprichting van « Vlaamse Clubs » in verscheidene garnizoenen in Duitsland is daar één van. De leden van die clubs zijn onbekend, hun clubs geheim, hun actie geheimzinnig. De jongste tijd schijnen deze clubs te evolueren in de richting van het VVO, het Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel* ».

de volkskrant

Waar de mens ook geschonden wordt : een zenuwarts uit Belfast verhaalt uitvoerig over Ierse kinderen die nog steeds de gevolgen dragen van de kwalijke dagen toen de fanatieke orangisten ganse wijken van katolieken in brand staken.

« *De meeste mensen zijn nu al vergeten, dat anderhalf jaar geleden tijdens de eerste grote golf van geweld, die over de dichtst bevolkte woonwijk van Belfast sloeg en enkele dagen aanhield, 300 ernstig gewonden vielen, 500 huizen tot op de grond werden plat gebrand en 4000 mannen, vrouwen en kinderen van de ene dag op de andere dakloos werden. Maar een grote groep kinderen heeft zich nog steeds niet kunnen herstellen van de zware emotionele schok, die zij beleefden in die augustusdagen in 1969. Ze zijn geestelijk gehandicapt en lijden aan stoornissen, die toen veroorzaakt zijn als gevolg van hun persoonlijke ervaring met geweld. De symptonen ervan zijn bij tal van hen nog lange tijd gebleven, ook al zijn de wijken waarin zij wonen rustig gebleven.*

» *De jeugdige oproerkraaiers, de benzinebommen-werpers, de kleine straatschenners zijn wel op de voorpagina's van de kranten gesignaleerd maar de geestelijk ontredderde kinderen zijn door iedereen vergeten, behalve door hun ouders.*

» *Maar het probleem, dat zij vormen, ligt er nog steeds. Kinderen die aan flauw vallen lijden, aan angsten, zelfs aan asthma en epilepsie heb ik nog steeds onder behandeling. Hun kwalen zijn begonnen met het oproer van 1969* ».

le soir

De Brusselse Stürmer grinnikt over de stoute taal van Tindemans tegen de Brusselse BSP-burgemeesters en zegt « tracht dat aan uw CVP te vertellen manneke ».

« *Men kan zich afvragen waarom mijnheer Tindemans er niet bijvoegt dat zijn bedreigingen totaal nutteloos zijn vermits de regering en de meerderheid zich plechtig hebben verbonden zodanig dat de « liberté du père de famille » zou hersteld worden op 1 september in de Brusselse agglomeratie. De heer Houben, nationaal president van de CVP-PSC heeft eens te meer deze belofte in herinnering gebracht nu zaterdag in Ellezelles. M. Tindemans die verantwoordelijk is voor de gemeenschapsproblemen en beste betrekkingen onderhoudt met M. Houben zal toch die plechtige beloften wel kennen* ».

de standaard

Manu Ruys prijst de fel opgemerkte rede van Frans Van der Elst bij de begroting van buitenlandse zaken.

« *Frans Van der Elst was steengoed met zijn verdediging van de demokratie, die hij bedreigd ziet door de Europese technokratie.*

» *Men durft de beweging nog niet bij haar echte, eerlijke naam noemen : Europeese federalisme. Dat vraagt tijd, moed en druk van onder uit. Maar eens komt de dag toch wel, dat men de regionen een politieke gestalte geeft en federeert. Het kan meteen onze provincies een nieuwe roeping bezorgen, wanneer de kleine gemeenten, kantons en arrondissementen zullen verdwenen zijn. Het oude Vlaanderen, Brabant en Limburg zullen dan de elementen vormen van de regio Vlaanderen die, naast Wallonië, Bretagne, Lombardije, het Rijnland en al die Europese gewesten, het nieuwe Europa zal vormen. Het is een oude droom, maar deze week kon men in de Wetstraat ervaren dat hij straks politiek waar zal worden.*

» *Wie de sprekers van Volksunie en Rassemblement Wallon hoorde, merkte wel dat toenadering tussen die partijen op dat niveau mogelijk blijft. In de staatspartijen liet men de gelegenheid voorbijgaan om het regionaal België dat in de nieuwe grondwet aangekondigd wordt, in het perspektief van een federaal Europa te situeren. Toch groeit ook in de CVP het besef dat dàár de oplossing ligt. Men begint te begrijpen, dat het nieuwe federalisme geen uitstaans heeft met het kleinnationale begrip waarmee onze vaders elkaar om de oren sloegen en voor landverrader scholden* »

w. luyten.

HOUTWORM ?

Behandeling van dakwerken tegen alle houtinsekten, TWINTIG JAAR WAARBORG Dokumentatie op aanvraag. Gratis en vrijblijvend bestek in gans Benelux. P.V.B.A. INDUSTRADE Vanderzijpestraat 12 Wemmel 1810 - T. 02/79.20.00

DOSFELINSTITUUT

goed besturen

Deze kaderdagen over «Goed Besturen » worden ingericht met de medewerking van de Dienst voor Volksontwikkleing, Ministerie van Nederlandse Kultuur, Kortenberglaan 158, 1040 Brussel.

Programma : zaterdag 15 en zaterdag 22 mei, telkens van 14 uur tot 20 u 30, omstreeks 18 uur wordt een koude maaltijd voorzien.

Deelneming : 75 fr. Maaltijden, koffie en syllabus inbegrepen.

Inschrijving : Provinciaal : door storting van de bijdrage op bankrekening G/03/151.846 van de Heer J. De Stoppeleir, provinciaal directeur Dosfelinstituut (Vossenlo 19, 9210 Heusden) bij het agentschap Bank van Brussel, Eggermontstraat 9002 Ledeberg, met vermelding kaderdag « Goed Besturen ». Tel. : 09/52.91.05.

Plaatselijk : door betaling van de bijdrage aan de Heer J. Janin, Einestraat 42, 9700 Oudenaarde. Tel. : 055/340.33.

Plaats en datum : Huis van Parma, Markt, Oudenaarde, zaterdag 15 mei en zaterdag 22 mei 1971 telkens van 14 uur tot 20 u 30.

zoekertjes

1) Bediende, 35 jaar, zoekt werk als technisch bediende + gebeurlijk ambulancier : Antwerpen, Brussel, Mechelen of St-Niklaas.

2) Lic. pol. en sociale, ekonomische humaniora, zoekt werk in personeelsdienst van bedrijf, prov. Brabant of Antwerpen.

3) Scheikundige laborante A1, zkt passende betrekking, liefst provincie Antwerpen.

4) Industrieel laborant, oudste van

5) Bediende, 35 jaar, 15 jaar ervaring fakturatie, zoekt passend werk Mechelen, Brussel, Antwerpen.

6) Bediende, 24 jaar : 3 jaar techn. + 2 jaar handelsschool : zeer goed Duits, Frans en Nederl., zoekt betrekking prov. Antwerpen en Brabant.

7 kinderen, zoekt passende betrekking.

8) Jonge man : 22 jaar, zoekt betrekking als bediende, zelfs interim : Brabant of Antwerpen.

9) Dame zoekt thuiswerk.

Voor 1 tot en met 9 : schrijven of telefon. : senator Jorissen, Louisastraat 31, Mechelen, tel. 015/435.96 R 59

Accountantskantoor zoekt medewerker op de hoogte van boekhouding - centralisatie en balansen. Goede begrippen betreffende BTW. Tweetalig. Schriftelijke aanbiedingen met curr. vitae en pretenties te richten aan Publi VéWé 6083, Gallaitstraat 172 — 1030 Brussel R 60

VI. naf. vertegenwoordigster zoekt **vaste** betrekking, vast maandloon, wagenvergoeding en kommissie (te bespr.) in het Brusselse. Tweetalig. eigen wagen. Gerance is ook geschikt. R 56

Bouwkundig tekenaar gevr., full- of half-time. Tel. 02/79.41.59 R 42

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

antwerpen

ANTWERPEN (arr.)
KNS

Dinsdag 18 mei : « Onze » KNS-voorstelling van het stuk « August, August, August » te 20 uur. Bestel nog ten spoedigste uw genummerde kaarten bij Vital Peeters, Apollostraat 47 te Berchem (tel. 21.46.24) of op het VU-sekretariaat van Antwerpen-Stad, Wetstraat 12 te Antwerpen (tel. 03/36.84.65).

VUJO-ARR. ANTWERPEN
5 MEI 1971

Voorbereidende werkvergadering i.v.m. kongresresoluties. Belangstellenden zijn welkom te 20u30 op het VU-sekretariaat, Wetstraat 12 te Antwerpen.

Arr. VUJO-ledenvergadering op dinsdag 18 mei e.k. te 20.30 u. in bovenzaal « Nieuwe Carnot », Carnotstraat 60, te Antwerpen. Agenda : bespreking VU-kongresresoluties.

KNS

Dinsdag 18 mei : « onze » KNS-voorstelling van het stuk « August, August, August » te 20 u. Bestel nog ten spoedigste uw genummerde kaarten bij Vital Peeters, Appollostraat 47, te Berchem (Tel. 03/21.46.24) of op het VU-sekretariaat van Antwerpen-Stad, Wetstraat 12, te Antwerpen (Tel. 03/36.84.65)

ARR. RAAD

1) Biezondere arr. raad op vrijdag 14 mei e.k. te 20.30 u. in lokaal « Thierbrauhof », Groenplaats te Antwerpen.

2) Gewone arr. raad op vrijdag 21 mei e.k. te 20.30 in boverzaal van « Nieuwe Carnot », Carnotstraat 60, te Antwerpen.

ANTWERPEN STAD
IJZERBEDEVAART

Raamaffiches en autoaffiches verkrijgbaar op het sekretariaat.

VUJO

Werkvergadering op woensdag 5 mei, eveneens om 20u30 op het sekretariaat.

LEDENVERGADERING

Ter bespreking kongresresoluties en eventueel opmaken van amendementen. Alle leden welkom op donderdag 6 mei op het sekretariaat Wetstraat 12 om 20u30.

KOLPORTAGE

Zaterdag 15 mei in de middenstad : bijeenkomst lokaal Tyrol, Nationalestraat 22 om

KNS

Kaarten kunnen besteld worden op ons sekretariaat, Wetstraat 12, Antwerpen. Tel. 36.84.65. Alle dagen tijdens de kantooruren van 9.30 u tot 16.30 u. Donderdags tot 19 u. Blijspel : «August-August-August». Warm aanbevolen. Dinsdag 18 mei.

DIENSTBETOON

Alle dagen op het sekretariaat. Voor speciale gevallen liefst op donderdag van 18 tot 19 u. Voor COO-kwesties, afspraak maken met dr. De Boel. Tel. 33.97.90.

TE KOOP

Op ons sekretariaat : adressografeermachine. Nieuwe staat. Met laderbak-kasten. Elektrisch 220 V. Doorlopende adressen, herhaling per adres, overslag van adres. Nieuwwaarde 67.000 fr. Te koop aan spotprijs.

LEDENSLAG

We noemen het lente-ledenslag en we zijn er vol van ! Helpt u mede ? Is uw vrouw al lid ? Telefoneer ons sekretariaat 36.84.65.

CENTRUM VOOR AANGEPASTE PEDAGOGIE

Barbecue-avond te Boechout op zondag 9 mei. Ten voordele van motorisch gestoorde leerlingen. Medewerking van verschillende verenigingen en artiesten.

BERCHEM
LEDENVERGADERING

Valeer De Pauw sprak voor VU-Berchem over dr. August Borms. Het was een ontroerende voordracht waarin de spreker de grote figuur schetste die Borms was. De aanwezigen danken de heer De Pauw voor zijn uiteenzetting. Wie de vergadering niet kon bijwonen zal in « Up ten Berck » een samenvatting van de voordracht vinden. Belangstellenden kunnen bij onze bestuursleden een exemplaar aanvragen.

DIENSTBETOON

Onze gemeenteraads- en bestuursleden helpen u op dinsdagavond van 20 tot 21 u in het Vrijetijdscentrum, Grote steenweg 66 te Berchem en ook na telefonische afspraak.

KNS

Kaarten voor de KNS-voorstelling van 18 mei kan men bij ons lid Vital Peeters, Apollostraat 47, bekomen.

KONGRES

Op 5 en 6 juni komt de VU in kongres bijeen te Brussel. Wij hopen dat onze leden hieraan zeer tarlijk zullen deelnemen. Wie niet over vervoer beschikt kan zich tot onze bestuursleden wenden.

BORGERHOUT
KAARTEN

Kaarten voor het VU-Burgemeesterbal van en te Broechem op 8 mei zijn te bekomen bij onze secretaresse mevr, Van Geert, Luit. Lippenslaan 22, Borgerhout. Op het zelfde adres ook kaarten te bekomen voor de vertoning op 18 mei in de KNS ten voordele van de VU-propagandakas van het arr. Antwerpen.

Nog enkele kaarten voor het zangfeest op 23 mei zijn beschikbaar bij ons bestuurslid Verbergt Jos, Florastraat 81, Borgerhout.

VERGADERING

Vrijdag 14 mei te 20 u. 30 algemene ledenvergadering in het gewone lokaal : bovenzaal van « De nieuwe Carnot », Carnotstraat 60, Antwerpen.

Spreekster : Nelly Maes.

BROECHEM
BURGEMEESTERBAL

Ter gelegenheid van de inhuldiging van « onze » VU-burgemeester Juul De Cuyper nodigen wij u, geachte leden en « Wij »-lezers, vriendelijk uit tot het groot VU-burgemeestersbal, a.s. zaterdag 8 mei te 20 u. in de reuze feesthalle van de « Veiling der Kempen » (Antwerpsesteenweg). 1500 zitplaatsen en reuzeparking. Het show-orkest Eddy Smets and his amigo's van Broechem zelf, alsook de VU-harmonie's van Antwerpen en Nijlen en de plaatselijke Harmonie Ste. Cecilia met een keurgroep majoretten brengen een muzikale triomf. Bestel heden nog uw inkomkaarten (50 fr.) te verkrijgen bij de plaatselijke afdelingsbesturen van het arr. Antwerpen of rechstreeks bij Wim Duys, Abelenbaan 9, te Broechem. (Tel. 03/79.53.98).

DUFFEL (kanton)
VLAAMS BAL

Zaterdag 15 mei 1971 om 20u 30 in de zaal Alcazar, Handelsstraat, Duffel.

KONGRES-VOORBEREIDING

Maandag 10 mei om 20u30, ledenbijeenkomst voor alle afdelingen uit het kanton Duffel in het lokaal In de wereld, Grote Markt, St-Katelijne-Waver. Bespreking van de ontwerp-resolutie van het kongres.

DUFFEL (afdeling)
AANBIEDING

De afdeling Duffel beschikt opnieuw over een goede tweedehands-offsetmachine die aan voordelige voorwaarden kan bekomen worden. Telefoneren onder 015/31718.

DESSEL
GEBOORTE

Het bestuur en de leden van onze afdeling wensen hun nieuwe en dynamische voorzitter en zijn echtgenote van harte geluk bij de geboorte van hun zesde kindje.

EDEGEM
KONGRES

Dinsdag 4 mei om 20.15 uur wordt een ledenvergadering gehouden in de bovenzaal van « De Basiliek », Hovestraat, waar informatie zal doorgespeeld worden over de kongresresoluties.

HOBOKEN
ALGEMENE LEDENVERGADERING

Dinsdag 4 mei om 20 u in lokaal « Oude Spiegel » Kioskplaats. Wij bespreken de teksten en resoluties van ons aanstaand partijkongres.

HOVE
ZAKKEN DICHT

Slecht nieuws voor de Hovenaars : de gemeentelijke bestuursmeerderheid van CVP en PVV zullen inzake onroerende voorheffing (grondbelasting) vanaf 1971 de aanslagbrief verhogen van 27 % tot 36 %. Dit betekent een vermeerdering met 1/3 van het bedrag dat u vroeger betaalde. Als eerste bestuursdaad kan het werkelijk niet brutaler. Denk eraan, gepluimde belastingbetaler, wanneer de nieuwe burgemeester zich aanstaande zondag laat huldigen : Vlaggen half top... of beter, zwarte vlaggen.

KONTICH
OPROEP TOT STEUN

Het regelmatig gratis verspreiden van ons ledenblad « Wij in Kontich », nr. 3 kwam zopas van de pers, en het organiseren van onze tweede lustrumviering, brengen een heleboel onkosten mee.

Graag uw steun op onze rekening bij de Kredietbank-Kontich, nr. 1155/00715 voor Volksunie-afdeling Kontich. Niet uitstellen, doen !

LIER
VU-LIER : 10 JAAR

De Volksunie-afdeling Lier bestaat 10 jaar. Dergelijke gelegenheid kan niet zonder viering voorbijgaan.

Op vrijdag 7 mei zal in het van Aragon, Aragonstraat te Lier een academische zitting doorgaan, gevolgd door een receptie. VU-voorzitter volksvertegenwoordiger Frans Van der Elst zal spreken over : « Zin en betekenis van een Vlaamse partij anno 1971 » en senator Edgard Bouwens over « VU-Lier 10 jaar ».

Aanvang 20.30 u. Alle « Wij »-lezers van Lier zijn natuurlijk hartelijk welkom.

MERKSEM
DE GEPENSIONEERDEN EN DE VOLKSUNIE

Het bestuur van onze afdeling, dat bij de laatste verkiezing een flinke verjongingskuur heeft ondergaan, wil als een van haar eerste aktiviteiten een hulde brengen aan de ouderen onder ons. Op donderdag 6 mei a.s. te 20 uur in ons lokaal Tijl, zal er een avond ingericht worden, aangeboden aan onze gepensioneerden, en waarop tevens al onze leden worden uitgenodigd.

Het zal een gezellige avond worden, helemaal in het teken van hulde aan onze gepensioneerden.

Aan al onze gepensioneerden vragen wij dringend hun deeldeelneming schriftelijk bekend te willen maken op het sekretariaat, in den Tijl, of bij een van onze bestuursleden.

De avond zal opgeluisterd worden door de bekende orgelist Tony Herreman.

DE VLAAME KERMIS

Onze vrouwenafdeling, onder het motto « de vrouwen van vandaag », richten een Vlaamse Kermis in, in het lokaal Tijl, op zaterdag 15 en zondag 16 mei e.k. vanaf 15 uur.

De totale opbrengst van deze Kermis komt ten goede aan de Sociale Werken van de VU-vrouwenafdeling, De Vrouwen van Vandaag.

MORTSEL
KONGRES

Ter voorbereiding van het VU-partijkongres van 5 en 6 juni e.k. te Brussel, nodigen wij onze leden uit tot de « algemene ledenvergadering op dinsdag 4 met 1971, te 20 u. in zaal « Kretenburghof », Dorpstraat 2, Mortsel-Dorp. De kongresresoluties zullen die avond doorgenomen worden.

BAL

Zaterdag 8 mei '71 is Mortsel ook aanwezig op het Volksunieburgemeestersbal te Broechem. Bestel nog onmiddellijk uw inkomkaarten (50 fr.) bij Wim Claessens, Liersesteenweg 197, Mortsel (Tel. 55.39.09).

NIEL-SCHELLE
SEKRETARIAAT

Wij staan zover dat wij in ons « eigen sekretariaat » elke vrijdag van 19.30 t.e.m. 21.30 u. zitdag houden voor « dienstbetoon ». Gemeenteraadslid Jos De Kock, e.a. staan aldaar tot uw dienst. Vrijdag 30 april 1971 wordt onze eerste zitdag gehouden. Wij verwachten u voor het oplossen van uw moeilijkheden van alle aard : juridische financiële, sociale, fiscale aangiften, enz.
Steeds tot uw dienst.

RUPEL- EN SCHELDE-RALLY

Maandag 21 mei e.k. (tweede sinksendag) rally ingericht door VU-Niel - Schelle. Grote prijzentafel : 1e prijs, groot automat. wasmachine. Vrije start tussen 12.30 u. en 1 u. Afstand ongev. 50 km. Inschrijvingen : t.e.m. 26 mei e.k.4 aan 200 fr.... nadien 225 fr... Meerdere inschrijvingen per wagen zijn toegelaten aan 150 fr.

Alle inlichtingen : Jos De Graef, Karl Marxstraat 9, te Niel. (Tel. 03/54.35.26).

NIJLEN
VIERING BURGEMEESTER LODE VAN DESSEL

Het volledige programma van deze viering die hier reeds aangekondigd werd en waarop alle VU-leden en simpatisanten uit de omtrek worden uitgenodigd, ziet er uit als volgt : vrijdag 30 april om 1730 u groot kinderfeest met Nonkel Bob. De opbrengst gaat naar de Nijlense gehandicapten. Zaterdag 1 mei om 16 u optocht van het kerkplein naar de woning van de burgemeester en terug. Om 17 u. plechtige dankmis in de kerk, opgeluisterd door het gemengd koor van de Sint Willebrorduskerk. Om 18 u receptie in de raadszaal van het gemeentehuis aangeboden door de burgmeester. Om 20 u liefdadigheidsbal van de burgemeester ten voordele van de Nijlense gehandicapten. Opening door de Simfonie David. Orkest Hummel-Bummel.

Plaats : grote tent op het kerkplein.

TURNHOUT (ARR.)
ADRESWIJZIGING

Vanaf 1 mei 1971 wordt het adres van de arrond. sekretaris Beaufays Rudi, H. Rodenbachplantsoen 117, 2300 Turnhout. Het telefoonnummer blijft (014) 444.89.

DIENSTBETOON

Volksvertegenwoordiger Jo Belmans

Iedere maandag 18-20 u. Geel, Jo Belmans, Possondries 7 Geel. Eerste dinsdag van de maand : 19 u. Vorst, De Kempeneer, Geelsebaan 71; 19u30 Veerle, De Wijngaard, Dorp 74; 20u15 Ramsel, De Pereboom, Vosdonken; 21u. Hulshout, Van Tendelo, Grote Steenweg; 21u45 Westerlo, Bij de Mike, Bergom, Herselt.

Tweede dinsdag : 19u30 Wechelderzande, De Keyzer Dorp; 20u15 Grobbendonk, Van Hauwe, Kerkplein; 21u. Herentals, Commerce Statieplein; 21u45 Herenthout, De Nieuwe Kroon, Markt.

Derde dinsdag : 19u30 Hoogstraten, De Tram, Vrijheid; 20u15 Rijkevorsel, De Nachtegaal, Hoek; 21u. Beerse, 't Witte Paard, Vredestraat; 21u45 Oud-Turnhout, Brouwershuis, Dorp.

Vierde dinsdag : 19u30 Weelde, Veehandel, Hofkens Dorp; 20u15 Arendonk, De Ster Dorp 38; 21u. Mol, Oud Café. Wwe De Backer, Corbiestraat 47; 21u45 Meerhout, Café Weversberg, Weversberg 41.

Senator E. Bouwens

Eerste maandag van de maand : 21u. Lille (St. Pieters), Café de Warande.

Vierde maandag van de maand : 18u30 Hoogstraten, Hotel de Tram, Vrijheid; 19u30 Vosselaar, Café de Zwaan, Kerkplein; 20u30 Geel, Hotel Sportwarande, Markt.

Senator W. Jorissen

Tweede maandag van de maand : 18u30 Bergom Herselt, Café bij de Mike; 20u. Balen, Café Coiffeur, Kerkstraat; 20u30 Mol, Café Het Peerd, Markt 18; 21u15 Turnhout, Café Lindenhof, St. Antoniusstraat.

Derde maandag van de maand : 18u30 Vorselaar, Bierhuis (Kerkstraat); 19u. Herentals, Café de Zalm, Grote Markt.

WILLEBROEK
VLAAMS-NATIONALE 1 MEI-HERDENKING

Op zaterdag 1 mei te 20 u. Zaal « De Vlaamse Leeuw », Aug. Van Landeghemstraat 78 te Willebroek. Sprekers : Gerard Slegers, VU-gemeenteraadslid te Genk, voorzitter van het permanent stakingskomitee ; Gerda Wenmeeckers, studente ; moderator : Willy Cobbaut, lid van de sociaal economische studiegroep van de Volksunie. Deze 1 mei-avond is een « must » voor alle militanten en leden uit het Klein-Brabantse, de Rupelstreek en het Willebroekse.

OPERATIE LOKAAL

Wij zoeken dringend een passend lokaal, café of huurhuis. Kontaktadres VU-sekretariaat, Rode Kruisstraat 16, Willebroe.k Tel. 78.86.48.

« WIJ » IN HET WILLEBROEKSE

Nr 3 van ons maandblad «Wij in het Willebroekse » komt dra van de pers. Het wordt niet alleen een kanjer van een nummer, maar om ons blad gratis te verspreiden zijn er een hele boel onkosten te dekken. Steun is van harte welkom, te storten op onze rekening bij de Kredietbank-Willebroek, nummer 1031/01655 voor Volksunie-Afdeling Willebroek, Rode Kruisstraat 16. Niet wachten, doen !

WILRIJK
DR. VEKEMANS-HERDENKING

Ook dit jaar herdenken wij onze geliefde dokter en leidsman. Dit gebeurt op zondag 2 mei te 12 uur op het gemeentelijk kerkhof (achter het park), na een H. Mis in de St-Bavokerk. Gelegenheidsredenaar is de heer Louis Robbroeckx.

KONGRESBESLUITEN

Over de kongresbesluiten spreekt Wilrijk zich uit op dinsdag 4 mei, tijdens een speciale ledenvergadering in het KWB-lokaal, St-Bavostraat (aan de kerk). Begin : 20 u.

WIJ
vlaams nationaal

Kernredaktie
T. van Overstraeten (eindred.), P. Martens (hoofdred.), R. Corty (red. sekr.), M. van Liedekerke.
Redaktie en publiciteit :
Sylvain Dupuislaan 110
1070 Brussel
Tel. 02/23.11.98
Administratie en beheer :
Voldersstr. 71, Brussel 1000
Tel. 02/12.51.60
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.
Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks 95 fr.
Steunabonnem. (min.) 500 fr.
Losse nummers : 8 fr.
Alle stortingen voor het blad op prk. 1711.39 van « WIJ », Voldersstr. 71, 1000 Brussel.

Verantw. uitgever Mr F. Vander Elst, Beizegemstraat 20 Brussel 1120

brabant

BRUSSEL (Arrond.)
ARR. RAAD
Zaterdag 8 mei om 15 u. in « Waltra », Arduinkaai te Brussel. Agendapunten voor deze raad worden verwacht tegen uiterlijk 27 april e.k.

De speciale arrondissementsraad, waarop de amendementen uit de afdelingen van het arr. Brussel - Halle - Vilvoorde zullen besproken worden heeft plaats op dinsdag 18 mei e.k. om 20 uur in « Waltra », Arduinkaai te Brussel. De amendementen dienen in het bezit van de arr. sekretaris Frans Adang te zijn uiterlijk voor 14 mei.
KOLPORTAGE
Volgende arrondissementele kolportage op zondag 16 mei '71 in St Genesius Rode. Deze kolportage moet tot een succes uitgroeien. Samenkomst om 9u30 aan de kerk te St. Genesius Rode (Centrum). Iedereen op post.

JETTE
VERGADERING
Op 7 mei spreekt volksvertegenwoordiger dr. Vic Anciaux om 20 uur in het café « Breughel », Kard. Mercierplein te Jette (station).
VUJO
Een lid van de VUJO Jette werd in de jeugdgemeenteraad opgenomen, terwijl 2 leden deel uitmaken van de gemeentelijke jeugdkommissie.

LEUVEN (arr.)
MEETINGS VOOR BOEREN EN TUINDERS
Volksvertegenwoordiger Ludo Sels zal in het arr. 3 meetings houden over de landbouwproblemen.
— Woensdag 28 april om 20 u. te Kumtich in de cafe op het voetbalveld, Bruulstraat.
— Dinsdag 4 mei om 20 u. te O.L. Vrouw Tielt in de zaal De Oude Stam, Reststraat, 23.
— Vrijdag 7 mei om 20 u. te Glabbeek in café In de Zon bij Marcel Nijs, naast de kerk te Glabbeek-dorp.

ST-PIETERS-LEEUW
MEIDANS
Zaterdag 8 mei e.k. eerste VU-bal van St Pieters-Leeuw. Zaal « De Jongen Deken », Rink te St. Pieters-Leeuw (Centrum). Orkest : « The Fel Michiels-groep met zanger Benny Frank ».

DWORP
MEINACHTBAL
Zaterdag 15 mei e.k. in de zaal « Brouwershuis » te Dworp (vlak naast het gemeentehuis). Orkest : « The Crainies ».

oost-vlaanderen

BALEGEM
KOLPORTAGE
Zondag 23-5 te Oosterzele, Scheldewindeke en Moortsele.
STICHTING
Vrijdag 28-5; sprekers : dr Leo Wouters en senator Persyn

BURST
SOCIAAL DIENSTBETOON
De belastingsplichtingen van Burst wenden zich, voor het invullen van hun aangifte-formulier, bij provincieraadslid Urbain De Grave, Opaaigem 93, (Burstkouter) te Aaigem, elke maandag en vrijdag van 18 tot 21 u. bij hem ten huize.

DENDERMONDE (arr.)
ZITDAGEN SOCIAAL DIENSTBETOON
Ten huize van dr. Decommer V., (volksvertegenwoordiger), Deugestraat, Grembergen-Dendermonde. Elke maandag, woensdag, vrijdag en zaterdagvoormiddag van 8 tot 10 uur.
Op het gewestelijk sekretariaat : Stuifstraat 15, Appels, tel. 052/247.76. Elke woensdag en donderdag van 20 tot 22 uur en elke derde zaterdagnamiddag van 13 tot 16 uur.
Bij u ten huize : na telefonische afspraak met de gewestelijke sekretaris : Meert R.
GESPREIDE ZITDAGEN IN HET ARRONDISSEMENT
Elke eerste zaterdag der maand : Hamme : bij dhr. De Clercq, schepenen, Hoogstraat 1 van 15 tot 16 uur ; Zele : bij dhr De Bruyne J., gemeenteraadslid, Kortestraat 15, van 17 tot 18 uur ; Overmere : bij dhr. De Neef Marcel, Bosstraat 12, van 18 uur 30 tot 19 uur.
Elke eerste zondag der maand : Uitbergen : herberg « Pieters Achiel » Strijpwegel, van 9 tot 9 uur 30 ; Laarne : herberg « St. Hubertus », Dorp 6, van 10 tot 10 uur 30 ; Wetteren : bij dhr. Oosterlinck, K. Astridlaan 20, van 11 tot 12 uur ; Schellebelle : herberg « De valk », Dorp, van 11 uur 30 tot 13 uur 30 ; Schoonaarde : « 't Palinghuis », bij dhr. Pauwels Jan, Brugstraat, van 14 tot 15 uur.
Elke tweede zaterdag der maand : Wieze : herberg « De afspanning », Kapellestraat, van 9 tot 10 uur ; Lebbeke : Gasthof « Pip's », Leo Duboisstraat van 10 tot 11 uur 30 ; Buggenhout-Opstal : bij dhr. Dierickx, Broekstraat 60, van 12 tot 13 uur.

DENDER-WEST
KOLPORTAGE
Na de geslaagde kolportage te Vlierzele (200 verkochte nummers) en onze deelname aan de grote kolportage te Aalst (10 deelnemers, 150 verkochte nummers), kolporteren we op zondag 2 mei te Bavegem. We rekenen opnieuw op een talrijke opkomst.

GAVERE
WERKVERGADERING
Zaterdag 8 mei om 14u30 te Asper. Afrekenen balkaarten ; verzamelen prijzen tombola.
LENTEBAL
Zaterdag 15 mei, 20u30, zaal Racing, Markt te Gavere. Toegang 50 fr.; orkest De Bartels; eregast dr. Leo Wouters.
PAMFLET
Wij verspreidden op 7000 ex. het speciaal pamflet over de openbare diensten. Steun voor verdere aktie op postrekening 857368 van Willy De Rijcke, Gavere.

GENT (arr.)
VUJO GENT-EEKLO
Vorige week verscheen het eerste nummer van het arr. VUJO-blad « Vlaams-sociaal ». Alle VUJO-leden, waarvan we het adres hebben, ontvingen een eksemplaar. Vele jonge VU-ers kregen het echter niet, meestal omdat hun adres niet door hun afdeling werd doorgegeven (Wondelgem, Eeklo, Deinze, Gavere...). Willen deze mensen zo vriendelijk zijn naam, adres, geboortejaar door te geven aan Mark Rummens, Koning Albertlaan 129, 9000 Gent.
Herinneren we de Vujootjes eraan dat zij allen op 6 mei (donderdag) naar het Vlaams Huis Roeland te Gent komen, voor de arrondissementele VUJO-raad ; begin om 20 uur.
Zondagmorgen 9 mei zijn we aanwezig in het Luna Park te Gentbrugge. Nadere inlichtingen hierover bij alle leden van het VUJO-komitee.
INSPRAAKAVOND
Vrijdag 7 mei heeft onze 2e kontaktavond van het jaar plaats, onder het motto : inspraak-advies ! Het deel van deze avond is het voorontwerp over de resoluties van het aanstaande VU-kongres te bespreken en advies uit te brengen.

GREMBERGEN
VU-BLOEMENBAL
Op 1 mei aanstaande nodigt onze afdeling iedereen uit op haar eerste BLOEMENBAL.
Er worden bloemen uitgereikt en enorm veel gedanst onder de overdonderende DISCO-BAERT. Opening van de disco : 21 uur. Inkom : 30 fr. Bieren gewone prijs. Snack-bar voor hongerigen. Tombola.
Kaarten te bekomen bij alle bestuursleden.

HELDERGEM
SOCIAAL DIENSTBETOON
Zaterdag 1 mei te 15 uur in café « De Gouden Koterhaak », bij Alf. De Grom, Ouddorp, Heldergem, houdt provincieraadslid Urbain De Grave zich ter beschikking voor het invullen van aangifteformulieren inzake belastingen.

MERELBEKE
TREKTOCHT
Op 1 mei trekt de Griffoen er op uit naar Halle, samen met leden van de Vlaamse Bosbouwvereniging. Verzameling vanaf 8u50 op het Kerkplein om te 9u te vertrekken. Laarzen meebrengen, verrekijker en lunchpakket, al is er te Halle eetgelegenheid. Men kan ook te Halle zelf aansluiten op de Vlasmarkt (Essenbeek). Alle natuurliefhebbers zijn welkom.

MOORSEL
SOCIAAL DIENSTBETOON
De belastingsplichtigen van Moorsel en omgeving kunnen zich, voor het invullen van hun belasting-formulier, aanbieden op maandagavond 3 mei te half acht in café « Jagersrust » bij de h. Vermoesen aan het station te Moorsel.

SINT AMANDSBERG
DEBATAVOND
Op vrijdag 14 mei e.k. om 20 uur komt volksvertegenwoordiger Maurits Coppieters (oud gemeenteraadslid van Sint Amandsberg) in Café « Drie koningen », Antwerpse steenweg 91 te Sint Amandsberg voor een vrij debat over de aktuele politieke toestand.

WORTEGEM - PETEGEM
AVONDFEEST
Op zaterdag 1 mei te 20 uur richt de afdeling een avondfeest in te Petegem a/d Schelde in herberg «De Klokke», Krauweelstraat 3.

west-vlaanderen

BRUGGE (arr.)
KOLPORTAGE
Op zondag 2 mei e.k. gaat te Moerkerke een kolportage door. Wij vragen uit het arrondissement heel wat volk om die nieuwe afdeling wat steun te verlenen. Wij rekenen op een 15-tal vrijwilligers om die gemeente onder de voet te lopen. Voor verdere inlichtingen : Jaak Naessens, Sint-Kathelijnestraat 43B, Brugge.
VU-KONGRES 5-6 JUNI
Er zal een bus worden ingelegd voor alle kaderleden die de zondag het congres wensen bij te wonen. Ieder kaderlid zou het als zijn plicht moeten aanzien daar tegenwoordig te zijn. Niet alleen de inhoud van een congres speelt een grote rol (dat is nu al verzekerd), maar ook de aanwezigheden. Inschrijvingen kunnen nu al gebeuren bij de verantwoordelijke voor organisatie : Jaak Naessens.
SPECIALE RAADSVERGADERING
Op vrijdag, 15 mei e.k., gaat in de bovenzaal van het « Breydelhof » een speciale raadsvergadering door met als enig agendapunt : bespreking van kongresresoluties.
VUJO
De maand mei moet voor onze VUJO terug een heropflakkering worden. In april kenden wij een paar moeilijkheden, maar daar zijn wij nu terug over heen. Ziehier je programma : donderdag 6 mei : besprekingen van de congresresoluties ; vrijdag 7 mei : aktie voor de vrede ; donderdag 20 mei : grootse provinciale aktie «Doen voor groen ».

BRUGGE (stad)
VLAAMS-NATIONAAL ZANGFEEST
Op 23 mei e.k. heeft in het sportpaleis te Antwerpen het 34ste Vlaams-Nationaal Zangfeest plaats. Wij willen u op een goedkope en gemakkelijke wijze naar deze grootse manifestatie brengen, met een speciale bus.
Inschrijvingen worden verwacht vóór 10 mei bij M. Vanbeylen, Jan van Eyckplein 10 ; gasthof « 't Boergoensche Cruyse », Wollestraat 41 ; drankhuis « Vlissinghe », Blekerstraat 2 ; lokaal « Breydelhof », Suveestraat 2, allemaal te Brugge.
De reisonkosten bedragen 95 fr. Afreis om 8.00 uur aan de Vismarkt. Bespaar uzelf een teleurstelling door onmiddellijk in te schrijven. Als de bus volzet is, bent u te laat.
SOCIAAL DIENSTBETOON
Iedere zaterdag zijn onze mandatarissen te spreken in het « Breydelhof » tussen 11 en 12.30 uur.

DE HAAN
GEBOORTE
Bij Willy Nuytten en Rita Croes kwam een dochtertje Ann op 28 maart jongstleden. Van harte proficiat.

IEPER
DRUK WEEKEINDE
Vrijdag 23 april sprak volksvertegenwoordiger Coppieters in de konferentiezaal van het stadhuis. Na een inleidend woord van de voorzitter P. Lerooij gevolgd door ons gemeenteraadslid J. Carpentier sprak dr. Coppieters voor een talrijk en aandachtig luisterend publiek.
Zaterdag 24 april hadden wij ons eerste lentebal in het hotel Brittanique, in aanwezigheid o.m. van volksvertegenwoordiger M. Babylon, provincieraadslid O. Vermeersch, gemeenteraadsleden J. Carpentier uit Ieper en F. Soenens uit Poperinge, talrijke leden en bestuursleden uit de afdelingen van de Westhoek, die wij allen van harte danken voor hun aanwezigheid.
Zondag 25 april namen 50 leden na een korte nachtrust, deel aan de betoging te Brugge.

LEFFINGE-SPERMALIE
GESLAAGDE VERGADERING
De ledenvergadering van vrijdag 23 april 1971 werd voor onze afdeling een waar sukses : 140 aanwezigen. De sekretaris opende de vergadering met een dankwoord aan de aanwezigen voor hun talrijke opkomst en in het bijzonder dezen uit de andere afdelingen. Bob Maes handelde vervolgens over « Brussel na de gemeenteraadsverkiezingen «. Daarna deed hij een bondige uiteenzetting over het incident Laken. De tweede spreker Piet Depauw verontschuldigde zich niet te kunnen handelen over « de Brusselse justitie » daar het uit gerechterlijke dossiers verboden is te handelen. Spreken nam dan als tema « De militant en de solidariteit ». Zijn spreekbeurt lokte heel wat reakties uit. Er volgde een interessant vragenuurtje in konstruktieve zin.

OOSTENDE
VUJO-FRAKTIE
Vrijdag 7 mei gaat een paneelgesprek door met enerzijds de VU-gekozenen uit onze gemeenteraad en anderzijds de Volksuniejongeren. Onze verkozenen zullen het spervuur van de jeugd moeten doorstaan.
HUWELIJK
Op 31 maart trad ons lid Katelijne Schreel in het huwelijk met Fernand Vanhee uit Gistel. Ofschoon we daarmee Katelijne verliezen voor onze afdeling, wensen we het jonge paar toch hartelijk geluk. Ook Marc Van Hyfte vond zijn geluk met Christine Claus, wat bezegeld werd op 2 april. Ook aan hen onze beste wensen.

WOESTE
OVERLEDEN
Dinsdag 20 april ll. werd onze voorzitter, Gaston Ampe ten grave gedragen. Hij overleed schielijk op 80-jarige leeftijd. Steeds stond hij op de bres in de strijd om de ontvoogding van ons Vlaamse volk. Wij treuren mee in de rouw die zijn achtbare familie treft.

VEURNE
OVERLIJDEN
Te Zottegem werd op 14 april dr. Roger Platevoet ter aarde besteld, in bijzijn van leden en bestuursleden onzer afdeling. De overledene was de broer van ons bestuurslid en tevens gemeenteraadslid Walter Platevoet, en een bekende figuur in Vlaamse middens. Onze innige deelneming.

medegedeeld

VLAAMSE HARMONIE « PETER BENOIT »

De Vlaamse Harmonie « Peter Benoit » speelt haar 1ste koncert in opdracht van het Brusselse stadsbestuur in de Warande op zondag 2 mei 1971 te 15 uur.
Het bestuur richt een warme oproep tot alle Vlamingen uit Brussel en omgeving om dit koncert talrijk te komen beluisteren.

EEN « ORDE VAN DE VLAAMSE LEEUW »

Op initiatief van de Nationale Bevlaggingsaktie wordt een Vlaamse onderscheiding ingesteld : de « Orde van de Vlaamse Leeuw ». Ze bestaat uit een zilveren plakket met aan de ene zijde de beeltenis van de Vlaamse Leeuw en aan de andere zijde de naam van de houder.

Deze onderscheiding zal jaarlijks worden uitgereikt ter erkenning van verdiensten in verband met :
— een konsekwente en kordate houding in de sociale en kulturele ontvoogdingsstrijd van de Vlaamse volksgemeenschap ;
— prestaties die de integratie van de Nederlanden bevorderen ;
— het behoud en de verbreiding van de Nederlandse kultuur in Frans-Vlaanderen ;
— akties en initiatieven met het oog op de uitstraling van de Nederlandse taal en kultuur buiten de Nederlanden.

De eerste « Orde van de Vlaamse Leeuw » wordt uitgereikt in juli 1971.

KUNNEN kan wat anderen niet kunnen

600 eigen arbeiders 1001 mogelijkheden

Sinds jaren is Kunnen een vast begrip in de wereld van het bouwbedrijf.
Omdat bij Kunnen de kwaliteit steeds op de eerste plaats is gekomen.
De duizenden gelukkige en tevreden mensen voor wie Kunnen reeds mocht bouwen kunnen dat getuigen.

OP KUNNEN KUNT U BOUWEN

Daarom komen dagelijks zovele toekomstige bouwers naar Kunnen, zowel privébouwers als industriëlen. Ieder met zijn problemen, zijn ideeën, zijn plannen. Kunnen respekteert die en voegt er zijn rijke ervaring aan toe. Bijna 25 jaar ervaring.

GRONDEN, BURGER- EN MEESTERWONINGEN, APPARTEMENTEN, VILLA'S EN INDUSTRIEBOUW

steeds biedt Kunnen het beste van het beste: Kwaliteit.

Daarom is met Kunnen bouwen ook voordelig bouwen.

KUNNEN HEET U WELKOM

200 m² toonzaal zullen u leren hoe Kunnen bouwt. En wilt u er nog meer over weten, dan gaan we graag met u samen een van onze talrijke realisaties bekijken. De informatiecentra zijn open alle dagen tot 18 u, 's Zaterdags tot 16 u.

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N.V.

ANTWERPEN, MEIR 18
TEL. 03/31.78.20

GENK, WINTERSLAGSTRAAT 22
TEL. 011/544.42

GENT
ONDERBERGEN 43
TEL. 09/25.19.23

LEUVEN, BRUSSELSESTRAAT 33
TEL. 016/337.35

KUNNEN met de grote K van Kwaliteit

ABK

west-vlaanderen betoogde voor vrijheid van de vlaming te brussel

Drieduizend Westvlamingen betoogden vorige zondag te Brugge voor de sociale vrijheid van de Vlamingen te Brussel. Inrichter was het Vlaams Aktiekomitee West-Vlaanderen. Er was een sterke opkomst van VU-mandatarissen en VU-mensen, Westvlaamse VU-parlementsleden stapten met hun mensen op: senatoren Vande Weghe, Persyn en Blanquaert, volksvertegenwoordigers Leys, Babylon en Van Steenkiste, bijna alle VU-provincieraadsleden en heel wat VU-gemeenteraadsleden, bestuursleden en kaderleden. Van de andere partijen was er geen enkele mandataris opgedaagd...

Drie sprekers lichtten tijdens een zeer druk bijgewoonde meeting op de Burg de bedoeling van de betoging toe en riepen op tot verdere Vlaamse aktie. Het sukses van deze betoging is zeker een aanwijzing dat het bij deze eerste manifestatie niet zal blijven.